

EUROJUST
ÉVES JELENTÉS
2011

Eurojust, Arc épület

TARTALOM

BEVEZETŐ MEGJEGYZÉSEK	6
RÖVIDÍTÉSEK JEGYZÉKE	7
BEVEZETŐ	8
VEZETŐI ÖSSZEFOGLALÓ.....	11
1 TEVÉKENYSÉG KONKRÉT BÜNTETŐÜGYEK BEN	13
1.1 Bevezetés.....	13
1.2 Az Eurojust igazságügyi együttműködési konkrét ügyei.....	13
1.2.1 Az Eurojust konkrét ügyeinek problémái és a legjobb gyakorlatok	13
1.2.2 Koordinációs értekezletek	15
1.2.3 Koordinációs központok	15
1.2.4 Az Eurojust Határozat 6. és 7. cikke.....	17
1.2.5 Jogsegélyegyezmények	19
1.2.6 A bizonyítékok összegyűjtésével és elfogadhatóságával kapcsolatos problémák.....	19
1.2.7 A joghatósági ütközések megelőzése és feloldása	21
1.2.8 Büntetőeljárások átadása	21
1.2.9 Bűnügyi nyilvántartásból származó információk cseréje	22
1.2.10 Európai elfogatóparancsok	23
1.2.11 Vagyon vagy bizonyíték biztosítását elrendelő parancs.....	26
1.2.12 Vagyonelkobzás és vagyonvisszaszerzés	27
1.2.13 Ellenőrzött szállítások.....	28

1.3 Igazságügyi együttműködés a kiemelt bűncselekmények területén	30
1.3.1 Terrorizmus	30
1.3.2 Kábítószer-kereskedelem.....	30
1.3.3 Emberkereskedelem	32
1.3.4 Csalás.....	33
1.3.5 Korruptió	34
1.3.6 Cyber-bűnözés	34
1.3.7 Pénzmosás	35
1.3.8 Egyéb szervezett bűncselekmények	37
1.4 Közös nyomozócsoportok.....	39
1.5 Az Eurojust harmadik államokat érintő ügyei.....	42

2 KAPCSOLATOK AZ EU INTÉZMÉNYEKKEL ÉS PARTNEREKKEL..... 45

2.1 Intézményi kapcsolatok.....	45
2.1.1 Európai Parlament	45
2.1.2 Az Európai Unió Tanácsa.....	45
2.1.3 Európai Bizottság	46
2.2 A gyakorló szakemberek hálózatai	46
2.2.1 Európai Igazságügyi Hálózat (EJN).....	47
2.2.2 Közös nyomozócsoportok hálózati titkársága	47
2.2.3 Kontaktpontok európai hálózata a népirtásért, az emberiség elleni bűncselekményekért és a háborús bűncselekményekért felelős személyek tekintetében.....	48
2.2.4 Európai Igazságügyi Képzési Hálózat (EJTN).....	48
2.2.5 Az EU Tagállamok Legfőbb Ügyészeinek Konzultatív Fóruma	48
2.3 EU ügynökségek és szervek	49
2.3.1 Europol	49
2.3.2 OLAF	51
2.3.3 Frontex	52

2.3.4	CEPOL	52
2.3.5	A bel- és igazságügyi ügynökségek vezetői	53
2.4	Kapcsolatok az Európai Unión kívül	53
3	AZ EUROJUST HATÁROZAT, A JÖVŐ ÉS AZ ADMINISZTRATÍV FEJLESZTÉSEK	55
3.1	A Tanács határozatának végrehajtása az Eurojust megerősítéséről	55
3.2	Az Eurojust jövőjével foglalkozó Task Force	57
3.3	Adminisztratív fejlesztések.....	58
3.4	Az Eurojust dokumentumokhoz való hozzáférés	60
4	A TANÁCS KÖVETKEZTETÉSEI A 2010. ÉVI JELENTÉSRŐL	63
	FÜGGELÉK.....	69
1. ábra	– Az Eurojust elé terjesztett ügyek száma 2002–2011 között	69
2. ábra	– Kétoldalú/többoldalú ügyek.....	70
3. ábra	– A megnyitott és lezárt ügyek száma (2003–2011).....	71
4. ábra	– Az ügyek általános kategorizálása	72
5. ábra	– Prioritást képező bűncselekménytípusok az Eurojust ügyek között.....	73
6. ábra	– Prioritással bíró és egyéb bűncselekménytípusok az Eurojust ügyeiben	74
7. ábra	– Az egyes tagállamok által az Eurojust elé terjesztett ügyek száma	75
8. ábra	– Az egyes tagállamokkal szemben az Eurojust elé terjesztett ügyek száma	76
9. ábra	– A konkrét ügyekkel kapcsolatos koordinációs értekezletek	77
10. ábra	– Koordinációs értekezletet kezdeményező tagállamok	78
11. ábra	– A más tagállam által kezdeményezett koordinációs értekezleten résztvevő tagállamok	79

Bevezető megjegyzések

Eurojust Határozat – A Tanács 2002. február 28-i határozata az Eurojust létrehozásáról a bűnözés súlyos formái elleni fokozott küzdelem céljából, amelyet legutóbb a Tanács 2008. december 16-i, az Eurojust megerősítéséről szóló 2009/426/IB határozata módosított. Az egységes szerkezetbe foglalt szöveget a jelentés „Eurojust Határozat”-ként” említi.

Az Eurojust Határozatnak a Tanács Főtitkársága által kizárólag tájékoztató célból készített, egységes szerkezetbe foglalt szövege honlapunkon - www.eurojust.europa.eu - olvasható.

Rövidítések jegyzéke

AWF analitikus munkafájl (<i>Analytical Work File</i>)
CEPOL Európai Rendőrákadémia (<i>European Police College</i>)
CMS elektronikus ügykezelési rendszer (<i>Case Management System</i>)
COSI Belbiztonsági operatív együttműködési állandó bizottság (<i>Standing committee on operational cooperation on internal security</i>)
EAW európai elfogatóparancs (<i>European Arrest Warrant</i>)
EIO európai nyomozati parancs (<i>European Investigation Order</i>)
EJN Európai Igazságügyi Hálózat (<i>European Judicial Network</i>)
ENCS Eurojust Nemzeti Koordinációs Rendszer (<i>Eurojust National Co-ordination System</i>)
Frontex Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség (<i>European Agency for the Management of the Operational Cooperation at the External Borders of the European Union</i>)
JIT Közös nyomozócsoporthoz (<i>Joint Investigation Team</i>)
MLA Jogsegély (<i>Mutual Legal Assistance</i>)
OCC Koordinációs ügyelet (<i>On-Call Coordination</i>)
OCTA Szervezett Bűnözés Fenyyegetettségi Értékelés (<i>Organised Crime Threat Assessment</i>)
OLAF Európai Csalás Elleni Hivatal (<i>European Anti-Fraud Office</i>)
TE-SAT Jelentés a terrorizmus helyzetéről és trendjeiről (<i>Terrorism Situation and Trend Report</i>)
THB Emberkereskedelem (<i>Trafficking in Human Being</i>)

Bevezető

Ez a jelentés az Európai Unió igazságügyi együttműködési egységének tizedik éves jelentése. 2011-ben jelentős fejlődést mutatott az Eurojustnak a határokon átívelő súlyos bűncselekmények ellen folytatott küzdelem konkrét ügyek kapcsán történő segítésében álló alaptervékenysége. 2010-hez képest a tagállamok által az Eurojust elé terjesztett ügyek száma csak kismértékben nőtt, viszont számottevően erősödött az Eurojust koordinációs tevékenysége.

A koordinációs értekezletek adnak módot arra, hogy az Eurojust szakértői találkozzanak a tagállamok és az Európai Unió más szerveinek szakértőivel. Ezek az értekezletek megkönnyítik a hatékony döntéshozatalt arról, hogy mikor, hol és hogyan kell sorra kerülnie nyomozati és igazságügyi intézkedéseknek szervezett bűnözői csoportok ellen határokon átívelő ügyekben. E konkrét ügyekben tartott stratégiai értekezleteknek a tagállamok gyakorló szakemberei számára való hasznossága melletti bizonyíték, hogy számuk 40%-kal nőtt 2011-ben. Ugyanakkor ez a növekedés komoly figyelemfelhívás arra, hogy a határokon átnyúló bűnözés nem csökken. Első alkalommal fordult elő, hogy azoknak az ügyeknek a száma, amelyeknek koordinálása ilyen értekezleteken történt, meghaladta a 200-at.

2011 a koordinációs értekezleteket illetően jelentős fejlődést is hozott, amely az ún. *koordinációs központ* bevezetésében állt. Ha egy koordinációs értekezleten döntés születik a tagállamokban egy adott napon foganatosítandó intézkedésekről, az Eurojust szakértői rendelkezésre állnak egy biztonságos koordinációs központ felállításával, hogy onnan valós időben tanácsaikkal segítsék kollégáikat a tagállamokban és EU szerveknél. Az akció napján olyan kérdésekben tudnak segítséget nyújtani, mint a bizonyítékok felhasználhatósága az egyes államokban, az európai elfogatóparancs és egyéb igazságügyi együttműködési kérelmek megszerkesztése. Az Eurojustnál hét ízben állt fel koordinációs központ 2011-ben, az emberkereskedelemtől a kábítószer-kereskedelmen át a súlyos csalásig terjedő ügyekben. Mindezt annak ellenére sikerült elérni, hogy sok tagállam még mindig nem hajtotta végre jogalkotásában a módosított Eurojust Határozat rendelkezéseit.

Az Eurojust 2011. évi koordinációs tevékenységének másik fontos elemét alkották a közös nyomozócsoportok. Noha kezdetben sok bürokráciával járónak tekintették, mára azonban már a közös nyomozócsoport elfogadott, mint a határokon átívelő bűnözés elleni küzdelem hatékony eszköze. Olyan keretet nyújtanak, amelyben a különböző tagállamok szakemberei a jogsegélykérelmek hagyományos formáihoz kötődő nehézségek és lassúság nélkül működhetnek együtt. 2011 óta az Eurojustnál működik a közös nyomozócsoportok hálózati titkársága. Az év folyamán az Eurojust részéről ügyészek, bírák és rendőrtisztek mintegy 30 közös nyomozócsoportban vettek részt.

Előrelépés történt a koordinált munkavégzést szolgáló infrastruktúra terén is. Megállapodás született Hollandia és az EU hatóságaival arról, hogy az Eurojust új székházat kap, amely lehetővé teszi, hogy a személyzet egy épületben dolgozzék a jelenlegi kettő helyett. Az épület elkészülte 2015-re várható. Az új épület másik előnye, hogy az Eurojust közelebb kerül az Europolhoz, amely az egyik fő EU partnerszervezete. Mindez konkrét kifejezése lesz az EU polgárait fenyegető bűnözői csoportok tevékenységére való koordinált reagálás iránti igénynek.

A 2011. évi éves jelentés a korábbi jelentésekhez hasonlóan a konkrét büntetőügyekre fókuszál. Remélem, hogy hasznos számvetést ad az Eurojustnak a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelemben folytatott tevékenységéről.

Aled Williams

ALED WILLIAMS

Az Eurojust elnöke

Eurojust, a nemzeti tagok kollégiuma

Ülnek balról jobbra:

Elena Dinu, RO; Mariusz Skowroński, PL; Malči Gabrijelčič, SL; Gunars Bundzis, LV; Michèle Coninsx, BE, alelnök; Aled Williams, UK, elnök; Raivo Sepp, EE, alelnök; Lévai Ilona, HU; Lampros Patsavellas, EL; Donatella Frendo Dimech, MT; Juan Antonio García Jabaloy, ES

Állnak balról jobbra:

Harri Tiesmaa, FI; Ingrid Maschl-Clausen, AT; Jesper Hjortenber, DK; Francesco Lo Voi, IT; Laima Čekelienė, LT; Ladislav Hamran, SK; Carlos Zeyen, LU; Mariana Lilova, BG; Ola Laurell, SE; Robert Sheehan, IE; João Manuel Da Silva Miguel, PT; Hans-Holger Herrnfeld, DE; Lukáš Stary, CZ; Sylvie Petit-Leclair, FR; Marc van Erve, NL; Katerina Loizou, CY

Vezetői összefoglaló

2010-hez viszonyítva némileg nőtt azon ügyek a száma, amelyekben a tagállamok az Eurojust segítségét kérték a határokon átváltozó súlyos bűncselekmények elleni küzdelemben: 1421 ügyről 1441-re.

Az Eurojust koordinációs szerepe jelentősen növekedett:

- Azoknak az ügyeknek a száma, amelyekkel az Eurojust koordinációs értekezleten foglalkozott, az előző évi 140-ről 204-re emelkedett;
- A koordinációs értekezletek 80%-a „EU kiemelt bűncselekményekkel” foglalkozott (felsorolásukat lásd alább);
- A koordinációs értekezletek közel 70%-a három vagy több érintett tagállam részvételével zajlott;
- Hét ízben került sor koordinációs központ felállítására, valós idejű támogatást nyújtva a tagállamok intézkedéseikhez;
- Az Europol 89 Eurojust koordinációs értekezleten volt jelen.

A Tanács által meghatározott nyolc EU kiemelt bűncselekménytípus a következőképpen jelent meg az Eurojust konkrét ügyeiben (csökkenő számsorrendben): kábítószer-kereskedelem, különféle csalások, egyéb szervezett bűncselekmények, pénzmosás, emberkereskedelem, terrorizmus, korrupció és cyber-bűnözés.

Az Eurojustnak a közös nyomozócsoportokban betöltött szerepe határozottan nőtt 2011-ben:

- 33 új közös nyomozócsoport jött létre az Eurojust segítségével;
- Az Eurojust részéről ügyészek, bírák és rendőrtisztek 29 közös nyomozócsoportban vettek részt;
- A Bizottság által a közös nyomozócsoportok finanszírozásához nyújtott pénzalapot az Eurojust ítélte oda, adminisztrálta és értékelte a felhasználást 16 tagállam közös nyomozócsoportjai vonatkozásában.

10 tagállam 2011 végére megtette a szükséges intézkedéseket, hogy nemze-

ti joga összhangban legyen a módosított Eurojust Határozattal.

Az Eurojust 2011. évi költségvetése 31,7 millió euró volt. Az Eurojust költségvetésének 95,6%-át végrehajtotta.

Az Eurojustnál 2011-ben 269 fő állt alkalmazásban:

- A tagállamokból delegált 42 ügyész, bíró és velük azonos hatáskörrel bíró rendőrtiszt, akiknek munkáját 15 kiküldött nemzeti szakértő segítette;
- Az EU személyzeti szabályzata szerint foglalkoztatott 210 fő, akiknek munkáját 2 kiküldött nemzeti szakértő segítette.

Megállapodás született a 2015-ben elkészülő új Eurojust épületről Hollandiával, mint fogadó állammal és az EU intézményeivel a költségvetési vonzatok tekintetében.

2011-ben került sor mind a közös nyomozócsoportok, mind a népi hálózat titkárságának felállítására az Eurojustnál.

1 Tevékenység konkrét büntetőügyekben

1.1 Bevezetés

Az Eurojust 2011. évi tevékenységének prioritásai a Tanácsnak az EU polgárait fenyegető bűncselekményekről szóló értékelésére figyelemmel kerültek meghatározásra. Az „EU kiemelt bűncselekmények” típusaiba tartozik az Európai Unió Tanácsa által különös fenyegetésként meghatározott terrorizmus, kábítószer-kereskedelem, emberkereskedelem, különféle csalások, korrupció, cyberbűnözés, pénzmosás és egyéb szervezett bűncselekmények. Az Eurojust e körbe tartozó konkrét ügyeivel kapcsolatos információkat, problémákat, legjobb gyakorlatokat és a stratégiai munkára vonatkozó megjegyzéseket lentebb taglaljuk.

2011-ben az Eurojust 1441 regisztrált ügyben reagált a tagállamok támogatást kérő kéréseire. A kérések kétharmada „EU kiemelt bűncselekménytípusokra” vonatkozott. A fennmaradó hányad olyan

súlyos bűncselekményekre vonatkozott, mint pl. az emberölés, erőszakos közönség vagy rablás. A konkrét ügyekre és a tagállamok érintettségére vonatkozó részletes statisztikák az I. függelékben szerepelnek.

Noha az Eurojusthoz 2011-ben érkezett kérések száma alig különbözött a 2010. évitől, az igazságügyi és nyomozó hatóságok munkájának koordinálására tartott értekezletek száma jelentősen nőtt. A koordinációs értekezleteken tárgyalt ügyek száma 204-re emelkedett, ami 44%-os növekedés 2010-hez képest (amikor 141 ügyben volt koordinációs értekezlet). A koordinációs értekezletek mintegy 70%-án három vagy több ország vett részt, és 80%-a foglalkozott kiemelt bűncselekménytípusokba tartozó ügyekkel.

Az Eurojust közreműködése a közös nyomozócsoportok felállításában szintén növekedett 2011-ben (lásd 1.4).

1.2 Az Eurojust igazságügyi együttműködési konkrét ügyei

Az Eurojust alaptevékenysége konkrét büntetőügyek intézése, a határokon átváltozó súlyos bűnügyek problémáinak megoldása. Bizonyos esetekben a megoldandó problémák praktikus jellegűek, illetve a nemzeti jogrendszer sajátosságaiból fakadnak. Az alábbi akadályok és legjobb gyakorlatok voltak azonosíthatók a konkrét ügyek kapcsán.

1.2.1 Az Eurojust konkrét ügyeinek problémái és a legjobb gyakorlatok

Visszatérő probléma volt a jogsegélykérelmek különböző okokra visszavezethető késedelmes teljesítése. Néha a tényállásbeli vagy a jogi hiányosságok késleltetik a teljesítést mindaddig, amíg a kiegészítő információ vagy pontosítás meg nem ér-

kezik a megkereső tagállamból. Időnként a késedelmet tovább növelik olyan dolgok, mint a bankszámlák vagy egyéb vagyontárgyak gyors azonosítását lehetővé tevő központi adatbázisok hiánya; más esetekben az okozza a késedelmet, hogy a megkereső tagállam hatósága rosszul címszi a megkeresést a megkeresett tagállam hatóságához. Előfordul az is, hogy az egyik tagállam jogi fogalmainak nincs közvetlen megfelelője egy másikban, illetve mind a jogi, mind a nyelvi fordítási nehézségek tovább nehezítik a teljesítést.

Felmerültek problémák a bűncselekmények különböző meghatározásából fakadóan is. Ebben a tekintetben az Eurojustnak sikerült megkönnyítenie a megkereső és a megkeresett országok közötti párbeszédet és segítséget nyújtani az érintett tagállamok bűncselekmény-definícióinak tisztázásához.

Az Eurojust rendszeresen segítette a problémamegoldást gyakran igen szűk időkeretek között azáltal, hogy segítséget nyújtott a jogsegélykérelmek megszövegezésében és továbbításában, a megfelelő nemzeti hatóság azonosításában és a

Koordinációs értekezlet 14 tagállam, Norvégia, Horvátország, az Amerikai Egyesült Államok és az Europol részvételével

megkereső, illetve a megkeresett országok bizonyítékokkal szemben támasztott követelményeire vonatkozó tanácsadásban. Az Eurojust bonyolult ügyekbe való korai bevonása azzal járt, hogy a jogi és

bizonyítékokkal kapcsolatos problémákat olyan szakaszban lehetett azonosítani, amikor még a kellő intézkedéseket meg lehetett tenni. Az Eurojust, valamint a segítségét igénylő tagállam igazság-

ügyi és nyomozó hatóságai közötti korai párbeszéd fontosságát nem lehet eléggé hangsúlyozni. A skála az egyes ügyek kifejezetten praktikus jellegű és azonnali problémáinak megoldásától a konkrét ügyekből szemináriumokon taktikai és stratégiai tanulságok levonásáig terjed.

Az Eurojust általánosabb értelemben két sajátos eszköz alkalmazása révén könnyítette meg az információcserét: a koordinációs értekezletek és a közös nyomozócsoportok révén. A gyakorló szakemberek egy asztalhoz ültetésével és az ügyekkel kapcsolatos információk cseréjével az Eurojust hozzájárult a tagállamok és az EU más szervei gyakorló szakemberei munkakapcsolatának erősítéséhez.

1.2.2 Koordinációs értekezletek

Amint már említettük, 2011-ben az Eurojust 204 ügyben szervezett koordinációs értekezleteket, ami jelentős növekedést jelent az előző évhez képest. Ezek az értekezletek továbbra is jelentős hozzáadott értéket jelentenek az illetékes nemzeti hatóságok számára a határokon átvíelő ügyekben. Megkönnyítik a hatékony

és időszerű információcserét, megoldásokat kínálnak a gyakorlati és jogi nehézségekre, és segítenek kiépíteni a bizalmat a különböző tagállamok illetékes hatóságai között. Bár nem optimális megoldás, mégis a videokonferencia használata a koordinációs értekezleteken szintén lehetővé tette az ügyek előmozdítását, amikor az érintett felek egy asztalhoz ültetése nem volt lehetséges a konkrét ügy szűkös időkerete miatt.

A koordinációs értekezletek gyakran eredményezték konkrét ügyekre vonatkozó megállapodások megkötését, amelyeket aztán az Eurojust figyelemmel kísért, hogy biztosítsa azoknak a nemzeti hatóságok által történő hatékony alkalmazását. Különös jelentőséggel bírtak a koordinációs értekezleteken történt megállapodások közös nyomozócsoportok felállításáról. A koordinációs értekezleteken nemcsak a tagállamok képviselői vettek részt, hanem adott esetben harmadik államok és az EU olyan szerveinek képviselői is, mint az Europol és az OLAF. Harmadik államok 45 alkalommal képviseltették magukat a koordinációs értekezleteken, az Europol 89, az OLAF pedig 8 esetben.

Az első koordinációs központ

1.2.3 Koordinációs központok

2011-ben gazdagodott a koordináció eszköztára. A tagállamoknak a konkrét ügyekben végrehajtott akciók napján történő fokozott támogatása érdekében az Eurojust *koordinációs központokat* állított fel. A koordinációs központok rendelkezé-

Az Eurojust támogatta Olaszországot és Hollandiát egy arra irányuló akcióban, hogy letartóztassák Olaszország 100 legkeresettebb bűnözőinek egyikét. A körözött személy a *Clan Polverino*-hoz, egy Camorra szerveződésű, nápolyi székhelyű bűnözői csoporthoz tartozott. A *Clan Polverino*t felelősnek tartják nagy mennyiségű kábítószer Spanyolországból Olaszországba történő szállításáért, emberölésért, zsarolásért, illegális fegyvertartásért, az üzleti szektoron keresztül történő pénzmosásért és egyéb bűncselekményekért. A célpont letartóztatására már korábban történt egy kísérlet 2011-ben, amikor sikerült elmenekülnie a *Clan Polverino* ellen indított másik nemzetközi rendőrségi akció elől, bár a banda 40 tagját letartóztatták Olaszországban és Spanyolországban.

A célpontnak a hollandiai Zeewolde-ban sikerült nyomára bukkanni. Az Eurojust koordinációs értekezleten az olasz és a holland rendőri és igazságügyi hatóságok információt cseréltek és megtervezték a letartóztatáshoz szükséges tevékenységet. Az euró-

pai elfogatóparancs kibocsátásának gyakorlati problémáit és a jogsegélykérelemhez fűződő egyéb szükséges nyomozati cselekményeket megtárgyalták és tisztázták, hogy megkönnyítsék a művelet gördülékeny végrehajtását.

Az olasz *Carabinieri* a holland rendőrség különleges erőivel együtt megrohanta a villát, ahol a célpont álnev alatt élt élettársával. A művelet során sikerült lefoglalni egy hamis útlevelet, 20.000 eurót és olyan fényképeket, amelyeken a körözött személy a *Clan Polverino* vezetőjével együtt látható.

Az Eurojust általi koordináció szolgáltatta a művelet sikeres végrehajtásának alapját, amely fontos lépés volt a *Clan Polverino* elleni küzdelemben. Utóbbi 2007 óta a nápolyi Maffiaellenes Hivatal irányította, a spanyol *Guardia Civil* és a holland rendőrség egységeinek értékes együttműködésével. A több Eurojust koordinációs értekezleten lezajlott információcsere, majd az információk elemzése segítette felderíteni a szervezett bűnözői csoport irányítói struktúráját.

tartóztatások a nyomozás új szálait generálják, az Eurojust azonnal választ tud adni sürgős kérdésekre, mint pl. európai elfogatóparancs (EAW) tervezetének elkészítése, a jogi, illetve a bizonyítékokkal szemben támasztott követelmények tisztázása, különösen olyan intézkedéseknél, mint a házkutatási parancs kibocsátása, illetve a bankszámla zárolása.

A tényleges akciót végrehajtó nemzeti igazságügyi hatóságok közti kommunikáció is felgyorsul, mivel a tagállamokban elért eredményeket, illetve az ott törtéteket azonnal jelenteni lehet a központnak, ezáltal lehetővé válik az összes résztvevő hatóság bevonásával zajló valósidejű koordináció.

Egyes ügyekben e központok felállítása nagyon rövid idő alatt történt; az egyik ügyben pl. három óra alatt, ami bizonyítja, hogy az Eurojust kapacitással bír a tagállamok igazságügyi hatóságainak és ügyészségeinek operatív igényeire gyorsan reagálni.

2011-ben hét ízben került sor koordinációs központ felállítására, olyan bűncselekmé-

sére álló műszaki lehetőségek módot adnak arra, hogy az Eurojust biztonságosan és valós időben lépjen kapcsolatba a part-

ner ügyészekkel, bírakkal és rendőrökkel. Amint a tagállamokban megkezdődnek az akciók, illetve a lefoglalások vagy le-

nyekkel kapcsolatban, mint a kábítószer-kereskedelem, pénzmosás, dohánycsempészség, csalás és emberkereskedelem.

1.2.4 Az Eurojust Határozat 6. és 7. cikke

Az Eurojust Határozat 6. és 7. cikke alapján a nemzeti szekciók egyénileg tehetnek, továbbá a Kollégium testületileg tehet konkrét ügyekben ajánlásokat az illetékes nemzeti hatóságoknak. Ezek az ajánlások értékes eszközei lehetnek az igazságügyi együttműködés javításának és példázatként az Eurojust nemzeti tagjai és hatóságai közötti, a konkrét büntetőügyekre vonatkozó folyamatos párbeszédet.

2011-ben az igazságügyi hatóságokkal és a bűnüldöző szervekkel folytatott párbeszéd informális és hivatalos formában is zajlott. A 6. cikk alkalmazása különböző módokon történt: néha követte a nemzeti hatóságokkal folytatott informális megbeszéléseket, máskor a koordinációs értekezleteken felmerült problémák megoldása érdekében, esetleg egyszerűen a megkereső hatóság jogsegélykérelmében található információ alapján került rá sor.

2010-ben francia vámtisztviselők egy spanyol gépjármű szűrőpróbaszerű vizsgálata során nagymennyiségű bankjegyet találtak, amelyeken jelentős mennyiségű kokain nyomaira bukkantak. A vizsgálat megállapította, hogy a jármű vezetője kapcsolatban áll egy Franciaországban, Belgiumban, Németországban, Spanyolországban és Hollandiában működő szervezett bűnözői csoporttal. A nyomozás összetettsége miatt felvették a kapcsolatot az Eurojusttal és javaslat született a koordinációs központ segítségével irányított akció napjára.

2011 júniusában koordinációs központ állt fel az Eurojustnál, amely öt tagállam igazságügyi hatósá-

gaihoz kapcsolódott és értékes támogatást kapott az Europol mobil irodájától. Ez lehetővé tette a nyomozó és az igazságügyi hatóságok közti információvalós idejű továbbítását és a koordinációt éppúgy, mint a beérkező adatok elemzését, amint a letartóztatások és a házkutatások haladtak előre. 9 gyanúsítottat tartóztattak le és 10 egyidejű házkutatást fogatosítottak a különböző tagállamokban. Nagy mennyiségű bizonyítékot, vagyontárgyat és kábítószer előállításához szükséges anyagot foglaltak le. Elfogatóparancsot (EAW) bocsátottak ki olyan német, kolumbiai, libanoni és török állampolgárok ellen, akik a gyanú szerint e kiterjedt és igen bonyolult hálózat aktív tagjai.

A 6. és 7. cikk alapján zajló informális kontaktusok fontossága miatt az e cikkek szerinti kérések csak akkor kerülnek nyilvántartásba, ha e kéréseknek eljárási jelentősége van valamely tagállamban. 2011-ben 14 hivatalos kérés történt az Eurojust Határozat 6. cikke alapján, amelyek közül néhányat alább említünk.

Kérés konkrét cselekmény miatt nyomozás vagy büntetőeljárás elrendelésére – 6. cikk (1) bekezdés (a) pontja (i) alpontja

Az Eurojust nemzeti szekciói összesen hat kérést intéztek nemzeti hatóságukhoz a 6. cikk (1) bekezdés (a) pontja (i) alpontja alapján. Az olasz nemzeti tag azt kérte

hatóságaitól, hogy vegyék fontolóra egy francia emberkereskedelmi ügyként indult büntetőügyben a szexuális kizsákmányolás céljából történő nyomozás elrendelését. E kérés többoldalú nyomozás megindítását eredményezte, amely érintette Csehországot, Írországot, Olaszországot és az Europolt is.

Három pénzmosási ügyben az Eurojust kéréssel fordult az illetékes olasz ügyészségekhez, hogy a portugál és a német hatóságoktól kapott információk alapján tegyen lépéseket. Kérésekre került sor a Németországot, Ausztriát, Görögországot, Olaszországot és Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságot érintő, szervezett bűncselekményekhez kapcsolódó embercsempészeti ügyekben, valamint egy cigarettacsempészési ügyben is. Az összes ügyben az olasz hatóságok elrendelték a nyomozást. Az egyik ügy említésre kerül az 1.3.7 alszakaszban.

Kérések a hatáskörrel rendelkező hatóságokhoz, hogy fogadják el azt, hogy egyikük kedvezőbb helyzetben lehet az adott cselekményekkel kapcsolatban nyomozás

vagy büntetőeljárás megindítására – 6. cikk (1) bekezdés (a) pont (ii) alpontja

Egy ügyben az Eurojust egyik nemzeti tagja arra kérte hatóságait, hogy rendelkezjen el nyomozást egy csalási ügy bizonyos elemeivel kapcsolatban. Az illetékes nemzeti hatóság követte az Eurojust ajánlását.

Kérések a hatáskörrel rendelkező hatóságokhoz az érintett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai közti koordinálásra – 6. cikk (1) bekezdés (a) pont (iii) alpont

Három hivatalos kérés történt a 6. cikk (1) bekezdés (a) pont (iii) alpontja alapján, és valamennyi ügyben nyomozást rendeltek el. Az olasz nemzeti hatóságok azt a kérést kapták, hogy biztosítsák folyamatban lévő eljárásaik koordinálását további – francia cigarettacsempészési ügyben érintett – tagállamokkal (Belgiummal, Bulgáriával és Németországgal). Hasonló kezdeményezés történt egy adócsalási és pénzmosási ügyben, amely nyolc olasz hatóságot és Hollandiát érintette. Összehangolt akcióra került sor a holland hatóságokkal, és sikeres házkutatásokat

hajtottak végre. Egy harmadik kérés egy kábítószer-kereskedelmi nyomozás megindítását eredményezte.

Kérés, hogy a nemzeti tagok a feladataik ellátásához szükséges valamennyi információt megkapják – 6. cikk (1) bekezdés (a) pont (v) alpontja

Az Eurojust azon képessége, hogy gyorsan és hatékonyan fogadja és továbbítsa az információkat, nélkülözhetetlen a határokon átívelő bűncselekmények sikeres nyomozásához és az Eurojust alaptevékenysége szempontjából. A 6. cikk alapján nyilvántartott ügy közé tartozik három, információcserére vonatkozó kérelem. Egy korrupciós ügyben folytatott lett nyomozás kapcsán a spanyol nemzeti tag arra kérte a nemzeti igazságügyi hatóságokat, hogy azonosítsák az illetékes nemzeti ügyészt az információcsere és a koordináció biztosítása érdekében. Egy Románia és Olaszország közti másik ügy pénz- és fizetőeszközök állítólagos hamisítására vonatkozott. Az olasz nemzeti tag küldte a harmadik kérést nemzeti hatóságainak egy Ausztria által kezdeményezett csalási ügy kapcsán.

Kérések a nyomozás vagy a büntetőeljárás szempontjából indokolt bármely egyéb intézkedés megtételére – 6. cikk (a) pont (vii) alpontja

E rendelkezés alapján az Eurojust arra kérte az olasz hatóságokat, hogy vegyék fontolóra az ideiglenes átadást egy hamisítási és szervezett bűnözéshez kapcsolódó ügyben.

1.2.5 Jogsegélyegyezmények

A 2000. évi jogsegélyegyezmény és annak 2001. évi jegyzőkönyve, valamint az 1959. évi kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezmény és jegyzőkönyvei (jogsegélyegyezmények) továbbra is a legfontosabb jogi alapjai az Európai Unión belüli igazságügyi együttműködésnek. Alkalmazásuk általában véve pozitív eredménnyel jár, mindazonáltal azonosítottunk továbbélő nehézségeket. Nem minden tagállam ratifikálta a 2000. évi jogsegélyegyezményt, ami problémákat okozhat az igazságügyi együttműködés olyan fontos instrumentumainak alkalmazásánál, mint a videokonferencia és a közös nyomozócsoportok. Ezeknek az egyezményeknek

az alkalmazása során további problémák jelentkeztek a megkeresések teljesítésénél abból, hogy a jogsegélykérelmek teljesítésének nincs határideje, illetve a jogsegélykérelmek hiányosak. Az Eurojustot gyakran kérték fel arra, hogy segítsen megoldani ezeket a problémákat.

Az Eurojustnál fontos gyakorlat, hogy informális kapcsolatot létesít a megkereső és a megkeresett hatóságokkal annak érdekében, hogy csiszoljon a jogsegélykérelmeken azok hivatalos továbbítása előtt, jelentősen javítva ezzel az azonnali végrehajtás valószínűségét.

1.2.6 A bizonyítékok összegyűjtésével és elfogadhatóságával kapcsolatos problémák

Az Eurojust nagy gyakorlatra tett szert a határokon átvilágító igazságügyi együttműködés egyik visszatérő kérdésének kezelésében: a nemzeti jogrendszereknek a bizonyítékok és információk elfogadhatóságára és a védelemmel való ismertetésére vonatkozó eltérő szabályai kihatással vannak a konkrét büntetőügyek

intézésének különféle területeire. A távközlés lehallgatására és a tanúkihallgatásra vonatkozó eltérő szabályok például visszatérően nehézségeket okoztak a bizonyítékok összegyűjtésében, cseréjében és elfogadásában. Hasonló nehézségek fordultak elő a videokonferenciák és a fedett nyomozók alkalmazásában, illetve a DNS-minták összegyűjtésében.

A fordítással és továbbítással kapcsolatos praktikus problémák még mindig akadályozzák a tagállamok közötti igazságügyi együttműködést. Jó példa erre egy koordinációs értekezlet, ahol telefonkommunikáció lehallgatásáról született megállapodás. A lehallgatások megtörténtek, az egyik tagállam nemzeti jogalkotása értelmében azonban ezt a bizonyítékot titkosították, ami meggátolta a másolatoknak a többi tagállam felé történő továbbítását a tárgyalás előtt. Az Eurojustnak sikerült közbeavatkoznia, hogy előmozdítsa a bizonyíték titkosításának feloldását és ezt követő továbbítását.

Az Eurojust nemcsak konkrét ügyekben törekedett az effajta nehézségek megoldására, hanem azáltal is, hogy hozzá-

Joghatósági összeütközések feloldása és a közös nyomozócsoportok alkalmazása is része volt az Eurojust egyik legbonyolultabb kábítószer-kereskedelmi ügyének, amely több mint 400 millió euró értékű kokain lefoglalásához és a szervezett bűnözői csoport 30 tagjának letartóztatásához vezetett.

Egy szervezett bűnözői csoport tonnaszámba küldött át kokaint Dél-Amerikából Európába és a jövedelmeket számos bankközpontban mosta tisztára. Egy 2008-ban indított svéd nyomozás tárta fel az ügy nemzetközi vetületeit, amelyek érintettek más tagállamokat is, így Franciaországot, Spanyolországot, valamint az Európai Unión kívüli államokat is, pl. Kolumbiát, az Egyesült Államokat, Svájcot, Venezuelát, Izraelt és Andorrát.

Az ügy bonyolultsága miatt az Eurojust segítségét kérték. A Hágában tartott koordinációs értekezletet követően közös nyomozócsoportot állítottak fel, amely a közös nyomozócsoport finanszírozási projekt alapján pénzügyi támogatást is élvezett. A közös nyomozócsoport első sikereként 1,4 tonna kokaint foglaltak le egy Európa felé tartó, 15 méteres vitorlás hajó fedélzetén, amelynek során az Eurojust szakértői tanácsot nyújtott a tengeren történő feltartóztatás jogszerűségére vonatkozóan. A közös nyomozócsoport jogi kerete tette lehetővé, hogy az azonnali információcserére

hosszas jogsegélykérelmi eljárások nélkül kerüljön sor; ez bizonyult az ügy sikeréhez vezető egyik nélkülözhetetlen kulcselemnek (szintén segítséget nyújtott Hollandia, Málta, az Egyesült Királyság, Észtország, Ciprus és Németország).

A három évig tartó nyomozást 13, az Eurojustnál tartott koordinációs értekezlet segítette, amelyek közül számos az Europol támogatásával zajlott. Az értekezletek segítettek megoldani a nyomozás gyakorlati problémáit, különösen a lehetséges joghatósági összeütközésekkel kapcsolatosakat. Megállapodás született arról, hogy a büntetőeljárást hol folytassák le, és a bűnszervezet vezetőjét ezt követően Kolumbia kiadta Svédországnak.

A művelet eredményeképpen a szervezett bűnözői csoport több mint 30 tagját tartóztatták le világszerte. A spanyol és a svéd hatóságok beavatkozása révén bankszámlákkal kapcsolatos biztosítási intézkedésekre került sor a pénzmosás miatt folytatott nyomozások részeként, és megközelítőleg 6 millió eurót foglaltak le öt különböző országban ingatlanokba, egy diszkóba és egyéb legális vállalkozásokba, luxus gépjárművekbe és hajókba történő újrabefektetésekhez kapcsolódóan. A hálózat feltehetően legalább 12 millió eurót fektetett be és költött el. A lefoglalt kokain teljes mennyisége legalább 416 millió eurót ért piaci értéken számolva.

járult a bizonyítékok határokon átvitelő megszerzési rendszerének reformjáról szóló vitához, így az európai nyomozati

parancsról (EIO) szóló javaslat kapcsán is véleményt nyilvánított. Az Eurojust véleménye a jogszabálytervezetről 2011.

március 4-én jelent meg tanácsi dokumentumként (6814/11). További részletek a 2.1. fejezet részben olvashatók.

1.2.7 A joghatósági ütközések megelőzése és feloldása

Az Eurojust nagyon kevés ügyben élt hivatalosan hatásköreivel a joghatósági összeütközések megakadályozása és feloldása érdekében. Az Eurojust fennállása óta Kollégiumként összesen három ajánlást tett a tagállami hatóságoknak joghatósági összeütközések tárgyában; ezek mindegyikét elfogadták. Ám valójában ennél sokkal gyakrabban fordul elő, hogy két vagy több tagállamnak van – összhangban nemzeti jogrendjével – joghatósága az ügyben. Az Eurojust gyakran járt el eredményesen ilyen ügyekben, anélkül, hogy az érintett tagállamokhoz hivatalos kérést kellett volna intéznie.

A koordinációs értekezletek, amelyek lehetővé teszik az érintett illetékes hatóságok közötti korai eszmecserét és megállapodásokat a párhuzamos nyomozások tárgyában, szintén gyakorlatias és hasznos eszköznek bizonyultak. Hasonlóképpen, joghatósági összeütközések vizsgálatára és megelőzésére került sor a közös nyomozócsoportok létrehozásáról kötött megállapodások eredményeként. Az Eurojust

Egy 2011-es emberkereskedelmi ügy illusztrálja, hogy az esetleges joghatósági összeütközéseken felül lehet kerekedni az Eurojust segítségével. Az ügyben roma nőket csempészték Csehországból az Egyesült Királyságba, ahol a sértetteket prostitúcióra kényszerítették. A koordinált nyomozások biztosítására egy közös nyomozócsoportot állítottak fel. Az Eurojustnál tartott értekezleteken olyan kérdések merültek fel, hogy hogyan gyűjthető elfogadható bizonyíték és hogy melyik joghatóság lenne jobb helyzetben az ügy tárgyalására, mivel mindkét országnak jó oka volt a vádemelésre. Az Eurojust megkönnyítette a jogható-

sági szabályok és a bizonyítékok felhasználhatóságánál alkalmazható elvek alapos megvitatását, aminek eredményeként azt a következtetést vonták le, hogy az egyik félnek kell átvennie a vezető szerepet az ügyben. Az Eurojust segítségnyújtása, amivel biztosította a joghatósági összeütközés problémáinak gyors meghatározását, tette lehetővé, hogy az erőforrásokat az azonnali konkrét akciókra lehessen összpontosítani. A lehetséges joghatósági összeütközés feloldása után közös nyomozócsoportot állítottak fel és három hónapon belül a bűnszervezet 11 vezetőjét tartóztatták le.

a joghatósági összeütközések megelőzését gyakran a korai, informális eszmecserére előmozdításával éri el. Ezt a szerepet erősítette annak az útmutatónak az alkalmazása, amely az Eurojust 2003. évi éves jelentésében is szerepelt *Irányelvek annak eldöntéséhez, hogy „melyik joghatóság járjon el?”* (*Guidelines for deciding "which jurisdiction should prosecute?"*) címmel. Az irányelvek, amelyeket a nemzeti hatóságok gyakran alkalmaznak, segítséget nyújtanak abban, hogy a döntéshez a különböző tényezőket miként célszerű mérlegelni.

Az Eurojust konkrét ügyei világosan jelzik, hogy az egymással összefüggő nyomozásokra vonatkozó korai információcsere igen hasznos a joghatósági összeütközések megelőzésében.

1.2.8 Büntetőeljárások átadása

A büntetőeljárások átadása a tagállamokban eltérő jogi alapokon történik, ami jogi nehézségekhez vezethet. Az eljárások átadására leggyakrabban használt instrumentumok a büntetőeljárás átadásáról szóló 1972. évi európai egyezmény

A finn hatóságok egy kábítószer-kereskedelmi ügyben nyomozást folytattak spanyolországi finn állampolgárok ellen. Amikor egy, a kábítószer-kereskedelemmel gyanúsítottak ismeretségi köréhez tartozó finn állampolgár eltűnt, jogsegélykérelemmel fordultak a spanyol hatóságokhoz, hogy indítsanak nyomozást. A finn állampolgár emberölés áldozatául esett Spanyolországban, mert riasztotta a spanyol hatóságokat, hogy a kábítószer-kereskedelemmel foglalkozó csoport megkísérelte beszervezni őt. Az emberöléssel gyanúsított elkövetőkre Finnországban bukkantak rá. Az Eurojustot felkérték, hogy segítse megoldani a Spanyolország és Finnország közötti esetleges összeütközést azt illetően, hogy a büntetőeljárásra hol kerüljön sor. Az Eurojustnál tartott koordinációs értekezleten, a kérdés alapos jogi megvitatása után az a döntés született, hogy Spanyolország átadja a korábbi jogsegélykérelmekből származó összes bizonyítékot Finnországnak. A spanyol hatóságok abba is beleegyeztek, hogy mind az emberöléssel kapcsolatos büntetőeljárást, mind a kábítószer-kereskedelmi nyomozást átadják Finnországnak, amint az a különböző jogi követelményeknek eleget tesz. Az Eurojust közreműködése segített biztosítani, hogy az emberölés elkövetői ellen egy országban emeljenek vádat mind az emberölés, mind az ahhoz kapcsolódó kábítószer-kereskedelem miatt.

és az 1959. évi jogsegélyegyezmény (21. cikk), összefüggésben a 2000. évi jogsegélyegyezmény 6. cikk (1) bekezdés utolsó szakaszával. Egyes tagállamok alkalmazzák az ENSZ 2000. évi nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményét (21. cikk) is.

Az Eurojust megkönnyíti a tagállamok közti informális kapcsolatokat, és ennek

részeként a nemzeti tagok ellenőrizni tudják az átadás lehetőségét még a hivatalos megkeresés benyújtása előtt. A büntetőeljárások átadása mindamellett nehezzé válhat különböző okokból, többek között az alábbi tényezők miatt: az összegyűjtött bizonyítékoknak felhasználhatónak kell lennie a megkeresett tagállam bírósága előtt, jóllehet valójában gyakran szokatlan formában és eltérő eljárási sza-

bályok alapján kerülnek beszerzésre; a megkeresett tagállamnak ki kell nyilvánítani, hogy világosan érdekelt a büntetőeljárás átvételében; továbbá egy köznap, igen gyakorlatias faktort is tekintetbe kell venni, mégpedig azt, hogy az egész aktát le kell fordítani.

1.2.9 Bűnügyi nyilvántartásból származó információk cseréje

Habár a bűnügyi nyilvántartásokból származó információk cseréjére általában közvetlenül a tagállamok között kerül sor, az Eurojustot sürgős ügyekben gyakran felkérlik, hogy könnyítse meg a cserét. Egy ügyben az egyik nemzeti bíróságnak információra volt szüksége, hogy megfelelő ítéletet hozhasson egy veszélyes szexuális bűnelkövető ügyében, akit már hasonló bűncselekményekért elítéltek egy másik tagállamban. A szokásos csatornákon keresztül hozzáférhető nyilvántartások nem voltak kellően részletesek és precízek a bűncselekmények jogi minősítését illetően. Az igazságügyi hatóságokkal létesített közvetlen kapcsolat révén az Eurojust képes volt órákon belül szolgáltatni a megfelelő információt az ítéletet

hozó bíróság segítségével. Késedelmek azonban még mindig előfordulnak, amikor valamelyik tagállam nem rendelkezik egységes központi büntügyi nyilvántartási adatbázissal, mint például amikor a nyilvántartásokat különböző nemzeti hatóságok külön-külön vezetik (pl. rendőri és igazságügyi hatóságok).

A Tanács 2009. évi 2009/315/IB kerethatározata a büntügyi nyilvántartásból származó információk tagállamok közötti cseréjének megszervezéséről és azok tartalmáról és a Tanács 2009. évi 2009/316/IB határozata az Európai Büntügyi Nyilvántartási Információs Rendszer (ECRIS) létrehozásáról még mindig nem került végrehajtás-

ra az összes tagállamban. Ebben az összefüggésben nehézséget jelent, amikor ugyanazt a cselekményt eltérő bűncselekménytípusként kategorizálják a tagállamokban. Az információcsere korlátozott hasznossággal bírhat akkor is, amikor az egyik nemzeti jogalkotás jogi rendelkezéseire utalnak anélkül, hogy világos magyarázatot adnának a bűncselekmény elemeire.

Az olasz hatóságok nyomozást folytattak egy dohánycsempészállal, okirathamisítással foglalkozó, és letartóztatott tagjainak jogi segítséget nyújtó szervezett bűnözői csoport ellen. A nyomozás kritikus pontján egy, az Európai Unióra kiterjedő művelet vált szükségessé, amely magában foglalta európai elfogatóparancsok és házkutatások koordinált végrehajtását olasz hivatalos személy jelenlétében, hogy az így összegyűjtött bizonyítékok elfogadhatóak legyenek a bírósági eljárásban. Az Eurojustot körülbelül 40 órával a művelet megkezdése előtt kérték fel, hogy működjön közre az öt másik tagállammal (Ausztria, Németország, Görögország, Spanyolország és Szlovénia) történő koordinációban.

Sürgős akcióra volt szükség az európai elfogatóparancsok összehangolására, a bizonyítékok megóvására, továbbá, hogy a bíróság teljes képet kaphasson a szervezett bűnözői csoport tevékenységéről. Egy különösen sikeres művelet keretében az Eurojust 20 órán belül egy asztalhoz ültette az érintett tagállamok hatóságait, hogy az európai elfogatóparancsok és a jogsegélykérelmek kibocsátásra és jóváhagyásra kerülhessenek; továbbá biztosította az akció folyamán a tagállamok közti kapcsolat fenntartását, és hogy az olasz rendőrök bejuthassanak a házkutatások különböző helyszíneire.

1.2.10 Európai elfogatóparancsok

2011-ben 263 európai elfogatóparanccsal kapcsolatos ügye volt az Eurojustnak, ami az összes ügy közel 18%-át teszi ki. A legtöbb ügyben azért kérték az Eurojust segítségét, hogy könnyítse meg az európai elfogatóparancsok végrehajtását. A legtöbb megkeresést az Eurojust lengyel nemzeti tagja terjesztette elő, őt követte a francia nemzeti tag. A spanyol nemzeti tag kapta a legtöbb megkeresést, őt követte az Egyesült Királyság és Olaszország nemzeti tagja.

A Kollégium az európai elfogatóparancsok alkalmazása kapcsán három további általános kérdéssel is foglalkozott. Az

Európai elfogatóparancs

első információt gyűjtött arról, hogy a tagállamok a gyakorlatban hogyan való-sítják meg az átadási tárgyalás után az állampolgárok vagy lakosok visszaszállítást a végrehajtó tagállamba (a Tanács 2002/564/IB kerethatározata az európai elfogatóparancsról 5. cikk (3) bekezdése alapján „EAW Kerethatározat”). A máso-

dik kérdés azt vetette fel, hogy az EAW-t kategorizálni kellene-e aszerint, hogy vádemelés vagy ítélet végrehajtása cél-jából bocsátották-e ki, amikor fennáll a perújítás joga az átadás után. A harma-dik kérdés a Tanács EAW kerethatároza-tot módosító 2009/299/IB kerethatáro-zatának és a vádlott távollétében hozott ítélet utáni eljárási jogokról szóló rende-lkezéseinek végrehajtásával és gyakorlati alkalmazásával foglalkozott.

Konkuráló EAW megkeresésekkel kapcsolatos ügyek (EAW Kerethatározat 16. cikk (2) bekezdés)

Az EAW Kerethatározat 16. cikk (2) be-kezdése szerint a végrehajtó igazságügyi hatóság kérheti az Eurojust véleményét, amikor arról dönt, hogy az ugyanazon személy ellen két vagy több tagállam által kibocsátott európai elfogatóparancs közül melyiket hajtsák végre.

2011-ben az Eurojust tanácsát négy ügyben kérték a 16. cikk (2) bekezdése alapján. Az Eurojust valamennyi esetben segített a tagállamok hatóságainak kon-szenzusra jutni az európai elfogatóparan-

cok végrehajtását illetően. Egy ügyben az Eurojust 24 órán belül adott indokolt tanácsot, amelyet az illetékes nemze-ti hatóságok követtek, így a gyanúsított néhány nappal később megjelenhetett a tárgyaláson.

Az Eurojust gyakran nyújtott segítséget a korai szakaszban (és koordinációs érte-kezeteken) az esetleges egymással kon-kuráló európai elfogatóparancsok érté-keléséhez, és ezáltal segített elkerülni az ugyanazon személy átadására vonatkozó konkuráló megkeresések kibocsátását.

2011 júniusában a Kollégium elfogadta Az *Eurojust konkuráló európai elfogatópa-rancsok kérdésében adott véleményével kapcsolatos belső eljárásról szóló irány-elveket* olyan ügyekhez, ahol az Eurojust ajánlását kérik a 16. cikk (2) bekezdésé-vel összhangban.

Határidő túllépési ügyek (EAW Kerethatá-rozat 17. cikk (7) bekezdés)

Az EAW Kerethatározat 17. cikk (7) be-kezdése szerint, amikor egy tagállam nem tudja betartani a 17. cikk által

meghatározott határidőt, értesítenie kell az Eurojustot, megjelölve a késedelem okait.

2011-ben 116 határidő túllépést regisztráltak az Eurojustnál. Legnagyobb számban Írország jelentett a 17. cikk (7) bekezdése alapján. Spanyolország, Csehország, Svédország, Szlovákia, Bulgária és Észtország szintén küldött jelentéseket az Eurojustnak. Amint azt a korábbi éves jelentésekben megállapítottuk, a mindössze hét tagállamból érkezett értesítés nem jelenti azt, hogy az összes többi tagállamban betartották volna az európai elfogatóparancsok határidejét. Az EU statisztika azt jelzi, hogy több határidő túllépés történik, mint amennyit az Eurojustnak jelentenek.

A határidő túllépések fő okaként kiegészítő információk kérését (amelyek az EAW végrehajtásához szükségesek) jelölték meg. A vonatkozó dokumentumok fordításának szükségessége, az adott tagállamokhoz intézett megkeresések mennyisége és a végrehajtó államok korlátozott erőforrásai szintén határidő túllépést idéztek elő.

Az európai elfogatóparancsok gyakorlati végrehajtása során felmerült problémák

Sürgős ügyekben (amelyek sűrűn előfordulnak, mivel a keresett személyek gyakran állnak fogvatartás hatálya alatt), az Eurojust továbbra is kulcsszerepet játszott a nemzeti hatóságok közötti információcsere megkönnyítésében, a végrehajtó igazságügyi hatóságok kötelezettségeinek tisztázásában és általánosságban az európai elfogatóparancsok gyors végrehajtásának előmozdításában. A gyakorló szakemberek egyre több tapasztalatra tesznek szert ennek az instrumentumnak az alkalmazásában, ahol a felmerülő problémák inkább gyakorlati (hiányos vagy pontatlan fordítások, hiányzó információk stb.), mintsem jogi jellegűek. Mindazonáltal felmerültek jogi nehézségek is, mint például a specialitás és az arányosság szabályainak alkalmazása, illetve a bűncselekmények fogalom meghatározásában mutatkozó különbségek. Például az ÁFA-csalást nem minden tagállamban határozzák meg az Európai Unió érdekeit sértő pénzügyi bűncselekményként. Ez a különbség késedelemhez vezethet, mivel a kettős bün-

tethetőség megállapítására egyes tagállamokban szükség van, míg másokban nincs az EAW Kerethatározat 2.2. cikke szerint.

Az Eurojust konkrét ügyeiben az alábbi gyakorlati, illetve jogi nehézségekkel találkozott:

- Elégtelen információk az EAW-ban leírt tényekkel vagy tényállásokkal kapcsolatban.
- Információhiány az ítéletről, amely alapján az EAW kibocsátásra került.
- Pontos információ hiánya a végrehajtó államban az átadás előtt fogvatartásban töltött időtartamról, és az ebből fakadó bizonytalanság a kibocsátó államban le-töltendő hátralevő büntetéssel kapcsolatban.
- A vádlott távollétében hozott ítéletek és a perújítás jogának különböző megközelítései; a Tanács perújítás jogáról rendelkező, EAW Kerethatározatot módosító 2009/299/IB Kerethatározata végrehajtásának hiánya egyes tagállamokban.

Az *Istaneek kontra Přerovi Körzeti Bíróság* ügyben az Egyesült Királyság egyik bíróságának döntenie kellett, hogy egy EAW-t vádemelés, szabadságvesztés letöltése vagy szabadságelvonással járó intézkedés céljából kibocsátottként kategorizál-e, amikor az átadást követően a perújításhoz való jog fennállt (az ügy a vádlott távollétében hozott ítéletre vonatkozott). A hazai hatóságok nem értettek egyet a kérdésben, és fontos eljárásbeli különbségek (beleértve a parancs elutasítását) következtek a meghozandó döntésből. Tekintettel nemzeti jogának elmentmondó ítéleteire, az Egyesült Királyság bírósága az Eurojusttól kért felvilágosítást a többi tagállam jogrendszerére és gyakorlatára vonatkozóan. Az

Eurojust a megkereséstől számítva órákon belül információt szolgáltatott arról, hogy a többi tagállam nemzeti bírósága hogyan járna el egy ilyen helyzetben. A cseh nemzeti tag szintén véleményt formált a törvényei szerint azon fennálló körülményekre nézve, amelyek értelmében a távollétében elítélt személy kérheti a perújítást és tágabb értelemben arról is, hogy a cseh bíróság határozata ebben az ügyben jogerősnek tekinthető-e. Az Eurojust segítségével biztosította, hogy az Európai Unió többi joghatóságának általános gyakorlatával és az egyik tagállam sajátos gyakorlatával foglalkozó anyag azonnal és hatékonyan rendelkezésre álljon egy nemzeti bíróság mérlegeléséhez.

- Egy EAW visszavonásáról időben történő értesítés elmaradása, különösen akkor, amikor a keresett személyt már le tartóztatták.
- Olyan ügyek, ahol nem indokolják az EAW végrehajtásának elmaradását, még azt követően sem, hogy a személyt szabadlábba helyezték.
- A kibocsátó állam pénzügyi és egyéb vesztesége, amikor a személyt, akinek az

átadását elrendelték, óvadék ellenében szabadlábba helyezték, de idézésre nem jelent meg; vagy azokban a fogvatartási ügyekben, amikor a nem megfelelő személyt adta át a végrehajtó állam.

- Az ideiglenes átadás elutasítása, amely gátolhatja a kibocsátó államban a nyomozás lefolytatását.
- Az EAW különböző csatornákon történő továbbítása, anélkül, hogy értesítést

küldenének az adott csatornán történő továbbításról.

- További (újonnan felderített) bűncselekmények miatti vádemeléshez történő hozzájárulás késedelmes megérkezése (specialitás szabálya, EAW Kerethatározat 27. cikke)

Az Eurojust gyakran vette jó hasznát együttműködési kapcsolatainak a SIRENE irodákkal. Valamennyi schengeni államban létesített irodának a fő feladata a tagállamok közti riasztásokkal kapcsolatos kiegészítő információcsere. A SIRENE egységek fontos szerepet játszottak az európai elfogatóparancsok gyakorlati végrehajtásában.

1.2.11 Vagyon vagy bizonyíték biztosítását elrendelő parancs

Kevés példa van az Eurojust konkrét ügyeiben arra, hogy miként alkalmazták a Tanács 2003/577/IB Kerethatározatát a vagyonnal vagy bizonyítékkal kapcsolatos biztosítási intézkedésekről az Európai Unióban. Habár számos tagállam átültette a rendelkezéseket jogalkotásába, az igaz-

ságügyi hatóságok továbbra is a jogsegélykérelmek hagyományos formáit használják a biztosítási intézkedést elrendező határozatokat érintő megkereséseknél.

Ez a helyzet azért állhat fenn, mert a kerethatározat alapján történő biztosítási intézkedést elrendelő határozatot bonyolultnak tekintik és a kerethatározatban előírt formanyomtatvány nem felhasználóbarát. Továbbá számos gyakorló szakember úgy véli, hogy a biztosítási intézkedést elrendelő határozat korlátozott hatókörű, ezért gyorsabb és könnyebb lehetőségnek tartanak a bűnüggyel kapcsolatos minden megkeresést – így a házkutatással, a telekommunikációs lehallgatásokkal és a lefoglalásokkal összefüggő megkereséseket – egy, az 1959. és 2000. évi jogsegélyegyezmények alapján jogsegélykérelembe foglalni. Még alapvetőbb probléma a biztosítási intézkedést elrendelő határozat kibocsátásának nehézsége akkor, amikor olyan bizonyítékra derülhet fény a házkutatás során, amiről korábban a kibocsátó hatóságoknak nem volt tudomásuk.

Az Eurojust saját ügyeiből szerzett tapasztalata szerint a gyakorló jogászok

Egy jelentős, az üzleti élet számos különböző területén (többek között benzin, gáz, mezőgazdaság, ingatlan és élelmiszeripari vállalatok) érdekelt spanyol holdingtársaság haszonélvezője ellen indult nyomozás nyolc másik személlyel együtt Spanyolországban és Belgiumban adócsalás, pénzmosás és bűnszervezetben való részvétel miatt. Egy közismert cég ügyvédei ellen vádat emeltek, amiért állítólag egy cég- és pénzügyi tranzakciós hálózatot állítottak fel Panamában, a Holland-Antillákon, Hollandiában és

Svájcban, hogy leplezzék a vagyontárgyak tulajdonjogát. Becslések szerint a fő gyanúsított 2 milliárd euró értékben kerülte el az adózást. Az Eurojust két koordinációs értekezletet tartott Spanyolország, Belgium és az Egyesült Királyság nemzeti hatóságaival, aminek eredményeként megegyeztek a vádemelési stratégiáról és a teendő jogi lépésekről. Eddig Belgiumban 112 millió euró értékű, az Egyesült Királyságban pedig 10 millió euró értékű vagyontárgyat vettek zár alá.

szívesebben alkalmazzák a biztosítási intézkedést elrendelő határozatot, ha a végrehajtó állam annak kézhezvétele után azonnal reagál. Ezen a téren az Eurojust hasznos szolgáltatást nyújt a nemzeti hatóságoknak azzal, hogy tanácsot ad a tagállamok eltérő gyakorlatáról abban a tekintetben, hogy milyen prioritások vannak a biztosítási intézkedést elrendelő határozatok végrehajtásánál. Tapasztalatok szerint a központi banknyilvántartásokkal rendelkező országokban a gyanúsítottokhoz köthető bankszámlákról szóló információk gyorsabban elérhetővé tehetők, így lehetőség nyílik a biztosítási

intézkedéssel kapcsolatos megkeresések gyorsabb végrehajtására.

1.2.12 Vagyonelkobzás és vagyonvisszaszerzés

A tagállam késedelmekkel és egyéb akadályokkal találkozhatja szembe magát egy másik tagállamtól történő vagyonvisszaszerzéskor. Együttműködési problémák fakadhatnak a tagállamok visszaszerzéssel kapcsolatos anyagi jogi és eljárásjogi szabályainak különbözőségéből. Néhány tagállam lehetővé teszi a bűncselekmény útján szerzett va-

Kábítószer-kereskedelem – ellenőrzött szállítás

gyontárgyak elkobzását akkor is, ha nem állapítottak meg büntetőjogi felelősséget (ítélet nélküli vagyonekobjás), de a többségé nem. Ennek a helyzetnek nyilvánvaló következményei vannak a határokon átvélt végrehajtásra vonatkozóan, ha egy ítélet nélküli vagyonekobjást alkalmazó tagállam egy olyan tagállamban kíséri meg annak végrehajtását, amely ezt nem alkalmazza. Gyakorlati nehézségek jelentkeznek

egyes tagállamoknál a központi földhivatal hiányából, ami lehetővé tenné a gyanúsítottak tulajdonában levő vagyon könnyebb és gyorsabb ellenőrzését, továbbá ugyanígy a vagyonnak az érintett tagállamok közötti megosztásában való megegyezés akadályaiából.

2011-ben az Eurojust továbbra is támogatta a nemzeti hatóságok azon törekvéseit, hogy elkobozzák és visszaszolgáltatassák a bűncselekmény útján szerzett vagyont, és elősegítette a fent említett nehézségek megoldását. Jelentős mennyiségű vagyont (pl. ingatlant, luxuscikket) és pénzt koboztak el a 2011-ben az Eurojustnál regisztrált ügyekben.

1.2.13 Ellenőrzött szállítások

Az Eurojust 2011 folyamán is folytatta a tagállamok segítségét a határokon átnyúló ellenőrzött szállítások terén. Az Eurojust Határozat 9c. és 9d. cikkeivel összhangban a nemzeti tagok, mint tagállamaik illetékes nemzeti hatóságai felruházhatók az ellenőrzött szállítások engedélyezésének és koordinálásának hatáskörével.

Az ellenőrzött szállítás, mint nyomozati eljárás, különösen hatékony a kábítószer-kereskedelmi ügyekben, segítségével a szervezett bűnözői csoportok vezetői is, és nemcsak a futárok állíthatók az igazságszolgáltatás elé. A tagállamoknak az ellenőrzött szállításokkal foglalkozó jogalkotása és gyakorlata között nagy különbségek vannak, ami problémákat okozhat a nemzetközi együttműködésben, mind nyomozati, mind igazságügyi szinten.

Az ellenőrzött szállításoknál mindig gyors akciókra van szükség, mivel bármilyen késedelem veszélyeztetheti a műveletek hatékonyságát. Gyakorlati nehézségek merülhetnek fel az ellenőrzött szállítások alkalmazásának engedélyezéséért felelős illetékes hatóságok megtalálásában. Egyes tagállamokban igazságügyi felhatalmazás szükséges az ellenőrzött szállításokhoz, másokban pedig a rendőrség engedélyezi. A 2011 októberében az Eurojustnál a kábítószer-kereskedelemtől tartott szemináriumon az ellenőrzött szállítások engedélyezésével foglalkozó központi kontaktpontok kijelölését indító javaslatokat terjesztettek elő minden tagállamra vonatkoztatva (lehe-

tőleg igazságügyi szinten), hogy megpróbáljanak megoldást nyújtani a problémára.

Az Eurojust az általános jellegű segítségnyújtáson túl konkrét problémák esetén is fellépett, különösen ott, ahol a bizonyítékok felhasználhatóságra volt kérdéses. Magának a szállításnak a megfelelő engedélyezése közvetlen kihatással lehet az felhasználhatóságra, akárcsak a megfigyelés és hasonló, a privát szférába behatoló eszközök arányosságának. Az ellenőrzött szállítások végrehajtása előtt a kábítószeres kicserélésének problémája is felmerül. Egyes tagállamok jogalkotása lehetőséget ad ilyen kicserélésre, másoké nem. A harmadik államokat érintő ellenőrzött szállításokat különösen nehéz megszervezni, ezekben az Eurojust az Európai Unió kívüli, határokon átvéelő műveleteinek tapasztalatára támaszkodva tudta segíteni a tagállamok szakembereit.

2011-ben az Eurojust rendszeresen segítette az ellenőrzött szállítások jogi követelményeinek tisztázását. Egy ügyben az ellenőrzött szállítást nem lehetett végrehajtani, mivel a megkeresés nem tartal-

Több közép-európai tagállam folytatott nyomozást egy szervezett bűnözői csoport ellen, amely törökországi bűntársait ecetsavanhidriddel, a heroin-előállítás nélkülözhetetlen prekursorával látta el. (Megközelítőleg 400–600 kg heroint lehet előállítani egy tonna ecetsavanhidridből.) A nyomozás megállapította, hogy több mint 30 tonna prekuzorról volt szó, és az előállított heroint ezt követően az Európai Unióban történő értékesítés céljából terítették. A prekursor törökországi ellenőrzött szállításának megszervezésére tett korábbi kísérletek nem jártak sikerrel.

Amikor a szlovák hatóságok arról értesültek, hogy egy új terv keretében 10 tonna ecetsavanhidridet szállítának Törökországba, onnan pedig 300 kg heroint szállítanak vissza Olaszországon, Bulgárián, Románián, Magyarországon, Szlovákián és Ausztrián keresztül, kapcsolatba léptek az Eurojusttal, hogy

egy határokon átvéelő, igazságügyi ellenőrzés alatt végzett ellenőrzött szállításra kerülhessen sor. Az Eurojust bevonta az Europol az információs keresztpóba elemzésbe, aminek eredményeként más országokban folytatott nyomozásokkal való kapcsolódásokat állapítottak meg. 2011 novemberében az összes érintett ország (Törökországot is beleértve) részt vett az Eurojustnál tartott koordinációs értekezleten, hogy megállapodjanak egy akciótervről. Az ecetsavanhidridnek a tagállamokon keresztül történő ellenőrzött szállítására a megállapodás szerint került sor, de Törökországban a szállítmányt azonnal lefoglalták és a vétlen kamionsofőrt letartóztatták, a koordinációs értekezleten született megállapodással ellentétesen. Habár a művelet Törökországban nem folytatódhatott, a bűnszervezet nyolc vezetőjét letartóztatták az Európai Unióban és összesen 32 tonna ecetsavanhidridet foglaltak le, valamint kábítószereseket, illegális fegyvereket és hamis iratokat.

mazta a megkeresett ország belső jogalkotása által megkövetelt részleteket. Az ilyen nehézségek elkerülése érdekében a tagállamok hasznosnak találhatják az ügyek Eurojust elé terjesztését, hogy ezáltal az ellenőrzött szállításokról

szóló jogsegélykérelmeket úgy lehessen megszövegezni, hogy azok megfeleljenek minden olyan tagállam adott jogi követelményeinek, amelyeken keresztül a szállításra sor kerül.

1.3 Igazságügyi együttműködés a kiemelt bűncselekmények területén

1.3.1 Terrorizmus

27 terrorizmussal – a terrorizmus finanszírozását is beleértve – kapcsolatos ügyet regisztráltak az Eurojustnál 2011-ben, és a terrorizmus elleni küzdelmet ismét kiemelten kezelték a konkrét büntetőügyekben folytatott munka során. A terrorizmussal kapcsolatos ügyek száma 2011-ben megegyezett a 2010-es ügyekével (28 ügy). Egy terrorizmussal kapcsolatos ügyben tartottak koordinációs értekezletet (az Europol részvételével). Egy közös nyomozócsoportot állítottak fel nemzetközi nyomozás támogatására és egy másik, még az előző évben létesített közös nyomozócsoport folytatta működését.

Az Eurojust terrorizmus elleni nemzeti levelezőitől a Tanács 2005. szeptember 20-i 2005/671/IB határozata alapján kapott, valamint nyílt forrásokból származó információk alapján az Eurojust három szá-

mot publikált a terrorizmus miatti elítélésekről szóló tájékoztatókból (Terrorism Convictions Monitor) 2011-ben. A terrorizmus miatti elítélésekről szóló tájékoztató az Európai Unió általános érdeklődésére számot tartó, terrorizmussal kapcsolatos ügyeket és legjobb gyakorlatokat mutatja be igazságügyi ügyelemzésein keresztül és terjeszti az ezen a területen elért jogalkotási fejleményekről szóló információkat.

Az Eurojust terrorizmus elleni teamjén keresztül tart taktikai és stratégiai értekezleteket, amelyek egy asztalhoz ültetik a vezető magisztrátusokat és a terrorizmusról szóló joganyag szakértőit, hogy megosszák szakértelmüket, azzal a céllal, hogy segítsék az Európai Unió döntéshozóit a terrorizmus elleni koordináció hatékonyabbá tételében. 2011 áprilisában taktikai értekezletet tartottak „Erőszakos, egykimenetű szélsőségeség/terrorizmus” címmel. Júliusban az Eurojust terrorizmus elleni összes nemzeti levelezőjének éves stratégiai értekezleten megvizsgálták az Európai Unió igazságügyi hatóságai által benyújtott, az iszlamista szélsőségesek internet-

használatával foglalkozó kérdőívének eredményeit és tovább folytatták az ügyelemzéseket.

Az Eurojust hozzájárult az EU terrorizmus elleni koordinátora éves jelentéséhez; az Európai Parlament által kezdeményezett, az *Európai Unió terrorizmus elleni intézkedéseinek becsült ára* című tanulmányhoz; és az Europol 2011. évi Jelentés a terrorizmus helyzetéről és trendjeiről (TESAT) jelentéséhez. Az Eurojust megfigyelői státuszt kapott a Terrorizmus Elleni Szakértői Bizottság (CODEXTER) Európa Tanács értekezletein.

1.3.2 Kábítószer-kereskedelem

2011-ben 242 kábítószer-kereskedelmi ügyet regisztráltak, amely azt jelenti, hogy a kábítószer-kereskedelem az Eurojust konkrét ügyeinek leggyakoribb bűncselekménytípusa, az összes ügy 16,8%-át teszi ki. Az ügyek száma kissé csökkent 2010-hez viszonyítva (254), de a kábítószer-kereskedelmi ügyekben tartott értekezletek száma 29-ről (2010) 50-re nőtt (2011). Kábítószer-kereskedelmi ügyekben hét közös nyomozócsoportot

állítottak fel 2011-ben, szemben a 2010. évi hárommal.

Az Európai Unió lengyel elnökségével közösen az Eurojust stratégiai szemináriumot tartott 2011 októberében Krakkóban, az *Eurojust tevékenység növelése a kábítószer-kereskedelmi ügyekben* projekt keretében. A projekt elemezte és értékelte az Eurojust kábítószer-kereskedelmi ügyekben 2008. szeptember 1. és 2010. augusztus 31. között tartott koordinációs értekezleteinek adatait és konklúzióit, hogy vázolhassa a legfőbb kihívásokat és megoldásokat. A projekt zárójelentése,

amely magába foglalja a krakkói szemináriumon folytatott megbeszéléseket és a konkrét ügyek elemzésének eredményeit, 2012-ben válik hozzáférhetővé.

Az Eurojust már az Europol valamennyi, a kábítószer-kereskedelemmel foglalkozó analitikus munkafájljával (AWF) közreműködik (2011-ben Heroin analitikus munkafájl és Kannabisz analitikus munkafájl volt ilyen). Az Eurojust hozzájárult a szintetikus kábítószerekről szóló európai megállapodás megszövegezéséhez és a Bizottságnak az Európai Unió kábítószer-kereskedelemmel fog-

2010 augusztusában a francia rendőrség megállított egy több mint 2000 kg kannabiszt szállító tehergépkocsit. Kapcsolatot fedeztek fel Belgiummal, Hollandiával, Litvániával és Észtországgal, és az Eurojust segítségét kérték az ügyben. Az Eurojustnál három koordinációs értekezletet tartottak az Europol részvételével, hogy előmozdítsák a teljes bűnözői hálózatra irányuló információcserét. Az információcsere feltárta, hogy egy holland

szervezett bűnözői csoport áll a közép-pontban, és hogy közös nyomozócsoport felállítására lenne szükség. Erre 2011 februárjában került sor, a közös nyomozócsoportot pedig az Eurojust finanszírozta, hogy támogassa tevékenységét a konkrét ügyben. 2011 májusában több letartóztatást hajtottak végre Belgiumban és Franciaországban, illetve házkutatásokat fogantatosítottak Hollandiában, sikeresen felszámolva a bűnözői csoportot.

Myria Vassiliadou, az emberkereskedelem elleni fellépések EU-koordinátorának látogatása (Európai Bizottság)

lalkozó jogalkotásának felülvizsgálatáról szóló szemináriumaihoz is. Megerősítette együttműködését a Kábítószerek és a Kábítószer-függőség Európai Megfigyelőközpontjával (EMCDDA) (közös látogatásokra került sor 2011 során) és folytatta a CEPOL képzési kurzusaihoz nyújtott támogatást is.

Egy főleg vietnami vezetőkkel rendelkező bűnszervezet hamis okmányokkal látott el illegális bevándorlókat, és Kelet-Európán át csempészték őket az Európai Unióba. Iraki kurdok egy kapcsolódó csoportja a Belgiumba és Franciaországba már eljutott bevándorlókat csempészte az Egyesült Királyságba; minden egyes illegális belépés ára 2.000–3.000 euró volt. Az egész Európai Unióra kiterjedő és harmadik államokhoz kapcsolódó ügy előmozdítása érdekében egy lille-i vizsgálóbíró az Eurojust segítségét kérte.

Az Eurojust koordinációs értekezletet tartott az összes érintett hatóság bevonásával. Megállapodtak, hogy melyik napon mérnek összehangolt csapást

a szervezett bűnözői csoportra az Eurojustot koordinációs központként alkalmazva, és eldöntötték, hogy a vádemelésekre hol kerüljön sor. Az Eurojust és az Europol támogatásával és koordinálásával rendőrök és vizsgálóbírók léptek akcióba Franciaországban, az Egyesült Királyságban, Csehországban, Németországban és Magyarországon. Az Eurojust tanácsot nyújtott a jogsegélykérelmek és elfogatóparancsok azonnali kibocsátásáról és végrehajtásáról; a bűnszervezet 30 gyanúsított vezetőjét letartóztatták; európai elfogatóparancsokat és házkutatásokat foganatosítottak; és – habár a nyomzásnak nem ez volt a fő célja – egy hatalmas beltéri kannabiszültetvényt is felfedeztek és termelését felszámolták.

1.3.3 Emberkereskedelem

2011-ben 79 emberkereskedelmi ügyet regisztráltak, amelyek többsége szexuális kizsákmányolás céljából történő kereskedelem volt. Bár csekély számszerű csökkenés történt 2010-hez viszonyítva (87 ügy), az ezen a területen tartott koordinációs értekezletek száma közel megkétszereződött, a 2010. évi 13-ról a 2011. évi 24-re. Összesen hat, emberkereske-

delmi ügygel foglalkozó közös nyomozócsoportot létesítettek 2011 folyamán.

2011. október 18-án a lengyel elnökség égisze alatt az Eurojust és más bel- és igazságügyi ügynökségek (CEPOL, Európai Menekültügyi Támogató Hivatal, Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete, Europol, Alapvető Jogok Ügynöksége és Frontex) részt vettek az Európai Unió 5. emberkereskedelem el-

leni napján az emberkereskedelem elleni európai uniós koordinátorral. Az esemény magába foglalt egy, a bel- és igazságügyi ügynökségek vezetői közötti vitát, az Eurojust és egyéb szervek által aláírt együttes nyilatkozatot, illetve három műhelyt. Az Eurojust az Europollal együtt látta el az emberkereskedelemmel kapcsolatos bűncselekmények nyomozásával és ügyészi eljárásával foglalkozó műhelyelnöki tisztét.

Egyesek úgy vélik, hogy az emberkereskedelmi ügyekben nem folytatnak kielégítő nyomozást vagy büntetőeljárást, ahol a sértetteket úgy kezelik, mint prostitúció vagy embercsempészés bűncselekményének elkövetőit. Ennek a helyzetnek a kivizsgálására az Eurojust emberkereskedelem és ezzel kapcsolatos bűncselekmények elleni teamje stratégiai projektet indított *Az Eurojust akciója az emberkereskedelem ellen* címmel, aminek célja az emberkereskedelemhez kapcsolódó büntetőeljárások esetleges jogi és gyakorlati akadályainak felmérése az Európai Unióban és javaslattevél megoldásokra. Ez a projekt 2012-ben fejeződik be.

1.3.4 Csalás

2011-ben 218 csalási ügyet regisztráltak, ami növekedést jelent a 2010. évi 204 ügghöz képest. A „csalás” kategória bűncselekmények egész sorát öleli fel, beleértve az adócsalást, a számítógépes csalást, az előlegfizetési csalást, a hűtlen kezelést és az ÁFA-csalást. A csalási ügyekben tartott koordinációs értekezletek száma a 2010. évi 17-ről 2011-ben 58-ra nőtt. 2011-ben négy közös nyomozócsoportot létesítettek a nyomozások megkönnyítésére csalási ügyekben.

A csalás általános kategóriájában belül az ÁFA-csalás a legkiemelkedőbb; 2011-ben 24 koordinációs értekezlet irányult erre a bűncselekményre, ami talán tükrözi ennek a bűncselekménynek a tagállamok bevételeire gyakorolt hatását.

2011-ben az Eurojust pénzügyi és gazdasági bűncselekmények elleni teamje végső formába öntötte az ÁFA-csalás területén az EU tagállamok igazságügyi hatóságai közötti információ- és jogsegély előmozdításáról szóló stratégiai projektjét. Március 28-án stratégiai szemináriumot tartottak az összes tagállamból és az

Europoltól érkezett gyakorló szakemberek részvételével, hogy azonosítsák a „az összes tagállam és az Europol szakemberei részvételével, hogy feltárják az ÁFA-csalással, különösen az úgynevezett körhintacsallással kapcsolatos nyomozások és büntetőeljárások aktuális jogi és gyakorlati akadályait. Ajánlásokat fogalmaztak meg, köztük: az ÁFA-csalásokra vonatkozó meghatározások, a szankci-

ók fokozatai és az elévülési idő közelítését; az igényt, hogy minden tagállam rendelkezzen a határokon átvitelő ÁFA-csalásokkal kapcsolatos nyomozáshoz és büntetőeljáráshoz jogi kerettel, tekintet nélkül az elkövetés és az okozott kár helyére; és az igényt, hogy a határokon átvitelő rendőrségi és igazságügyi együttműködésre a lehető legkorábbi szakaszban kerüljön sor az Eurojust és az Europol támogatásával.

Egy holland cég igazgatóit egy nagyméretű piramisjátékban való részvétellel gyanúsították, mert 800 befektetőt győztek meg arról, hogy vásároljanak a csalással összefüggésben kínált befektetési termékeket összesen 200 millió euróért. A befektetőket televíziós hirdetések útján toborozták, a holland televízió „Business Class” és „Millionaire Fairs” műsoraiban. A holland cégnek értékesítési irodái is voltak szerte Európában. A csalás nemzetközi jellege miatt (legalább négy tagállamot és négy harmadik államot érintett) az Eurojust segítségét kérték. Az Eurojustnál tartott koordinációs értekezletet követően döntést hoztak egy koordinációs központ működtetéséről Hágában.

2011. szeptember 27-én az igazságügyi hatóságok képviselői és a rendőrök nyolc országban hajtottak végre közös műveletet. Hollandiában hat magánháznál, öt cég székhelyén és egy ügyvédi irodánál került sor házkutatásra. Svájcban egy magánháznál és két cég székhelyén hajtottak végre házkutatást. Ezzel egyidejűleg szintén házkutatásokra került sor Belgiumban, Spanyolországban, az Egyesült Királyságban, Törökországban, az Egyesült Államokban és Dubaiban. Az Eurojust a koordinációs központból koordinálta a valós idejű házkutatásokat és letartóztatásokat. Az akció eredményeként vagyont – ingatlanokat, gépkocsikat és bankszámlákon tartott jelentős mennyiségű készpénzt – foglaltak le több joghatóság területén.

Korrupciós vádak merültek fel az Európai Parlament négy képviselőjével szemben egy újság oknyomozását követően. Az Európai Parlament (EP) megtagadta, hogy az OLAF adminisztratív nyomozást folytasson az ügyben a nemzeti igazságügyi hatóságoktól származó végzés nélkül, és elutasította, hogy az OLAF tisztviselői házkutatást tarthassanak az Európai Parlament gyanúsított képviselőinek irodáiban. Az érintett tagállamok illetékes nemzeti hatóságai nyomozást indítottak és az ügyet az Eurojust elé terjesztették, segítséget kérve. Az Eurojust javaslatára az osztrák igazságügyi hatóság szakértői

támogatást kért az OLAF-tól, főképpen az EP épületeiben tartandó házkutatásokat illetően. Az OLAF és az Eurojust segítségével az EP épületeiben a francia és a belga hatóságok az osztrák igazságügyi hatóság végzésének megfelelően igen rövid időn belül házkutatásokat tartottak. Ausztria, Románia, Szlovénia, Belgium és Franciaország részvételével koordinációs értekezletet tartottak az OLAF és az Eurojust támogatásával. Az OLAF közreműködése hozzájárult az EP épületeiben tartandó, a nemzeti hatóságok által elrendelt sikeres és időbeni házkutatásokhoz. Az ügy folyamatban van.

ciós értekezletről a 2011. évi 10-re. Az Eurojust a jelentés évében két közös nyomozócsoportban vett részt.

A „cyber-bűnözés” kifejezés a bűncselekmény két típusát öleli fel: az elsőben az internetet olyan „tradicionális” bűncselekmények elkövetésére használják, mint a csalás, a hamisítás, a szexuális célú molesztálással kapcsolatos anyagok közzététele stb., a másik fajta pedig az elektronikus eszközök használatát takarja információs rendszerek összeomlásának előidézésére vagy teljes megbénítására. Az Eurojust hozzájárult a cyber-bűnözés mindkét típusa elleni küzdelemhez, és részt vett a fenyegetésre adott európai uniós szintű válasz kidolgozásának kezdeményezésében is. Az Eurojust folytatta részvételét az Európai Cyber-bűnözés Platformban, amely magába foglalja az Internetes Bűncselekmény-jelentő Online Rendszert (I-CROS) és az Europol CYBORG analitikus munkafájlját. Az Eurojust továbbá szakértelemével járult hozzá az Európai Cyber-bűnözési Központ létrehozásáról folytatott, folyamatban levő megbeszélésekhez.

1.3.5 Korrupció

2011-ben 26 korrupciós ügyet regisztráltak, ami enyhe csökkenést mutat a 2010. évi 31 üggyhez képest. Az Eurojust koordinációs tevékenységére helyezett erősödő hangsúly mintáját követve a koordinációs értekezletek száma jelentősen megnőtt, a 2010. évi 11-ről 2011-ben 19-re.

Egy, a korrupció elleni közös nyomozócsoport munkája, amelyet korábban hoztak létre az Eurojustnál, 2011-ben hozott

eredményeket az egyik tagállambeli cégnél, amely megközelítőleg 3 millió eurónak megfelelő kártérítést teljesített egy globális méretű, határokon átívelő korrupciós ügyet követően.

1.3.6 Cyber-bűnözés

2011-ben 24 ügyet regisztráltak a 2010. évi 32-höz képest. Ezzel szemben az Eurojust koordinációs értekezletek száma szembetűnően megnőtt, a 2010. évi, cyber-bűnözéssel foglalkozó 1 koordiná-

1.3.7 Pénzmosás

2011-ben 122 pénzmosási ügyet regisztráltak a 2010. évi 146-hoz képest. A teljes ügyszámot tekintetve a pénzmosás volt a negyedik leggyakoribb bűncselekménytípus (a kábítószer-kereskedelem, a csálás és az emberkereskedelem után). Ez a számadat nem meglepő, tekintve, hogy a szervezett bűnözői csoportoknak szüksége van mind a bűncselekményekből származó hasznok legitimálására, mind a jövőbeni, bűncselekményekhez kapcsolódó vállalkozások finanszírozására. Ennek az következménye, hogy a szervezett bű-

Hackerek támadták meg a szénkibocsátási kereskedelmi engedélyek nemzeti regisztereit Csehországban, Ausztriában, Németországban, Görögországban, Romániában, Franciaországban és az Egyesült Királyságban. Mintegy 1.175.000 engedélyt (értéke megközelítőleg 18 millió euró) loptak el Csehország villamos-energia és szénkibocsátási kereskedelmi hivatalától és továbbítottak több európai országban található felhasználói fiókokhoz. Sok fiók nyomai Németországba, Észtországba és az Egyesült Királyságba vezettek.

A hét tagállamban végrehajtott támadások elkövetési módja szinte azonos volt, az elkövetők hasonló és kifinomult módszereket alkalmaztak, ezért nagy való-

színűsége volt a támadások közötti kapcsolatnak. Az ügy nyomozása során a cseh ügyésznek információkra volt szüksége a többi tagállamtól és az Eurojustot kérte fel az igazságügyi koordinációs aspektus koordinálására és segítésére. Az Eurojust figyelemmel kísértte és segítette (az Európai Igazságügyi Hálózattal (EJN) együtt) az igazságügyi megkeresések végrehajtását Németországban, Észtországban és az Egyesült Királyságban, hogy az ellopott kibocsátási engedélyeket részben lefoglalhassák és visszajuttathassák a sértetteknek. Ahogy az ügy határokon átvíelő aspektusa kibővült, adathalászathoz és hacker tevékenységekhez kapcsolódó egyéb nyomozati szálak is indultak, és az Eurojust a továbbiakban is segíteni fogja az ügy előmozdítását.

nözői csoportok gyakran fognak pénzeszközöket küldeni a határokon át, hogy elérjék ezeket a céljaikat. 2011-ben a koordinációs értekezletek száma 27 volt (a 2010. évi 30-hoz képest). 2011-ben két közös nyomozócsoportot szerveztek, míg a pénzmosás két másik, kábítószer-kereskedelemmel összefüggő közös nyomozócsoport célkeresztjébe is bekerült.

A pénzmosás horizontális jellegét hangsúlyozta a 2009-es Szervezett Bűnözés Fenyegtettségi Értékelés (OCTA) és a 2008-as Orosz Szervezett Bűnözés általi Fenyegtettségi Értékelés (ROCTA), illetve ezt követően a pénzmosást az Európai Unió Tanácsa az EU egyik 2010–2011-es prioritásaként azonosította a szervezett bűnözés elleni küzdelemben.

Németországi lakóhellyel rendelkező olasz állampolgárok ellen indult nyomozás egy nagy gépköcsi-kereskedelemmel kapcsolatos ÁFA-csalási és pénzmosási ügyben. Amikor a német ügyészek kapcsolatba léptek olaszországi kollégáikkal, a végrehajtás során jogi nehézség merült fel, amelyet az Eurojust elé terjesztettek megvitatás céljából. A probléma elemzése után az Eurojust azt a tanácsot adta, hogy az olasz igazságügyi hatóságoknak fontolóra kellene venniük egy párhuzamos nyomozás indítását. Az Eurojust ezt követően koordinációs értekezletet tartott, ame-

lyen megállapodtak az ügy menetéről és döntöttek az Eurojust koordinációs központján keresztül megszervezett összehangolt akció napjáról.

A koordinációs központ lehetővé tette a valós idejű információ-és bizonyítékcserét az érintett tagállamok rendőri és igazságügyi hatóságai között és az összegyűjtött adatok azonnali elemzését. Az egyidejű művelet eredményeként a fő gyanúsítottat letartóztatták Németországban pénzmosás alapos gyanúja miatt. Emellett nagyszámú (Németországban 5, Olaszországban 20)

házkutatást hajtottak végre mindkét tagállamban a fő gyanúsított lakhelyein és a tiltott kereskedelembe érintett cégek irodáiban. Okirati bizonyítékokat, több számítógépet és megközelítőleg 300.000 euró értékű vagyontárgyakat foglaltak le, illetve biztosítási intézkedést rendeltek el egy német bankszámla kapcsán. Az Eurojust volt a közös akció kimenetelének katalizátora és továbbra is követni fogja a két párhuzamos nyomozás fejleményeit, hogy a legjobb eredményeket biztosítsa igazságügyi szinten.

A bolgár hatóságok az Eurojust segítségét kérték egy személyazonossági csalást, visszaélést és hamisítást magába foglaló, szervezett bűncselekményhez kapcsolódó ügyben. A bűnszervezet vezetője egy Spanyolországban élő kettős (bolgár és Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság-beli) állampolgár volt. A bolgár hatóságokkal való kapcsolatfelvételt követően az Eurojust segítette egy közös

nyomozócsoport megalakítását a bolgár és a spanyol hatóságok, az Europol és az Eurojust között.

A 2011. áprilisi közös nyomozócsoporti értekezletet követően a hatóságok megállapították, hogy a gyanúsított ellen a német hatóságok is nyomozást folytatnak. Az Eurojust gyorsan bevonta a német nemzeti tagot, aki összeköttetés-

be lépett hazai kollégáival. Ennek következményeként a német hatóságok bolgár és harmadik államokbeli állampolgárokat tartóztatták le, akiknek közel 300.000 hamis euró volt a birtokában. Az Eurojust bevonása és a nemzeti ügyészségek közti akciók koordinálásában nyújtott segítsége tette lehetővé, hogy a bolgár nyomozás sikeresen befejeződjék.

2009. májusában a Marathon nevű holland hajót kalózkodók csáklázták meg az Ádeni-öbölben. A holland hatóságok két fő lehetőséget vettek fontolóra: (1) katonai beavatkozást a kalózkodók ellen vagy (2) tárgyalást a kalózkodókkal, akik több millió amerikai dollárt követeltek váltságdíjúl. A hajó tulajdonosa úgy döntött, hogy tárgyal a túszoznak a váltságdíj fizetés útján történő kiszabadításáról. A váltságdíjat kifizették és bár a legénység egyik tagja meghalt, letartóztatásokra nem került sor. A holland hajó tulajdonosa zsarolásként jelentette be a támadást a holland hatóságoknál, ezzel működésbe hozva Hollandia joghatóságát. A nyomozás eredményeként számos kalózt azonosítottak, akik kapcsolatban álltak egyéb, Németországban és Belgiumban nyomozott ügyekkel.

Az ügy alakulása során több koordinációs értekezletet tartottak és a konkrét ügygel kapcsolatos információk – így az elkövetési módok, a gyanúsítottak nevei stb. – cseréjére került sor. Fontos, hogy

az Eurojust szolgáltatta a fórumot, ahol a tengeri kalózkodást vizsgáló ügyészek megoszthatták a konkrét ügyekkel kapcsolatos tapasztalataikat az elkövetés helyéből, a fedélzeten kialakult helyzetből, a letartóztatások és átadások aspektusaiból, a fogvatartó létesítményekből, a bizonyítékok gyűjtéséből, a tanúkihallgatásokból, a gyanúsítottak azonosításából, az életkor megállapításából és vélelmezéséből (amely hatással lehet a tárgyalás helyszínére és a gyanúsított kalózkodó jogi helyzetére) stb. fakadó, bizonyítékokkal és jogi problémákkal összefüggő problémák kapcsán. Az egyéb felekkel, mint a haditengerészettel, a biztosítótársaságokkal, kikötői hatóságokkal stb. való partneri viszony fontosságát feltárták, a kalózkodásból származó pénzügyi jövedelmek nyomon követésének nyomozati instrumentumaival együtt. Tekintettel az Eurojust értekezletein azonosított közös célokra, 2011 novemberében Hollandia és Németország közös nyomozócsoportot állított fel.

1.3.8 Egyéb szervezett bűncselekmények

197 ügyet regisztráltak az „egyéb szervezett bűncselekmények” kategóriájában az előző évi 233 ügghöz képest. A koordinációs értekezletek száma jelentősen emelkedett: a 2010. évi 13-ról a 2011. évi 56-ra. Hat közös nyomozócsoportot állítottak fel a szervezett bűnözői csoportok célba vétele érdekében.

Ennek a kategóriának a statisztikáit különös gonddal kell kezelni. Az „egyéb szervezett bűncselekmények” egyértelműen maradványkategória és csak akkor használják, amikor a szervezett bűncselekmény egyéb aspektusai – úgymint a kábítószer-kereskedelem, az emberkereskedelem vagy a pénzmosás – nem megfelelőek.

Ebben a vonatkozásban az Eurojust azon dolgozott, hogy javítsa a szervezett bűncselekmények számadatainak rögzítését. A Tanács 2010-es következtetései az Eurojust éves jelentésről támogatták az Eurojust azon szándékát, hogy javítsa statisztikai eszközeit annak érdekében,

Gyermekvédelmi kontaktpont az Eurojustnál – Gyermekek elleni bűncselekmények

33, gyerekek elleni bűncselekménnyel kapcsolatos ügyet regisztráltak 2011-ben, beleértve két norvégiai ügyet is. Az Eurojust összesen 169 ügyet regisztrált gyerekek elleni bűncselekménnyel kapcsolatban, beleértve a Norvégia által regisztrált 6 ügyet is. Az Eurojust ügyei között a gyerekeket érintő leggyakoribb bűncselekménytípusok közé tartoznak a szexuális célú molesztálás, ideértve az erőszakos közöszlést és a szexuális kizsákmányolást is, a gyermekmolesztálással kapcsolatos képek (gyermekpornográfia) és az emberkereskedelem.

2011-ben az Eurojust gyermekvédelmi kontaktpontja fokozta az Eurojust együttműködésének intenzitását az Európai Pénzügyi Koalícióval a gyermekek interneten történő szexuális kizsákmányolása ellen. Az Európai Pénzügyi Koalíciót 2009-ben hozták létre, hogy küzdjön a gyermekmolesztálással kapcsolatos képek interneten történő terjesztése ellen. 2011-ben az Európai Pénzügyi Koalíció új struktúráját alakították ki, erősebben fókuszálva munkája rendőri és igazságügyi nyomon követésére.

Az olyan, konkrét ügyekben elért sikerekre építve, mint az Elveszett Fiú Művelet, ahol egy pedofilhálózatot számoltak fel és több mint 70 gyereket mentettek meg a szexuális célú molesztálástól, a kapcsolatok erősödtek az Egyesült Államok Igazságügy Minisztériumának az Obszcenitás és Gyermekek Kizsákmányolása Elleni Részlegével, illetve az Egyesült Államok egyéb kormányhivatalaival és nem kormányzati szervezeteivel.

Az Eurojust taktikai értekezletet tartott a gyermekek ellen szexuális bűncselekményt beutazás során elkövetőkről, a szexturizmusra összpontosítva, ahol a gyermekek szexuális célú molesztálása egy harmadik államban történt (gyakran a fejlődő világban) és ahol a büntetőeljárásra az elkövető tagállamában kerül sor. Az értekezlet megvizsgálta azokat a gyakorlati akadályokat, amelyekkel a tagállamok igazságügyi hatóságai szembekerültek ilyen ügyekben (különösen ott, ahol nem áll fenn együttműködési egyezmény a harmadik állammal) és az Eurojust szerepét a bizonyítékok gyűjtéséhez és elfogadhatóságához, illetve a sértettek azonosításához és biztonságához kapcsolódó nehézségek megoldásának elősegítésében. A résztvevők hangsúlyozták az Eurojust harmadik államokkal létesített kontakthálózatának és a helyi civil szervezetekkel történő együttműködés fontosságát.

hogyan részletesebb számadatokkal tudja ellátni a Tanácsot az ezen jelenség által jellemzett bűncselekmények kapcsán. Ez a tevékenység 2011-ben folytatódott, kü-

lönösen az elektronikus ügykezelési rendszer (CMS) Eurojust igényeihez igazított és a Kollégium által jóváhagyott új bűncselekménylistájának révén.

Bármilyen nehézségei vannak az „egyéb szervezett bűncselekmények” rögzítésének, az egyértelmű, hogy maga a szervezett bűncselekmény az egyik legfon-

tosabb kiemelt bűncselekmény marad, amivel az Eurojust foglalkozik és ez tükrözi azt a tényt, hogy adott szervezett bűnözői csoportok célba vétele az Európai Unió egyik prioritása ezen a területen.

1.4 Közös nyomozócsoportok

2011-ben 33 új közös nyomozócsoportot állítottak fel az Eurojust segítségével. Az Eurojusttól ügyészek, bírák és rendőrtisztek közülük 29 közös nyomozócsoportban vettek részt az Eurojust Határozat 9c. cikkével összhangban. Az Európai Unión kívülről két állam vett részt egy, az Eurojust támogatta multilaterális közös nyomozócsoportban. Az Eurojust segítségével és részvételével létrehozott közös nyomozócsoportok egyenletesen növekvő száma mutatja, hogy a nemzeti hatóságok egyre jobban megismerik ezt az instrumentumot és egyre szívesebben használják.

A közös nyomozócsoportok számának növekedése egyben azt sugallja, hogy a nyomozók és igazságügyi gyakorló szakemberek az Eurojustot referenciapontként használják annak eldöntésére, hogy

egy közös nyomozócsoport felállítására mikor lehet szükség. Ezt az aspektust erősítette 2011-ben közös nyomozócsoportok hálózati titkárságának létrehozása az Eurojustnál (lásd a 2.2.2 fejezet részben is).

Az Eurojust különböző módokon segítette a közös nyomozócsoportok gyakorló szakembereit, például a közös nyomozócsoporti megállapodások megszövegezésében, módosításában és kiterjesztésében. A közös nyomozócsoportokkal való gyakori kontaktusok miatt az Eurojust olyan szakértelemre is szert tett, amely lehetővé teszi, hogy tanácsadással szolgáljon lehetséges jogi akadályok kapcsán és segítsen megelőzni egyéb nehézségeket.

Jelenleg az Eurojust konkrét ügyei azt jelzik, hogy két visszatérő probléma jelentkezik ügyészi és igazságügyi szinten a közös nyomozócsoportok vonatkozásában: a bizonyítékok felhasználhatósága és az információk védelemmel való megismertetése. A bizonyítékok felhasználhatóságának kérdése meghatározóan jellemezte a koordinációs értekezleteken zajló megbeszéléseket. Amikor különböző jog-

Közös nyomozócsoport megállapodás aláírása Bulgária és Hollandia között

rendszerek működnek együtt, elengedhetetlen, hogy a sajátos nyomozati cselekmények alkalmazási követelményeiről megállapodjanak, mint ahogy szükséges az eljárási kérdések világos, kölcsönös megértése is. A telefonos lehallgatás vagy a házkutatási parancs eredményeként begyűjtött anyagok felhasználhatósága például a bizonyítékokkal kapcsolatos eltérő szabályok tárgya a tagállamokban. Az

Eurojust bevonása, hogy szakértői tanács-csal szolgáljon ezekről az aspektusokról, döntő fontosságú, beleértve alkalomadtán azt a tanácsot is, hogy egy közös nyomozócsoport felállítása nem célszerű. Ha a nyomozások sajátos típusaira vonatkozó nemzeti jogi követelmények nem konzisztensek az előírányzott közös nyomozati intézkedésekkel, a párhuzamos nyomozások vagy a hagyományos jogsegélyeljárások lehetőségét fontolóra kell venni.

A másik gyakorlati probléma, ami rendszeresen felmerül az Eurojust koordinációs értekezletein, az üggyel kapcsolatos „érzékeny” információknak a védelemmel való megismertetése. Mivel az információk azonnali megosztása a közös nyomozócsoportok nagy előnye, tagjainak az indulástól fogva tisztában kell lenniük az „érzékeny” anyagoknak a nemzeti jog alapján a védőügyvéddel és a bírósággal való megismertetése mértékével és időzítésével az egyes érintett tagállamokban. A megismertetés nemzeti szabályainak szakértői szintű ismerete döntő fontosságú egy olyan helyzet elkerüléséhez, amikor az egyik tagállam hatóságai kötelesek olyan érzékeny információkat kiadni, amelyeket

a másik tagállam hatóságai egy későbbi fázisig nem szándékoznak a védelemmel megismertetni. Ez a szakértői szintű tudás a bírósági szakaszra gyakorolt hatás miatt fontos, és azért is, mivel a váratlan megismertetés alááshatja az egyik tagállamban folyó szélesebb körű nyomozást, sőt akár támadásnak vagy halállal fenyegető helyzetnek teheti ki a bűnözők ellen információ-ot szolgáltató forrást.

Egy másik, az iratok/bizonyítékok megismertetésével kapcsolatos megfontolás, hogy olyan nemzeti hatóságok tarthatnak vissza fontos információkat, amelyek nem tagjai a közös nyomozócsoportnak. Ilyen ügyekben egyértelmű megállapodást kell kötni arra nézve, hogy a határokon átívelő JIT nyomozással összefüggésben rendelkezésre bocsátott bármely információt miként szabad kezelni. A védelemmel való megismertetésről szóló megállapodás létrejötte után lehet csak a nemzeti hatóságokat az érzékeny információk cseréjére ösztönözni. Az Eurojust hasznos szolgálatot tett a tagállamoknak, amikor felhívta a figyelmet a különböző megismertetési szabályokra és következményeikre, tanácsot adott a közös nyomozócsoport irata-

inak gondos megszerkesztéséhez, ennek folytán segítséget nyújtott az előre nem várt megismertetések, valamint a szervezett bűnözői csoportokról információ-ot szolgáltató személyek esetleges veszélyeztetésének elkerülésére.

A közös nyomozócsoport alkalmazásának előmozdítására irányuló program részeként 2011 októberében az Eurojust és a Europol volt a házigazdája a JIT nemzeti szakértők hálózata hetedik éves értekezletének. A plenáris ülés a közös nyomozócsoportok működési aspektusaival foglalkozott: a harmadik államok részvételével; a közös nyomozócsoportok működése során előforduló specifikus és konkrét akadályokkal. Akárcsak az előző évben, egy-egy workshopra is sor került. Az egyik a *jogi és gyakorlati akadályok a közös nyomozócsoport felállítása és működése során, illetve a bizonyítékokra vonatkozó megoldások* kérdéskörrel foglalkozott, a másik a *közös nyomozócsoportok és külső partnerekkel való interakcióik* témáját vitatta meg. Az értekezlet a JIT szakértők által igénybe vehető szolgáltatásokkal foglalkozó plenáris üléssel zárult. A közös nyomozócsoportok hálózatának tit-

kársága itt mutatta be a közös nyomozócsoportok felállításához és működéséhez rendelkezésre álló szolgáltatásait. Az Eurojust aktív részt vállalt a JIT képzésben is, különösen a CEPOL szemináriumok és konferenciák keretében.

Az Eurojust és a közös nyomozócsoportok pénzügyi támogatása

A gyakorló szakembereknek nyújtott tanácsokon felül az Eurojust pénzügyileg és logisztikailag értékelte, illetve támogatta a közös nyomozócsoportokat. 2011-ben az Eurojust folytatta JIT finanszírozási projektjét *A közös nyomozócsoportok szélesebb körű alkalmazásának támogatása* címmel az Európai Bizottságtól kapott finanszírozás alapján *A bűnözés megelőzése és az ellene folytatott küzdelem 2007–2013* program keretében. A projekt értékes elem annak elősegítésében, hogy pénzügyi korlátok ne gátolják a JIT-ek alkalmazását a szervezett bűnözői csoportok elleni küzdelemben.

A projekt révén az Eurojust 2011-ben összesen 34 közös nyomozócsoportot támogatott. 16 tagállam vett részt az Eurojust

A spanyol hatóságok nyomozást folytattak egy ukrán bűnözői csoport ellen, amely több hálózatot szervezett ukrán állampolgárok Portugáliába és Spanyolországba történő csempészésére, Olaszországot használva logisztikai bázisként. Az ezekben a tagállamokban működő hálózatokat felszámoló akciókat követően döntés született, hogy ezzel a bűnözői jelenséggel a forrásánál pró-

bálnak megbirkózni. Ennek megfelelően az Eurojust koordinációs értekezletet tartott az ukrán hatóságok és a tagállamok részvételével. A rendőri hatóságok és ügyészségek képviselői kicserélték a vonatkozó információkat, a fő gyanúsítottakat azonosították és megállapodás született az ukrán hatóságokkal, hogy miként birkózzanak meg leghatékonyabban a bűnszervezettel annak forrásánál.

értékelése alapján pénzügyi támogatást élvező közös nyomozócsoportokban. A 71 beérkezett finanszírozási pályázat alapján az Eurojust segítséget nyújtott a JIT tevékenység során felmerült utazási, szállás-, fordítási és tolmácsolási költségek viseléséhez, megközelítőleg összesen 1,25 millió euró odaítélésével. Emellett számos mobiltelefont, laptopot, hordozható nyomtatót és szkennert kölcsönzött a közös nyomozócsoportok tagjainak a kommunikáció megkönnyítésére.

A JIT finanszírozási projektről további részletek találhatók az Eurojust honlapján.

Jogalkotói változtatások erősítették meg az Eurojust pénzügyi szerepét a közös nyomozócsoportoknál. Az Eurojust Határozat alapján, amelyet a tagállamoknak 2011 júniusáig kellett átülniük, az Eurojustnál működő ügyészek, bírák és rendőrtisztek minden esetben felkérést kapnak, hogy vegyenek részt az EU finanszírozású közös nyomozócsoportokban.

Az Eurojust Határozat további rendelkezése megköveteli a tagállamoktól, hogy értesítsék az Eurojustot minden létrehozott közös nyomozócsoportról, attól függetlenül, hogy részesülnek-e EU pénzügyi

támogatásban avagy sem. E rendelkezés alapján az Eurojust nyolc értesítést kapott 2011-ben.

1.5 Az Eurojust harmadik államokat érintő ügyei

Az év folyamán 211 esetben irányultak kérések harmadik államokhoz. A leggyakrabban megkeresett harmadik állam Svájc volt, amelyet Norvégia, Horvátország, az Egyesült Államok, Törökország, Bosznia-Hercegovina, Szerbia, Marokkó és Liechtenstein követett. Ezekben az ügyekben a fő bűncselekménytípusok a kábító-

Svájci küldöttség látogatása

Egy horvátországi elmeógyógyintézet betegei emberölés áldozatai lettek a Jugoszlávia összeomlását követő háború idején. Az emberölések miatt indított nyomozás során nyilvánvalóvá vált, hogy szükség lesz az ENSZ békefenntartó erői dán tagjainak kihallgatására, ami jogi nehézségeket okozott jogállásuk miatt.

A horvát hatóságok az Eurojustnál működő horvát összekötő ügyész segítségét kérték, aki megnyitotta az ügyet Dánia felé, amivel létrehozta az Eurojustnál regisztrált nagyon kevés, há-

borús bűncselekményhez kapcsolódó ügyek egyikét. Az ügy hivatalosan az emberölés bűncselekménytípusba került.

Az Eurojusthoz delegált horvát összekötő ügyész és a dán nemzeti tag közötti szoros és hatékony kontaktusnak köszönhetően a tanúkihallgatásokra irányuló megkeresés teljesítése felgyorsult. A jogsegélykérelemben kért valamennyi tanúkihallgatás megtörtént és a háborús bűncselekmény ügyében a nyomozás folytatódhat.

Az Eurojust összekötő ügyészei: Josip Čule (Horvátország), Anne Grøstad (Norvégia) és Stewart Robinson (Amerikai Egyesült Államok)

szer-kereskedelem, a különféle csalások, a pénzmosás, az élet, testi épség vagy személyi szabadság elleni bűncselekmények voltak. Szintén volt harmadik államokat érintő Eurojust kérés korrupciós és cyber-bűnözési ügyekben.

Harmadik államok képviselői 45 alkalommal vettek részt Eurojust koordinációs értekezleteken 2011-ben, ami megközelítőleg az összes ilyen értekező negyede. A leggyakrabban résztvevő harmadik állam Svájc (12), amelyet az Egyesült Államok (7), Horvátország (5), Norvégia (4), Ukrajna (4), Törökország (2) és Japán (2) követett. Bár a harmadik államok részvétele az Eurojust koordinációs értekezletein jelentős volt, a jövőben is szükséges azt előmozdítani és fejleszteni.

A tagállamok hatóságainak az Eurojust segítségével a harmadik államoktól igényelt igazságügyi együttműködése változó volt. A jogsegélykérelmek megkönnyítésétől (a videokonferencia útján történő tanúkihallgatásokra, a büntetőeljárás átadására, a biztosítási intézkedést és eldobást elrendelő határozatok végrehajtására, a banki bizonyítékok és bűnügyi

Az Eurojust elnökségi teamje: Raivo Sepp, alelnök, Aled Williams, elnök, Michèle Coninsx, alelnök

nyilvántartási adatok megszerzésére vonatkozóan) a kontaktpontok hálózatán és a kommunikációs csatornák létrehozásán át a jogi követelmények és a vonatkozó jogalkotás tisztázásáig terjed a skála.

Ahol a tagállamoknak összekötőik vannak harmadik államokban, ott az Eurojust ügyei előmozdításának hasznos erőforrásként lehet rájuk számítani, az Eurojust saját kontaktpontjai mellett.

Harmadik államok Eurojusthoz delegált összekötő ügyészei

2011-ben az Eurojustnál három, harmadik állam (Horvátország, Norvégia és Egyesült Államok) által delegált összekötő ügyész tevékenykedik. Ezek az ügyészek saját konkrét ügyeiket regisztrálni tudják az országaik és az Eurojust között kötött együttműködési megállapodás alapján.

Horvátországnak az Eurojusthoz delegált összekötő ügyésze 14 ügyet regisztrált 2011-ben. Ezeknek az ügyeknek a többsége korrupciós, pénzmosási és kábítószer-kereskedelmi bűncselekmény. Norvégiának az Eurojusthoz delegált összekötő ügyésze 47 ügyet regisztrált 2011-ben. Az ügyek leginkább kábítószer-kereskedelemmel, csalással, pénzmosással, korrupcióval, emberkereskedelemmel és terrorizmussal voltak kapcsolatosak. 2011 októberében új kollégát neveztek ki

az Egyesült Államok Eurojusthoz delegált összekötő ügyészenek az Eurojust és az Egyesült Államok között 2006-ban kötött megállapodás alapján.

Az összekötő ügyészek által az igazságügyi együttműködésben azonosított fő problémák és nehézségek hasonlóak azokhoz, amelyekkel a nemzeti tagok találkoznak. A megkeresések késedelmes végrehajtása vagy a végrehajtás elmaradása gyakran ered a banki információk felfedését, a videokonferencia útján történő tanúkihallgatást, a bizonyítékok felhasználhatóságát vagy a saját állampolgár kiadatását szabályozó nemzeti jogalkotások közti különbségekből. Az Eurojusthoz delegált összekötő ügyészek koordinációs értekezleteken és közös nyomozócsoportokban is részt vettek.

Általánosságban az Eurojustnál tevékenykedő összekötő ügyészek segítették az Európai Unió gyakorló szakembereit a tagállamok és a harmadik államok közötti igazságügyi együttműködést szabályozó bonyolult rendelkezések megértésében és megkönnyítették a megkeresések gyorsabb és gördülékenyebb végrehajtását.

2 Kapcsolatok az EU intézményekkel és partnerekkel

2.1 Intézményi kapcsolatok

2.1.1 Európai Parlament

Az Európai Parlament Állampolgári jogok, bel- és igazságügy Bizottsága (LIBE Bizottság) számos ülésére hívta meg az Eurojustot 2011 során. A már meghonosodott gyakorlat szerint az Eurojust elnöke az előző évi éves jelentést bemutatta a LIBE Bizottságnak. Az Eurojust hozzájárult a Parlamentközi Bizottság "Demokratikus felelősség: belső biztonsági stratégia és az Europol, Eurojust és a Frontex szerepe" címmel megrendezett üléséhez is. Írásbeli hozzájárulásokkal támogatta az Európai Parlament "Hogyan él vissza a szervezett bűnözés az EU pénzügyi forrásokkal?" és "Az EU terrorizmus elleni intézkedéseinek becsült költségei" című jelentéseihez. Az Eurojust előadta tapasztalatait parlamenti meghallgatásokon az "Előrelépés a transznacionális szervezett bűnözés elleni küz-

delem EU stratégiája felé" és "Az információs rendszerek elleni cybertámadások" témakörében.

2.1.2 Az Európai Unió Tanácsa

Az Eurojust továbbra is hozzájárul a Tanács különböző, a bűnügyi együttműködés területével foglalkozó formációinak munkájához. A legfőbb tanácsi előkészítő fórumok közé tartozott a Bűnügyi Együttműködési Munkacsoport (COPEN), az Általános Ügyek és Értékelés Munkacsoport (GENVAL) és a korábbi 36. cikk Bizottság (CATS).

A Tanács magyar elnöksége arra kérte fel az Eurojustot, hogy nyilvánítson véleményt az európai bűnügyi nyomozati parancsról (EIO) készülő irányelv tervezetéről. Az EIO célja, hogy átstrukturálja a határokon átnyúló bűnügyi igazságügyi együttműködést: a jogsegélykérelmek

jelenlegi rendszerét felváltja majd egy, a kölcsönös elismerés elvén alapuló instrumentum. Az Eurojust véleményét – amely tanácsi dokumentumként (6814/11) jelent meg – felhasználták az EU Tagállamok Legfőbb Ügyészei Konzultatív Fórumán is, amikor az a 2011. júniusi ülésén megvitatta az EIO-t. Az Eurojust már 2010 júliusa óta részt vesz megfigyelőként a Tanácsnak az EIO-t tárgyaló ülésein.

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (TFEU) 71. cikke alapján 2010-ben létrehozott belbiztonsági operatív együttműködési állandó bizottság (COSI) célja a tagállamok hatóságai között a belbiztonság terén fennálló operatív együttműködés erősítése. Az Eurojust részt vett a COSI értekezletein annak érdekében, hogy hozzájáruljon a szükséges igazságügyi/igazságszolgáltatási aspektusok erősítéséhez az EU belbiztonsági stratégiájában. Ezen a téren az Eurojust aktívan

Cecilia Malmström EU-biztos látogatása

támogatta az általános célkitűzés ciklus végrehajtását azáltal, hogy meghatározta a 2011–2013 közötti időszakra meghatározott, szervezett bűnözés elleni küzdelem nyolc prioritásához a stratégiai célok és vonatkozó operatív tervek igazságügyi dimenzióját. Az Eurojust hozzájárult to-

vábbá a belbiztonsági stratégia első éves jelentéséhez, amelyet 2011-ben mutatott be a Bizottság. Júniusban az Eurojust és az Europol egy közös anyagot állított össze – amelyet tanácsi dokumentumként (9387/1/11) közreadtak – az igazságügyi és rendőrségi együttműködésről, amely három konkrét ügy gyakorlati példái segítségével is igyekezett felhívni a gyakorló szakemberek figyelmét az Eurojust és az Europol korai bevonásának fontosságára és annak hozzáadott értékére.

2.1.3 Európai Bizottság

Az Eurojust szoros és hatékony kapcsolatot tart fenn a Bizottsággal, amely az Eurojust adminisztrációjának és infrastruktúrájának finanszírozását biztosítja. A Bizottsággal folyamatosan zajlott az egyeztetés az Eurojust új székhelyének projektjéről (amelyet a holland állam biztosít fogadó államként, de jelentős terhet ró az Eurojust költségvetésére is, és amely várhatóan 2015-re készül el). Az Eurojust javaslatára és első alkalommal a Bizottság Jogérvényesülési Főigazgatósága is részt vett a bel- és igazságügyi ügynökségek vezetőinek ül-

sén, amelyre 2011-ben az Eurojustnál került sor. Újraindultak a tárgyalások az Eurojust és a Bizottság között kötendő egyetértési megállapodásról, hogy a költségvetési és adminisztratív információk cseréjét formalizálják.

2.2 A gyakorló szakemberek hálózatai

2011 végére immár három hálózatnak adott otthont az Eurojust, amelyek az Európai Uniónak a büntető igazságszolgáltatásban tevékenykedő szakembereit szolgálják: az Európai Igazságügyi Hálózatnak (EJN); a közös nyomozócsoportok hálózatának; és a népirtás, az emberiség és a háborús bűncselekmény elleni kontaktpontok hálózatának. A hálózati titkárságok az Eurojust személyzetének részei, de különálló egységekként funkcionálnak.

Az Eurojust támogatást nyújtott az Európai Igazságügyi Képzési Hálózatnak (EJTN) is, és egy informális hálózatnak, nevezetesen az EU Tagállamok Legfőbb Ügyészei Konzultatív Fórumának.

2.2.1 Európai Igazságügyi Hálózat (EJN)

Az EJN-t 1998-ban alapították és a titkársága 2003 óta képezi az Eurojust személyzete részét. Az Eurojust adott otthont 2011-ben az EJN 32. szokásos találkozójának. Az EJN tagállami és tagállamjelölti kontaktpontok vettek részt az értekezleten a Bizottság és a Tanács képviselőivel együtt. A résztvevők megvitatták az EIO irányelv tervezetét, az EJN honlapjának fejlesztését, valamint az EJN tevékenységét és menedzsmentjét. Az Eurojust részt vett az EJN 36. plenáris ülésén is Budapesten, amely a *ne bis in idem*-mel, külföldi ítéletek kölcsönös elismerésével és a bűnügyi nyilvántartásokból származó információk cseréjével foglalkozott.

Az EJN-nal való kapcsolatát az Eurojust általában egy kollégiumi teamen (az EJN és összekötő magisztrátusok team) keresztül intézi. Ezen túlmenően az EJN–Eurojust Közös Task Force, amely 2010-ben jött létre, második alkalommal is összeült, hogy megvitassa többek között a meglévő nemzeti iránymutatásokat az Eurojust Határozatnak az Eurojust és az

EJN konkrét ügyeivel kapcsolatos 13. cikkének értelmezésével kapcsolatosan, valamint az EJN kontaktpontok szerepét az Eurojust nemzeti koordinációs rendszerben (amelyeket minden tagállamban fel kell állítani az Eurojust Határozat 12. cikkével összhangban). Az Eurojust-EJN Közös Task Force megbeszéléseit az ezt követő EJN plenáris ülésen ismertették 2011 novemberében Gdanskban.

2.2.2 Közös nyomozócsoporthok hálózati titkársága

A közös nyomozócsoporthok hálózata 2005-ben jött létre, majd 2011-ben kapta meg saját titkárságát. Az Eurojust ad otthont a titkárságnak és nyújt támogatást a közös nyomozócsoporthok tagállami használatának előmozdításához. A titkárság koordinálta a munkát, amely a javított, Eurojust–Europol gyakorló szakemberek számára készített közös JIT kézikönyv újradolgozásához vezetett az Európai Unió valamennyi nyelvén 2011 októberében. Az Eurojust és az Europol volt a házigazdája a közös nyomozócsoporthok hálózata 7. éves ülésének, amelynek témája a „Közös nyomozócsoporthok operatív fő-

A népirtás elleni hálózat értekezlete

kusban” volt. A gyakorló szakemberek beszámoltak tapasztalataikról a közös nyomozócsoporthok létrehozása és működése kapcsán, amikor valós időben foglalkoztak konkrét ügyekkel. Az Eurojust közös nyomozócsoporthokkal kapcsolatos munkájáról az 1.4 szakaszban olvashatók további információk.

2.2.3 Kontaktpontok európai hálózata a népirtásért, az emberiesség elleni bűncselekményekért és a háborús bűncselekményekért felelős személyek tekintetében

A kontaktpontok európai hálózata a népirtásért, az emberiesség elleni bűncselekményekért és a háborús bűncselekményekért felelős személyek tekintetében 2002-ben állt fel, ennek titkárságának kijelölésére 2011-ben került sor, amely a folytatódó hálózati munkához biztosít támogatást. 2011-ben az Eurojust a hálózat két plenáris ülésének adott otthont, ahol a gyakorló szakemberek számos gyakorlati témát megvitattak. Ezek közé tartozott a tanúvédelem, a nemzetközi jogi együttműködés, a nemzetközi bíróságok működésének befejeződésével kapcsolatos stratégia (és a lehetséges "büntetlenségi rések", amikor a bíróságok joghatósága véget ér), bűncselekményekből származó vagyontárgyak elkobzása, és a népirtásért, emberiesség elleni bűncselekményekért és háborús bűncselekményekért felelős személyek elleni nyomozások és vádemelések koordinációjára tett folyamatos erőfeszítések.

2.2.4 Európai Igazságügyi Képzési Hálózat (EJTN)

Az Eurojust és az EJTN 2008 óta működnek együtt, hogy az Európai Unió igazságszolgáltatásában részt vevők között terjesszék az európai dimenzió jelentőségének szemléletét.

2011-ben az Eurojust folytatta aktív részvételét és támogatását az EJTN csereprogramjához, hogy elősegítse a tagállamok bírái és ügyészei számára, hogy megismerjék az Eurojust feladatait, működését és tevékenységét. Három, képzésben részesülő személy töltött három-három hónapot az Eurojust olasz, német és osztrák szekciójában. Az Eurojust és az EJTN megállapodott abban is, hogy rövidtávú (egy-két hetes) EJTN gyakornokok fogadására is sor kerül. Hat nemzeti szekció (Ausztria, Dánia, Németország, Olaszország, Portugália és Spanyolország) támogatta a kezdeményezést egy kísérleti projekt keretében, amely sikeresnek bizonyult, így 2012-ben ismételt sor kerül rá.

Az Eurojust rendszeresen hozzájárul az EJTN szemináriumokhoz és képzések-

hez. 2011-ben támogatást biztosított az EJTN *A nemzetközi bűnügyi igazságügyi együttműködés a gyakorlatban* című projektjéhez. Az Eurojust előadói négy, az európai elfogatóparancsok és bizonyos típusú jogsegélykérelmek kibocsátásával és végrehajtásával kapcsolatos jogi kérdésekkel, gyakorlattal és eljárásokkal foglalkozó szemináriumon tartottak prezentációt. Az Eurojust közös nyomozócsoportokkal kapcsolatos képzésekhez is hozzájárult, alapozva egyre szélesebb körű gyakorlati tapasztalataira.

2.2.5 Az EU Tagállamok Legfőbb Ügyészeinek Konzultatív Fóruma

Az Eurojust 2011-ben is támogatást nyújtott a Konzultatív Fórumnak, hogy az fő céljának megfelelően erősítse az EU belbiztonsági politikájának igazságügyi és ügyészeti vetületeit. A Fórum két ülésére az Eurojustnál került sor 2011-ben.

Az elsőre 2011 júniusában a magyar EU elnökség alatt került sor, ez a korrupcióra összpontosított. A Konzultatív Fórum megvitatta lehetséges hozzájárulását az

új EU-s "antikorrupciós csomaghoz", a Bizottság előterjesztései fényében. Szintén a megbeszélések tárgyát képezte az EIO irányelv tervezete, amelyet pozitívan értékelték, mint az igazságügyi együttműködést megkönnyítő és egyszerűsítő instrumentumot.

A második ülést 2011 decemberében, a lengyel EU elnökség égisze alatt rendezték meg; ez az EU pénzügyi érdekeit érintő bűncselekmények elleni küzdelemre koncentrált nemzeti és EU-s szinten, az OLAF és az Eurojust közötti fokozott együttműködéssel. A Konzultatív Fórum foglalkozott a szervezett bűnözés elleni küzdelem keretein belül a tanúvédelemmel, annak kapcsolatával a tisztességes eljáráshoz való garanciákkal, és a közös EU standardok lehetséges elfogadásával. Végül az értekezlet a büntetőeljárás során a védőhöz való joggal kapcsolatos irányelvre fókuszált, és arra, hogy a tisztességes tárgyaláshoz való jog és a hatékony büntetőeljárás lefolytatásának biztosítása egyaránt teljesüljön.

Az Eurojust jelentős jogi és logisztikai támogatást nyújt a Konzultatív Fórumnak,

és csatornát jelent a legfőbb ügyészek álláspontjának közvetítéséhez az EU intézmények szélesebb fóruma felé.

2.3 EU ügynökségek és szervek

2.3.1 Europol

Az Europol fontos partner az Eurojust munkájában, ezt jelzi hogy mindkét szervezet Hágában kapott helyet, és a liszszaboni szerződés az Eurojust koordinációs szerepére úgy utal, mint amelyet "a nemzeti bűnüldöző hatóságok, illetve az Europol által szolgáltatott információk alapján" végez.

2011 jelentős növekedést mutatott a konkrét ügyek kapcsán az Europollal való együttműködés terén. Az Europol az Eurojust 89 koordinációs értekezletén vett részt, a 2010-es 41-hez képest. Az operatív információcsere a biztonságos kommunikációs kapcsolaton keresztül 35%-kal növekedett. Több mint 900 üzenet cseréjére került így sor 2011 során.

2011-ben az Eurojust két újabb analitikus munkafájlból működött közre (ahol

A Konzultatív Fórum értekezlete a magyar elnökség idején

az Europol bizonyos típusú bűncselekményekkel kapcsolatos adatokat elemez). Ezek az emberkereskedelem, valamint a marihuána termesztés és -kereskedelem kérdésével foglalkoznak, ezzel pedig azon analitikus munkafájlok száma, amelyekben az Eurojust közreműködik, 17-re emelkedett. Ugyanakkor a tagállamok nem engedélyezték az Eurojust köz-

2009-ben információk alapján egy ázsiai kapcsolatokkal rendelkező magyar–horvát–szlovén–szerb bűnözői csoportra terelődött a gyanú, hogy körülbelül 170 labdarúgómérkőzés eredményét befolyásolták futballjátékosok, játékvezetők és mások megvesztegetésével Németországban, Magyarországon, Finnországban, Horvátországban, Szlovéniában és más európai országokban. A szervezett bűnözői csoport fogadásokat tett ezen mérkőzések eredményére Ázsiában és Európában, hasznuk több millió euró volt.

A német hatóságok 2009 novemberében nyomozást indítottak, a magyar nyomozás pedig körülbelül egy hónappal később kezdődött. A kezdetektől intenzív rendőri együttműködés folyt Németország és Magyarország között. Erre építve az igazságügyi hatóságokat is bevonták, és jogsegélykérletet küldtek Magyarországról Németországba, hogy a német nyomozás bizonyítékait és dokumentumait megkapják. Ahogy a magyar ügy előrehaladt,

Horvátországba és Szlovéniába vezető szálakat is felderítettek. Párhuzamos nyomozások indultak, amelyek körülbelül 30 gyanúsított letartóztatásához vezettek. A szlovén hatóságokkal értekezletre került sor Magyarországon.

Az ügy bonyolultságára tekintettel az Eurojustot segítségnyújtásra kérték fel. Koordinációs értekezletre került sor, ahol az érintett tagállamok igazságügyi és nyomozó hatóságainak képviselői információt cseréltek. Az Eurojust segítséget nyújtott a jogsegélykérelmek megszövegezésében és továbbításában is, hogy biztosítsa az ügy hatékony előrehaladtát. Az Eurojust részvétele a nyomozás különböző aspektusait segítette egységesen látni, és az információcsere elősegítésével a nyomozás új szálainak felderítését is lehetővé tette. Az Eurojust szorosan együttműködött az Europolal, amely operatív és elemzői támogatást biztosított. 2011-ben közös nyomozócsoport alakult, és az Eurojust anyagi támogatást nyújtott az operatív munka támogatására.

reműködő szerepét más fontos analitikus munkafájlokban, így például az iszlám terrorizmus és a hazai szélsőségek vonatkozásában.

Az Eurojust és az Europol kihasználta a 2010. január 1-jei módosított együttműködési megállapodás új rendelkezéseit, hogy a mind intenzívebbé váló opera-

tív együttműködésre építsenek. Mindkét szervezet alkalmazottai számára csereprogram létesült. Mindkét szervezet öt kölcsönös találkozózt szervezett delegációk számára. Az Eurojustnál látogatást tevő Europol résztvevők belső értekezleteken (ideértve a Kollégium plenáris üléseit), valamint az adott professzionális háttérükhöz igazított üléseken is részt vettek. Az Europol továbbá részt vett az Eurojust Határozatok végrehajtásával kapcsolatos találkozókban, tekintettel az Eurojust Nemzeti Koordinációs Rendszer és az Europol nemzeti egységek közötti szoros kapcsolatra, amelyről az Eurojust Határozat 12. cikk 5. pont d) alpontja rendelkezik. Az Eurojust részt vett az Europol nemzeti egységek vezetőinek ülésein, és fogadta a nemzeti egységek vezetői delegációját 2011. október 27-én az Eurojustnál tett látogatás során.

Az Eurojust és az Europol együttesen rendezett értekezleteket az erőszakos szélsőségesről/terrorizmusról, az állati jogokkal kapcsolatos extrémizmusról, az ÁFA-csalásokról és a közös nyomozócsoportok szakértői értekezleteiről. Az Europol hozzájárult a 2011. októberi stra-

tégiai szemináriumhoz az *Eurojust* tevékenységének előmozdítása a kábítószer-kereskedelmi ügyekben kérdés kapcsán. Lásd az 1.3.2 alszakaszt.

2.3.2 OLAF

Az Eurojust és az Európai Csalás Ellenes Hivatal (OLAF) közötti együttműködés gyakorlati megoldásairól szóló 2008-as megállapodás a két szervezet közötti együttműködés jogi alapja.

Az OLAF-tól az Eurojustnak megküldött ügyekkel kapcsolatos információk mennyisége növekedett. 2011-ben az OLAF nyolc ügyet terjesztett az Eurojust elé, szemben a 2010. évi négygel. Bár ezek a számok alacsonyak, három szempont figyelembevételével kell őket szemlélni. Az első szempont, hogy az Eurojust a büntetőeljárások és vádemelések terén tevékenykedik, míg az OLAF munkája adminisztratív nyomozásokra és lépésekre terjed ki (2010-es tevékenysége alapján az OLAF 28 esetben javasolta megfontolásra büntetőeljárás megindítását vagy vádemelést az igazságügyi hatóságok részére). A második szempont, hogy az

Eurojust általában két vagy több tagállamot érintő ügyekkel foglalkozik, míg az OLAF nem. A harmadik szempont, hogy az OLAF nyolc Eurojust koordinációs értekezletre kapott meghívást 2011-ben, amely különösen biztató szám a teljes megküldött ügyszámhoz viszonyítva.

Azon ügyekben, amelyekben az Eurojust és az OLAF együttműködött, egyértelmű eredményeket értek el, ahogy azt az Európai Parlament képviselőit érintő korrupciós ügy nyomozása is mutatja. Lásd az 1.3.5 alszakaszt az ügy részleteiért.

Az Eurojust és az OLAF közötti együttműködés fejlesztése érdekében több módszer került kidolgozásra 2011 során. Megegyezés született a közös ügyek kiválasztásának szempontjairól a bűncselekmények és a határokon átnyúló elemek tekintetében; a két szervezet közötti biztonságos kommunikációs hálózat működésbe lépett, hasonlóképp lehetővé vált a Eurojust hozzáférése a Váminformációs Rendszerhez (CIS); elviekben megszületett a megállapodás az összekötő tisztviselők cseréjéről. Az OLAF nyomozói és magisztrátusi végzettségű alkalm

Rob Wainwright, az Europol igazgatójának látogatása

zottai tanulmányi látogatást tettek az Eurojustnál. Az OLAF részt vett olyan Eurojust értekezleteken, mint például a közös nyomozócsoportok szakértőinek értekezlete. Az OLAF részvételének hozzáadott értéke a közös nyomozócsoportok adatainak az OLAF adatokkal és az adminisztratív nyomozások eredményeivel való kereszt-ellenőrzésében rejlik.

Giovanni Kessler, az OLAF főigazgatójának látogatása

2.3.3 Frontex

2011-ben az Eurojust és az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség (Frontex) folytatta a tárgyalásokat egy egyetértési instrumentumról, az Eurojust Határozat 26. cikk (1) bekezdésének megfelelően.

2011-ben az Eurojust részt vett a Frontex *Emberkereskedelem elleni küzdelemmel kapcsolatos képzés határőrök számára* projektjében, hogy specializált képzést nyújtsanak a határőrök számára az Európai Unióban és a schengeni ország-

okban. Az ügyészi és igazságügyi szempontokat is beépítették a képzésbe egy közös tananyag kidolgozásával.

2.3.4 CEPOL

2011-ben az Eurojust 21 CEPOL képzési tevékenységéhez járult hozzá. Ezek közé tartoztak vezető rendőrtisztek és ügyészek számára nyújtott képzések a közös nyomozócsoportokról (az EJTN-nel együttműködésben), valamint az Eurojust gyakorlati szempontú, az európai elfogatóparancsok végrehajtását megkönnyítő szerepéről. 2011 májusában a CEPOL igazgatója felvette a kap-

2007 óta egy bűnözői hálózat dohányt és más javakat csempészett az Orosz Föderációból és Fehéroroszországból az Európai Unióba és azon keresztül. Az EU-ban lévő vezetőik székhelye Litvániában volt; a litván hatóságok felvették a kapcsolatot az Eurojusttal, annak segítségét kérve, mivel a bűnelkövetők ellen annak ellenére sem sikerült vádat emelni, hogy számos, Lengyelország, Lettország, Észtország és Németország segítségével végrehajtott akcióban több teherautónyi cigarettát foglaltak le.

Az Eurojust támogatást nyújtott az ügy elemzésével, és öt koordinációs értekezletet tartott az érintett tagállamok, az Europol és az OLAF rész-

vételével, hogy biztosítsa, hogy a különböző országokban tett lépésekből a bűnszervezet vezetőinek teljes tevékenysége felderíthető legyen. Egy 2011 késő novemberi napjára meghatározott akciónap 25 letartóztatást eredményezett. Fontos, hogy sikerült letartóztatni a szervezet vezetőit is; 50 házkutatást végeztek el, amelyek fegyverek, robbanóanyagok, kábítószer, nagyösszegű készpénz és lopott tárgyak lefoglalását eredményezték. A nyomozás során sikerült a bűnözői tevékenység eredményeként szerzett vagyontárgyakat is zár alá venni, így ingatlanokat és luxus gépjárműveket.

csolatot az Eurojusttal, hogy közösen tevékenykedjenek egy cyber-bűnözés e-learning modulon.

Annak érdekében, hogy a rendőrtisztek és az ügyészek számára a képzések ki-egészítsék egymást, az Eurojust meghívást kapott a CEPOL éves programbizottságába, valamint részt vett a CEPOL 10. évfordulós konferenciáján is annak székelyén.

2.3.5 A bel- és igazságügyi ügynökségek vezetői

2011-ben az Eurojust töltötte be a bel- és igazságügyi ügynökségek vezetőinek elnöki szerepét, és – a CEPOL-lal, Europolal, Frontex-szel és az Alapvető Jogok Ügynökségével (FRA) szorosan együttműködve – koordinálta az ügynökségek közötti fokozott együttműködésről szóló végső jelentést. A bel- és igazságügyi ügynökségek vezetőinek éves ülésére november 24-én az Eurojustnál került sor. Mind a két-, mind a többoldalú együttműködés területén előrelépés történt. A multilaterális kezdeményezések közé tartozott a termékek és szolgáltatá-

sok katalógusainak kicserélése, valamint az ügynökségek közötti konzultáció az éves munkatervekről.

A bel- és igazságügyi ügynökségek vezetői elnökeként az Eurojust beszámolt a COSI-nak az igazságügyi ügynökségek közötti együttműködés előrehaladásáról és eredményeiről, és közös javaslatot nyújtott be a Frontex-szel a 2012–2013-as tevékenységekre (18079/11).

2.4 Kapcsolatok az Európai Unión kívül

2011-ben folytatódott a munka az Európai Unió kívüli harmadik államokkal és szervezetekkel való együttműködési lehetőségek kibővítése terén. Az Eurojust és a Svájci Konföderáció közötti együttműködési megállapodás 2011. július 22-én hatályba lépett. Az Orosz Föderációval, Ukrajnával és Liechtensteinnel folytatott együttműködési megállapodásról szóló tárgyalások ismét prioritásként nyertek megerősítést. Az együttműködési megállapodásokról szóló esetleges tárgyalások megkezdésének lehetőségét fel-

derítő kapcsolatok létesültek Izraellel, Albániával, Bosznia-Hercegovinával, Montenegróval, Szerbiával, Moldovával, a Zöld-foki szigetekkel és Törökországgal. A Horvátországgal és Norvégiával kötött együttműködési megállapodások végrehajtásának felmérése is megtörtént.

Tényfeltáró misszióra került sor az adatvédelmi jogalkotás végrehajtásának felmérése céljából Albániában, Szerbiában, Montenegróban és Ukrajnában. Az egyetértési megállapodásról szóló tárgyalások lehetőségét vizsgáló kapcsolatok folytatódtak az Interpollal és a Korruptióellenes Államok Csoportjával (GRECO).

Az Eurojust támogatást nyújtott továbbá az EU–Egyesült Államok munkacsoport üléséhez. Különösen hozzájárult az Európai Unió és az Egyesült Államok közötti, kiadatásról és kölcsönös jogsegélyről szóló egyezmények végrehajtásával kapcsolatosan rendezett EU szakértői értekezlethez, amelyet a Bizottság 2011 szeptemberében tartott. Az Eurojust tanácsot adott a koordinációs értekezleteken az Egyesült Államokkal folytatott információcsere jogi aspektusairól. További

ülések előkészítő munkálatai is folytatódtak, hogy az Európai Unió és az Orosz Föderáció közötti igazságügyi együttműködés gyakorlati problémáira is megoldásokat találjanak.

A szervezett bűnözés globális jellegét tekintve (amelyre példa az Európai Unióba határain kívülről áramló kábítószer- és emberkereskedelem) új kezdeményezésekre lehet szükség. Az Eurojust Határozat például egy fontos új eszközt biztosít ezen a területen: az Eurojust

összekötő magisztrátusok lehetséges ki-helyezését harmadik államokba, hogy valamennyi tagállam nevében tevékenykedjenek. 2011-ben jelentés készült a Kollégium számára az ilyen összekötő magisztrátusok feladatairól, funkciójáról és státuszáról. Ez a jelentés jelentős lépés az Eurojust konkrét ügyekkel kapcsolatos munkájában az összekötő magisztrátusok bevonásához, és fontos hozzájárulást jelentett az Eurojust Határozat 27a. cikke alapján teljesítendő kritériumok meghatározásához.

A szervezett bűnözés egyre inkább globális természetére figyelemmel az Eurojust erősítette kapcsolatait a Nemzetközi Jogi Együttműködés Iberoamerikai Hálózatával (IberRed). Egy, a gyakorlati együttműködést erősítő projekt vette kezdetét a kábítószer-kereskedelmi ügyekre specializálódott Eurojust és IberRed ügyészek között. Az Eurojust tagállami jogsegélykérelmek és kiadatási kérelmek megkönnyítését segítette elő Latin-Amerikában és fordítva az IberReddel fennálló kapcsolatán keresztül.

3 Az Eurojust Határozat, a jövő és az adminisztratív fejlesztések

3.1 A Tanács határozatának végrehajtása az Eurojust megerősítéséről

Az Eurojust megerősítéséről szóló, 2009-ben közzétett tanácsi határozat célja az Eurojust operatív kapacitásának erősítése. A módosított Eurojust Határozat időszzerű és hatékony végrehajtása mind az Eurojustnál és a tagállamokban szükséges ahhoz, hogy az Eurojust potenciálja teljes mértékben kihasználható legyen a súlyos, határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelemben. A nemzeti jog összhangba hozása a Határozattal 18 tagállamban vált szükségessé, és ezt a feladatot 2011 júniusáig kellett volna befejezni. A szükséges intézkedéseket 10 tagállam hozta meg 2011 végéig.

2011-ben az Eurojust több projektet befejezett a Határozat végrehajtása érde-

kében. A koordinációs ügyeleti (OCC) rendszer megkezdte működését; a súlyos, határokon átnyúló ügyekkel kapcsolatos információk könnyebb továbbításához használatos formanyomtatványok elkészültek, az ezekkel járó, az ügykezelő rendszert (CMS) érintő változtatásokkal együtt; a közös nyomozócsoportok hálózata és a kontaktpontok európai hálózata a népirtásért, az emberiesség elleni bűncselekményekért és a háborús bűncselekményekért felelős személyek tekintetében titkárságai felálltak. A Határozat végrehajtásával kapcsolatban tevékenykedő informális munkacsoport üléseket tartott a tagállamok és az EU szervek képviselőinek részvételével. A fő témák a fokozott információcserével és az Eurojust Nemzeti Koordinációs Rendszerek létrehozásával foglalkoztak annak érdekében, hogy az Eurojust kapcsolatai erősödjek

nek a nemzeti gyakorló szakemberekkel. A végrehajtás előrehaladásáról lentebb adunk közre információkat.

Koordinációs ügyelet

Az Eurojust nemzeti szekciók elérhetőségének fokozását és a különösen sürgős ügyekben a bármikor lehetséges hatékony intervenciót elősegítendő egy központi koordinációs ügyeleti rendszer került felállításra. A tagállamok igazságügyi és nyomozó hatóságai immár a hét minden napján napi 24 órában elérik az Eurojustot egy ingyenes nemzetközi telefonszámon (vagy egy külön erre a célra fenntartott holland telefonszámon).

Egy híváskezelő rendszer válaszol a hívásokra és továbbítja azokat a nemzeti szekció ügyeletesének. Ekkor a hívás célja a hívó fél anyanyelvén előadható és az

2011 egyik decemberi éjszakáján az Eurojust koordinációs ügyeletének francia képviselőjével egy nemzeti ügyész vette fel a kapcsolatot. Három gyanúsítottat tartott fogva a rendőrség, és a lefoglalt anyagok egy luxemburgi bankszámlával mutattak kapcsolatot, amelyen körülbelül 4 millió euró volt található. A nemzeti ügyész sürgősséggel zároltatni akarta a bankszámlát, és a másik joghatóság alatti megfelelő eljárások követéséhez kért segítséget. Az

Eurojust francia képviselője felvette a kapcsolatot az Eurojust luxemburgi képviselőjével, aki azonnal tanácsot adott a zároláshoz szükséges határozat jogi és bizonyítéki előírásaival kapcsolatosan, és aki felvette a kapcsolatot a luxemburgi ügyészség pénzügyi hírszerző egységével. A másnap reggeli banki nyitva tartás kezdetekor a számlát a luxemburgi pénzügyi hírszerző egység zárolta, majd ugyanazon a napon egy luxemburgi vizsgálóbíró lefoglalta.

illetékes koordinációs ügyeletes megteheti a szükséges lépéseket; a koordinációs ügyelet 2011. augusztusi felállítása óta 94 hívás érkezett be.

Információcsere a 13. cikk alapján

Az Eurojust Határozat 13. cikke a tagállami hatóságoknak előírja, hogy tájékoztassák nemzeti képviselőjüket a súlyos, határokon átnyúló nyomozásokról és büntetőeljárásokról.

A gyakorló szakemberek által kötelezően megküldendő információ strukturáltságának megkönnyítésére az Eurojust kidolgozott egy „okos” PDF formanyomtatványt

az EU valamennyi hivatalos nyelvén. Ez a formanyomtatvány meghatározza a küldendő információk típusait és a jelentéstételt felhasználóbarát módon igyekszik támogatni. Valamennyi hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság hozzáférhet a formanyomtatványhoz a nemzeti szekciókon keresztül. A kitöltött formanyomtatványokat a továbbításra létrehozott biztonságos e-mail csatornákon keresztül küldik meg az Eurojusthoz. Az Eurojust közzétett egy rövid feljegyzést a 13. cikk (5)-(7) bekezdéseiről a [honlapján](#).

Az Eurojust arra bátorítja a tagállamokat, hogy éljenek ennek az új instrumentumnak és a formanyomtatványnak a hasz-

nálatával, amelynek az a célja, hogy az Eurojust hatékonyabban segíthesse a tagállamokat a szervezett bűnözés és a terrorizmus elleni küzdelemben.

A 13. cikk alapján kapott információk lehetővé teszik az Eurojustnak, hogy kapcsolatot fedezzen fel más ügyekkel, ideértve az ügykezelő rendszerben (CMS) már korábban tárolt ügyeket, hogy korai fázisban támogathassa a tagállamokat, és gyakorlati kérdésekben visszajelzéseket biztosíthasson a nemzeti hatóságoknak. A fokozott információcsere növelné az Eurojust azon képességét, hogy a határokon átnyúló igazságügyi együttműködés terén felmerülő akadályokkal és legjobb gyakorlatokkal kapcsolatos információkat megossza a gyakorló szakemberekkel és a döntéshozókkal.

Az elektronikus ügykezelő rendszer (CMS) bővítése

Az elektronikus ügykezelő rendszer szoftvere 2004-ben került eredetileg bevezetésre; ez könnyíti meg a konkrét ügyekkel kapcsolatos adatok biztonságos tárolását, az információcserét a nemzeti tagok kö-

zött, valamint az adatok elemzését. Az Eurojust Határozat által megkövetelt módosítások végrehajtása érdekében egy sor projekt indult, mivel az ügykezelő rendszer további információkat fog kezelni személyekről és meg kell felelnie az Eurojust adatvédelmi szabályainak és az adatvédelmi tisztviselő ellenőrzésének.

A tagállami rendszerek és az Eurojust között megfelelő igazságügyi adatcsere biztosítása érdekében az Eurojust szorosan részt vett a szervezett bűnözés elleni európai alap (EPOC) IV. kutatási projektjében. A cél az EPOC szoftver továbbfejlesztésének biztosítása volt, hogy létrejöhön egy Nemzeti Hatósági Rendszer (NAS), amely lehetővé teszi az információcserét az Eurojust és a nemzeti ügykezelő rendszerek között. Az EPOC IV. projekt partnerei Bulgária, Franciaország, Olaszország, Litvánia, Hollandia és Szlovénia. A NAS-t előmozdító szemináriumon 19 tagállam ügyészségeinek technikai képviselői vettek részt. A projekt időtartama 3 év, 2009 áprilisától 2012 márciusáig tart.

A tagállamokban az Eurojust Nemzeti Koordinációs Rendszer számára a biz-

tonságos adattovábbítás biztosítása érdekében az Eurojust számos kapcsolatépítő intézkedéssel dolgozott. A pontos megoldásokra tagállamonként került sor, figyelembe véve a technikai korlátozásokat, és ahol lehet, újra felhasználva a meglévő kapcsolatokat. Jelenleg kísérleti kapcsolatok tesztelése folyik a s-TESTA-n és internetes site to site virtuális magánhálózaton (site-to-site VPN)-en keresztül Bulgáriával, Magyarországgal, Lettországgal, Portugáliával és Romániával. A kapcsolat hivatalos létrejötte előtt mindegyik tagállammal egyetértési megállapodást írt alá az Eurojust.

Eurojust Nemzeti Koordinációs Rendszer (ENCS)

A Határozat alapján az Eurojust Nemzeti Koordinációs Rendszer az Eurojust kapcsolatát hivatott erősíteni a tagállami nyomozó és igazságügyi hatóságokkal. Az Eurojust különböző lépéseket tett, hogy elősegítse az ENCS-ek létrejöttét, az EJN kontaktpontokkal való kapcsolatra építéstől az Eurojust-EJN Task Force keretén belül az Europol nemzeti egységek vezetőivel való kapcsolatfejlesztésig.

Az Eurojust kidolgozta a "fiches suédoises" sablont is, hogy információt nyújtson valamennyi tagállamban az ENCS felépítéséről. Az ENCS eddig hét tagállamban került felállításra, jogszabályok vagy utasítások, körlevelek, iránymutatások, illetve más másodlagos jogforrások alapján. Az Eurojust fel fogja mérni egy közös platform létesítésének lehetőségét, hogy biztosítsa a párbeszédet az ENCS tagjai között, és különösen az ENCS működésért felelős nemzeti levelező és az Eurojust nemzeti levelező között.

2011-ben egy tanulmány került fel az Eurojust [honlapjára](#) az ENCS lehetséges struktúráiról, feladatairól, az Eurojust nemzeti levelezők mintaprofiljával együtt.

3.2 Az Eurojust jövőjével foglalkozó Task Force

Az Eurojust egy Task Force segítségével továbbra is megtette észrevételeit a TFEU 85. és 86. cikkei végrehajtásáról. 2011 májusában a magyar EU elnökség alatt egy stratégiai szeminárium került megrendezésre *Eurojust: az igazságügyi együttműködés új perspektívái* címmel,

amely bizonyítékalapú megközelítéssel fókuszált a TFEU 85. cikkére. Konkrét ügylanulmányok alapján a résztvevők reflektáltak arra, hogy a további hatáskörök hatékonyabbá tennék-e az Eurojustot, és arra a következtetésre jutottak, hogy a lisszaboni szerződés által kínált új lehetőségek végrehajtásakor az eddigi nehézségekre figyelemmel kell lenni. Workshopok keretében vizsgálták a következő témaköröket: az Eurojustnak nyomozások és büntetőeljárások megindításának jogával történő felruházása, hogy megelőzzék és megoldják a joghatósági összeütközéseket; a nyomozások és büntetőeljárások összehangolása során felmerült nehézségek, valamint a koordináció javítására tehető lehetséges lépések; a jövőbeli konkrét ügyek terén való együttműködés javítása az Europollal és az OLAF-fal; lehetséges megoldások az Eurojust különböző értékelési módjainak gyakorlati megvalósulására. A szemináriumról szóló jelentés tanácsi dokumentumként került publikálásra (14428/11), és hozzáférhető az Eurojust [honlapján](#).

Jelenleg az Eurojust a struktúrájáról és a jövőbeli parlamenti értékelésekről készít

anyagokat az érintetteknek, az Eurojustról és az Európai Ügyészi Hivatalról szóló 2013-as tervezett rendeletek fényében.

3.3 Adminisztratív fejlesztések

Az Eurojust költségvetése 31,7 millió euró volt 2011-ben, a költségvetési kötelezettségvállalási előirányzat 95,6%-a teljesült, és összesen 7300 tranzakciót (kötelezettségvállalást és kifizetést) dolgoztunk fel, amely 12%-os növekedést jelent az előző évhez képest.

2011-ben az alkalmazottak száma 269 volt (szemben a 2010-es 267 fővel). Ebből 42 ügyész, bíró és azonos hatáskörű rendőrtiszt a tagállamokból érkezett kiküldetés keretében. Őket az EU Személyzeti Szabályzata alapján alkalmazott 210 fős adminisztráció és 17 kiküldött nemzeti szakértő támogatta.

A tervezőeszközök fejlesztése

2011 során az Eurojust tervezőeszközei is fejlesztésen estek át. Egy új költség-számítási modell – amely közvetlenül összeköti a tevékenységeket a költség-

vetési kihatásokkal – került alkalmazásra. A költségek szervezeti egységekhez való kihelyezése és az általános költségek hasonlóképp történő elosztása segítségével az új költség-számítási modell jelentős előnyöket biztosít az Eurojust pénzügyi tevékenységének menedzselésében. Lehetővé teszi, hogy az Eurojust felmérje a teljes költségeket, amelyekért egy adott szervezeti egység felelős, hogy összehasonlítsa a kisserződés költségeit, például a biztonsági szolgálat esetében, a házon belül vállalt költségekkel, hogy figyelemmel kövesse a költségvetési trendeket és hogy a korai szakaszban azonosítsa a váratlanul felmerülő költségek törvényszerűségeit. Szintén fontos, hogy a költség-számítási modell lehetővé teszi, hogy a szervezet kulcstevékenységei és általános költségei közötti kapcsolat megfelelően azonosítható legyen.

Az erőforrások hatékony menedzselésének megkönnyítése érdekében az adminisztratív igazgató éves jelentése az Eurojust stratégiai tervezési ciklusának kulcsfontosságú részévé vált, és a célja az, hogy biztosítsa a célkitűzések eléréséhez szükséges megfelelő forrásokat.

A Bizottsággal rendszeres a költségvetési és adminisztratív ügyekre vonatkozó információcsere, és ezen kérdések hatékony és azonnali információcseréjére vonatkozó egyetértési megállapodással kapcsolatos tárgyalások is folytatódtak.

A szervezeti struktúra felülvizsgálata (OSR)

A szervezeti struktúra felülvizsgálata (OSR) az Eurojust kulcstevékenységét támogató adminisztratív tevékenységre vonatkozik. Egy külön egység (az Ügyelemző Egység, az Ügykezelési Egység utóda) került felállításra, hogy még erősebb támogatást biztosítson a nemzeti szekcióknak. Valamennyi adminisztratív pozíció átvilágításra került, hogy biztosítható legyen a szervezet tevékenységéhez való illeszkedés. A kapcsolódó személyzeti erőforrás-fejlesztések keretében információs rendszerek kerültek felállításra az alkalmazotti erőforrások költséghatékonyabb követésére, és a képzések, valamint a szervezeti tevékenység közötti optimális összhang biztosítására; az alkalmazotti érdekképviselői bizottság meghívást kapott a folyamatban lévő felvételi eljárásokban való részvételre.

Az ügymenet folytonossága garantálásának általános keretén belül lépéseket tettünk egy új akcióterv kidolgozására az Eurojustra nézve potenciális fenyegetések azonosítása érdekében. Hasonlóképp stratégiai fontosságú teljesítménymutatók kerültek a 2013-as éves munkaterv tervezetbe, amelyek az Eurojust szolgáltatásait, szakértelmét és szervezeti tevékenységének minőségét mérik, és elkészült az adminisztratív szervezeti egységek által nyújtott szolgáltatások katalógusa is.

Új elhelyezés

Jelentős előrelépés történt az Eurojust 2015-ig történő új elhelyezésére nézve. 2011. június 30-án együttműködési megállapodást írtunk alá a Holland Királysággal egy specifikus, az Eurojust kulcsfontosságú operatív munkájának megfelelően tervezett új épület biztosítására. A fogadó állam és az Eurojust által egyforma számban delegált tagokból álló zsűri egyhangúlag választott ki öt tervezőcsoportot, hogy részt vegyenek a tender végső fázisában. A jelöltek arra kérték, hogy olyan tervjavaslatokat nyújtsanak be, amelyek valamennyi

Klaus Rackwitz, az új adminisztratív igazgató

Az adminisztratív személyzet

művelet hatékonyságát maximalizálják a legalacsonyabb erőforrás felhasználás mellett, miközben kifejezik az Eurojust kulcsértékeit.

3.4 Az Eurojust dokumentumokhoz való hozzáférés

2011-ben tizenegy, az Eurojust dokumentumaihoz való hozzáférést érintő megke-

resés érkezett, amely növekedést jelent az előző évhez képest. Négyet közvetlenül az Eurojust kapott meg, míg a többi hét esetben az Eurojusttal konzultáltak harmadik félként, más szervezetek által kapott megkeresések kapcsán.

A négy közvetlenül érkezett megkeresés közül kettő személyzeti ügyhöz, kettő pedig az Eurojust közreműködésével zajló

nyomozáshoz, illetve büntetőeljáráshoz kapcsolódott. A két személyzeti ügyhöz kapcsolódó megkeresést teljeskörűen teljesítettük, míg a két konkrét ügygel kapcsolatosat az alább részletezett okokból elutasítottuk.

Azon más szervezetekhez intézett hét megkeresésnél, amelyekben az Eurojustot harmadik félként keresték meg, egy konkrét ügyhöz kapcsolódott, hat pedig nem. Az előbbi elutasítottuk (a lenti listában felsorolt okokból), a másik hatot, amelyek EU dokumentumokhoz való hozzáférésekkel voltak kapcsolatosak, teljeskörűen teljesítettük.

A konkrét ügyekkel kapcsolatosan (közvetve és közvetlenül) kapott megkereséseket egyénileg is mérlegeltük, valamint specifikus dokumentumokkal kapcsolatosan is, és ezek különböző okokból kerültek visszautasításra: a közzététel aláásná az egyének magánéletét és integritását; a közérdek védelme érdekében tekintettel az Eurojust feladatainak teljesítésére a súlyos bűncselekmények elleni küzdelem terén, valamint a nemzeti nyomozások és büntetőeljárások során betöltött szerepé-

Az egységek vezetői

Balról jobbra: Jacques Vos, összevont szolgáltatások; Joannes Thuy, szóvivő, sajtó és közönségkapcsolatok; Diana Alonso Blas, adatvédelmi tisztviselő; Carla Garcia Bello, a Kollégium jogi titkára; Alinde Verhaag, ügyelemzési megbízott vezető; Anna Baldan, közös nyomozócsoportok hálózati titkárságának koordinátora; Klaus Rackwitz, adminisztratív igazgató; Catherine Deboyser, jogi szolgálat; Jon Broughton, informatika; Mike Moulder, költségvetés, pénzügy és közbeszerzés; Linda Scotts, humán erőforrás; Matevž Pezdirc, népirtás elleni hálózat koordinátora; Fatima Martins, az EJNI titkára

re; végül pedig a szakmai titoktartásra vonatkozó szabályoknak megfelelés érdekében. A visszautasítás további indokai voltak, hogy a dokumentumok olyan tag-

államból származtak, amely megtagadta kiadásukat, illetve a dokumentumok belső használatra készültek egy olyan ügyvel kapcsolatosan, ahol a döntést nem

az Eurojust hozta, valamint a közzététel aláásná az Eurojust döntéshozatali folyamatát, és nem volt olyan ezt felülíró közérdek, amelyet a közzététel szolgálna.

Eurojust szeminárium, Szófia, Bulgária

Eurojust szeminárium, Budapest, Magyarország

Eurojust szeminárium, Róma, Olaszország

4 A Tanács következtetései a 2010. évi jelentésről

A Tanács 2011. június 9–10-én elfogadta az Eurojust kilencedik éves jelentéséről szóló következtetéseit (10645/1/11 REV 1). A korábbi jelentésnek megfelelően az Eurojust ebben a fejezetben információt nyújt azon kérdéskörökről, amelyekre nézve a Tanács ajánlásokat fogalmazott meg.

Eurojust – EJNI	
Folytassa az Eurojust és az Európai Igazságügyi Hálózat közötti együttműködés erősítését célzó mechanizmusok fejlesztését és végrehajtását, különösen az Eurojust nemzeti koordinációs rendszer keretében, illetve az egyszerű ügyeknek az EJNI elé utalása tekintetében.	Felállításra került az Eurojust–EJNI Közös Task Force, hogy – többek között – megvitassa az EJNI kontaktpontok szerepét az ENCS-ben. <i>Lásd</i> a részletekért a 2.2 szakaszt.
Koordinációs értekezletek és az Europol, OLAF részvétele	
Támogassák a koordinációs értekezleteket a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai között, adott esetben és a meglévő jogi eszközök által nyújtott kereteken belül e koordinációba más uniós szerveket – pl. az Europol vagy az OLAF-ot – is bevonva.	2011-ben jelentősen megemelkedett a koordinációs értekezletek száma. Az Eurojust 204 ügyben szervezett koordinációs értekezletet. Az Europol 89, az OLAF pedig 8 koordinációs értekezleten vett részt. <i>Lásd</i> még az 1.2.2. alszakaszt.

Szakértői központ	
Fokozza erőfeszítéseit, hogy Európában az igazságügyi együttműködés „szakértői központjává” váljon, és ezáltal hozzájáruljon az egyéb érintett felek közötti megbeszélésekhez.	Az Eurojust szakértői központtá kíván válni, hogy megkönnyítse a hatékony igazságügyi fellépést a határokon átnyúló szervezett bűnözés ellen az Európai Unióban azáltal, hogy összegyűjti az intézményes tudást és tapasztalatot a büntető igazságügyi együttműködés terén.
Az Eurojust határozat 7. cikk (2) és (3) bekezdésének alkalmazása	
Tájékoztasson a 7. cikk (2) és (3) bekezdésének alkalmazásáról.	A Kollégium nem bocsátott ki nem kötelező erejű véleményt a 7. cikk (2) és (3) bekezdése alapján, de az ügyeket a nemzeti szekciók szintjén megoldották. <i>Lásd</i> az 1.2.8 alszakaszt a joghatósági összeütközésekkel kapcsolatos részleteket, és az 1.2.10 alszakaszt az európai elfogatóparancsokkal kapcsolatos részleteket illetően.
A TFEU 85. és 86. cikke	
Az Eurojust szakértelmét fel lehet használni a TFEU 85. és 86. cikkének jövőbeli végrehajtásáról szóló szakpolitikai vitában.	Az Eurojust 2011-ben is folytatta a TFEU által meghatározott jövőbeli fejlődésének mérlegelését és aktívan részt vett az európai vitában konkrét ügyekkel kapcsolatos tapasztalataira alapozva. Az Eurojust elkötelezett a 85. és a 86. cikk bizonyítékalapú megközelítése mellett, mielőtt a szakpolitika megszövegezésre kerül. <i>Lásd</i> a 3.2. szakaszt.
Statisztikai eszközök	
Mérlegelje a statisztikák további fejlesztését, mindenekelőtt az országonkénti lebontás bevezetését.	<i>Lásd</i> I. Függelék, 2. ábra

Közös nyomozócsoporthok	
Továbbra is vegyen részt a közös nyomozócsoporthoknak szentelt képzéseken.	Az Eurojust támogatja a közös nyomozócsoporthokkal kapcsolatos képzéseket, amelyeket a CEPOL szervez. A közös nyomozócsoporthok hálózata éves ülésein a gyakorló szakemberek megosztják tapasztalataikat és tudásukat, a legjobb gyakorlatokkal együtt, és hozzájárulnak a közös nyomozócsoporthok használatának népszerűsítéséhez.
Együttműködés harmadik országokkal	
Folytassa segítségnyújtási tevékenységét a harmadik államokkal kapcsolatos konkrét ügyekben.	Harmadik országok 45 alkalommal vettek részt koordinációs értekezleteken. A részletekért <i>lásd</i> az 1.5. szakaszt.
Ügykezelő rendszer	
Hajtsa végre az új Eurojust Határozatból eredő, az Eurojusttal történő információcserével és -szolgáltatással kapcsolatos változtatásokat; erősítse tovább az Eurojust azon képességét, hogy hatékonyan kezelje és elemezze a kapott információkat; használja ki teljes körűen az Eurojust-adatbázis által biztosított lehetőségeket olyan esetleges, tagállamoknak szóló felkérések fényében, amelyek összevetésen alapuló elemzések nyomán a konkrét ügyekkel kapcsolatos nyomozások megindítására vagy büntetőeljárások lefolytatására irányulnak.	A 13. cikk alapján továbbítandó információkhoz formanyomtatvány készült. Az ügykezelő rendszer fejlesztésének elősegítéséhez 2011 márciusában és áprilisában elkészült egy kérdőív is. Különböző területeket határoztak meg továbbgondolás céljából: az ügyek regisztrációját, az ügyek nyomon követését, statisztikákat, a 13. cikk alapján továbbított információkat és visszacsatolást, a konkrét ügyek kiértékelését, elemzését; elektronikus mapparendszert (dokumentum menedzsment), és a kommunikációs módokat. Ezeket a témaköröket külön-külön fogják megvitatni 2012 során a Kollégium plenáris ülésein, hogy útmutatót adjanak a felhasználó szemszögéből a jelenlegi CMS funkcionális kiértékeléséhez. Ezen túlmenően a Kollégium elfogadta a bűncselekménytípusok módosított listáját.

Együttműködés az Europollal	
A meglévő jogi eszközök keretein belül továbbra is működjenek együtt és az Eurojust gondoskodik az adatok magas szintű védelméről.	2011-ben fokozódott a konkrét ügyekben történő együttműködés az Europollal, az ezekkel kapcsolatos adatok cseréje 35%-kal emelkedett (911 adatcsere) a biztonságos kommunikációs kapcsolaton keresztül. Mindkét szervezet közös adatvédelmi elveket fogadott el. <i>Lásd a 2.3.1. alszakaszt.</i>
Együttműködés az OLAF-fal	
Tartsák fenn azt a kiemelt partnerségi viszonyt, amelyet a csalás, a korrupció és az EU pénzügyi érdekeit sértő egyéb bűncselekmények elleni küzdelem terén folytatnak egymással.	2011-ben megnövekedett a konkrét ügyekkel kapcsolatban továbbított információk mennyisége. Az OLAF körülbelül 30 esetben tett javaslatot a nemzeti hatóságok által indított nyomozásra és büntetőeljárásra az Európai Unióban 2011 során. Nyolc ügyet terjesztettek az Eurojust elé. <i>Lásd a 2.4. alszakaszt.</i>
Együttműködés a Frontex-szel	
Folytassák a formális munkakapcsolat létesítésére irányuló munkát a Frontex-szel, különösen az információcsere fokozásával.	Új Frontex rendelet, és egy, a személyes és konkrét ügyekkel kapcsolatos adatok cseréjét lehetővé tevő együttműködési megállapodás várható. <i>Lásd a 2.5 szakaszt.</i>

A szervezeti struktúra felülvizsgálati project	
Mutassa be a Kollégium teljesítményére és a szervezeti struktúra felülvizsgálatára vonatkozó projektek eredményeit.	Az Eurojust hét területen folytatta az OSR végrehajtását. Az <i>„adminisztráció szervezete”</i> projekt nagyrészt befejeződött. Jelentős előrelépést értünk el a teljesítményjavítással és kockázat menedzsmenttel, az Eurojust és adminisztrációja közti együttműködéssel, valamint a képzéssel foglalkozó alprojektek terén. Az Eurojustot potenciálisan fenyegető veszélyek kockázatát csökkentő akcióterv kidolgozás alatt áll. Az Eurojust által kidolgozott stratégiai kulcsfontosságú teljesítménymutatók alapján az Eurojust szolgáltatásai, szakértelme, tudatossága és szervezeti teljesítménye minőségét mérő általános kulcsfontosságú teljesítménymutatók kerültek a 2013-as éves munkaterv tervezetébe. A többi alprojekt – határozathozatal delegálása, portfólió menedzsment és szervezeti kultúra – folyamatban van.
Az Eurojust Határozat végrehajtása és a koordinációs ügyelet	
Folytassák az új Eurojust Határozat végrehajtását; vizsgálják felül az eljárási szabályzatot és dolgozzanak ki egy olyan általános formanyomtatványt, amely segíteni fogja az információknak az Eurojusthoz történő eljuttatását és az Eurojustnál történő feldolgozását; számoljon be az új Eurojust Határozat megfelelő rendelkezéseinek a végrehajtásáról a következő éves jelentésben; gyorsítsa fel a koordinációs ügyelet létrehozását és folytassák erőfeszítéseiket az ügyekre vonatkozó információk továbbítását megkönnyítő mechanizmus megvalósítása irányában.	A 3. fejezet foglalkozik az Eurojust megerősítéséről szóló tanácsi Határozat végrehajtásával, különösen a koordinációs ügyelettel, az ENCS-szel és a 13. cikkel.

Eurojust szeminárium, Krakkó, Lengyelország

*Az emberkereskedelem elleni nap, Varsó, Lengyelország:
Aled Williams aláírja a bel-és igazságügyi ügynökségek
együttes nyilatkozatát*

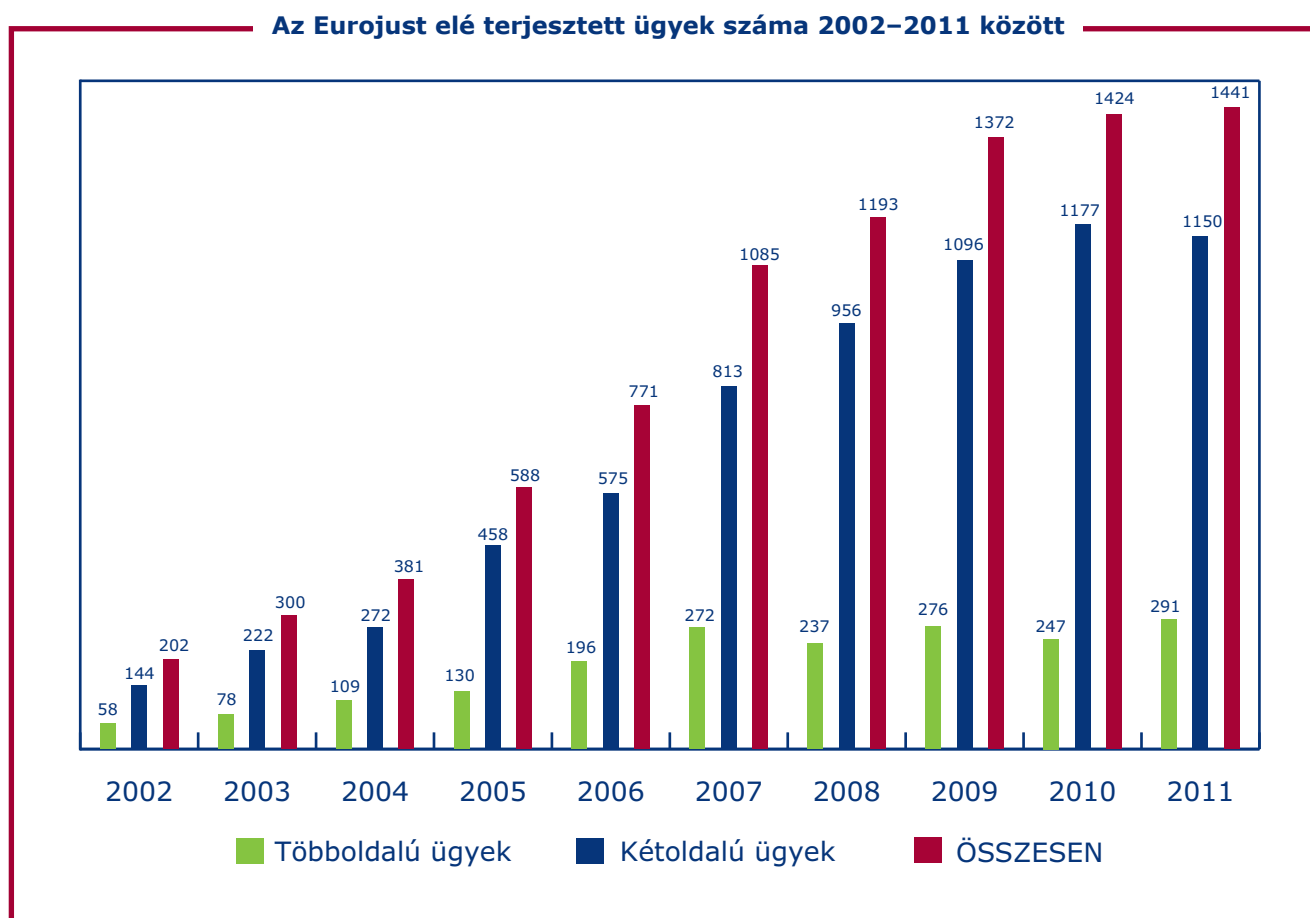

*Konzultatív értekezlet az Eurojust és a Horvát
Köztársaság között, Brijuni, Horvátország*

FÜGGELÉK

1. ábra

2011-ben az Eurojust 1.441 ügyet regisztrált, amellyel folytatódott a 2002 óta emelkedő trend a tagállamok által be-terjesztett ügyek számát tekintve. Ezen ügyek körülbelül 20%-ában három vagy több ország volt érintett.

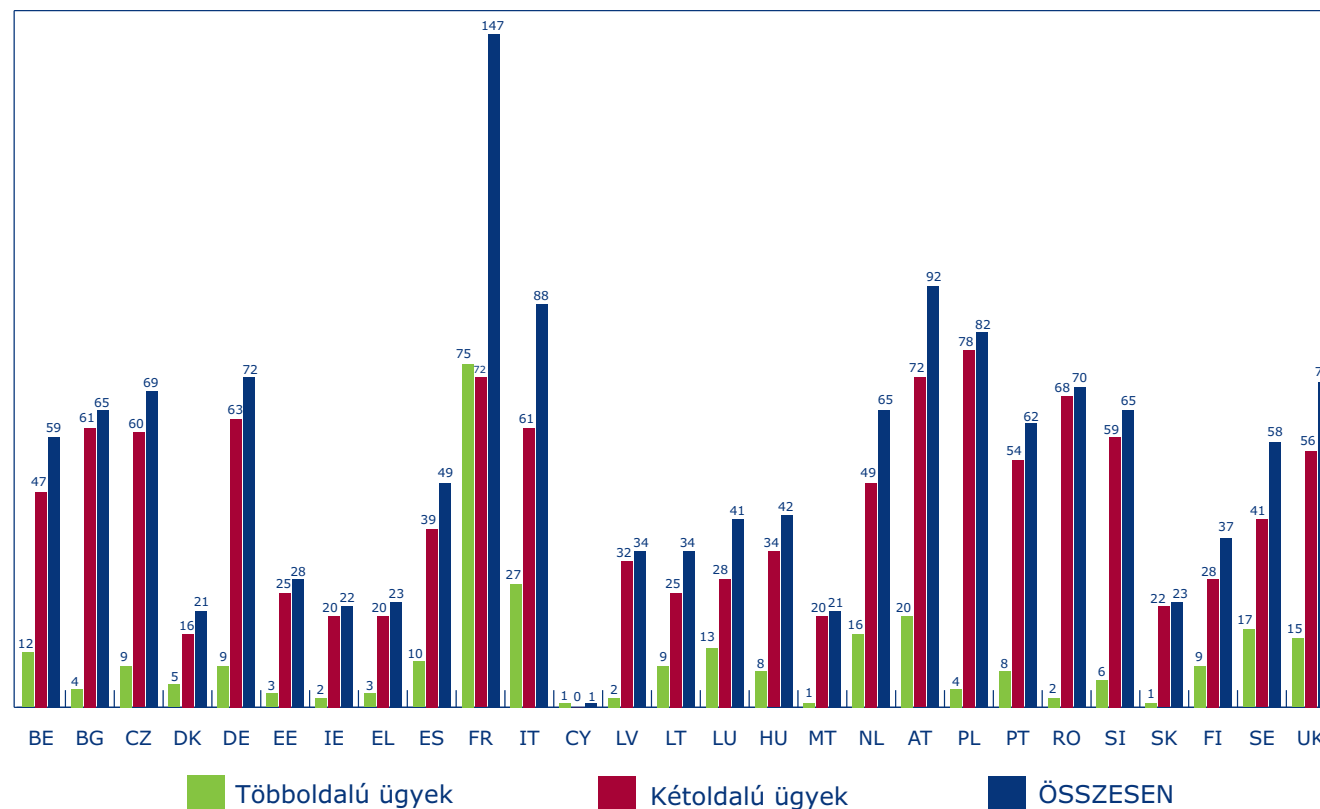

2. ábra

Az ábra az egyes nemzeti szekciók által 2011-ben beterjesztett kétoldalú és többoldalú ügyek számát mutatja.

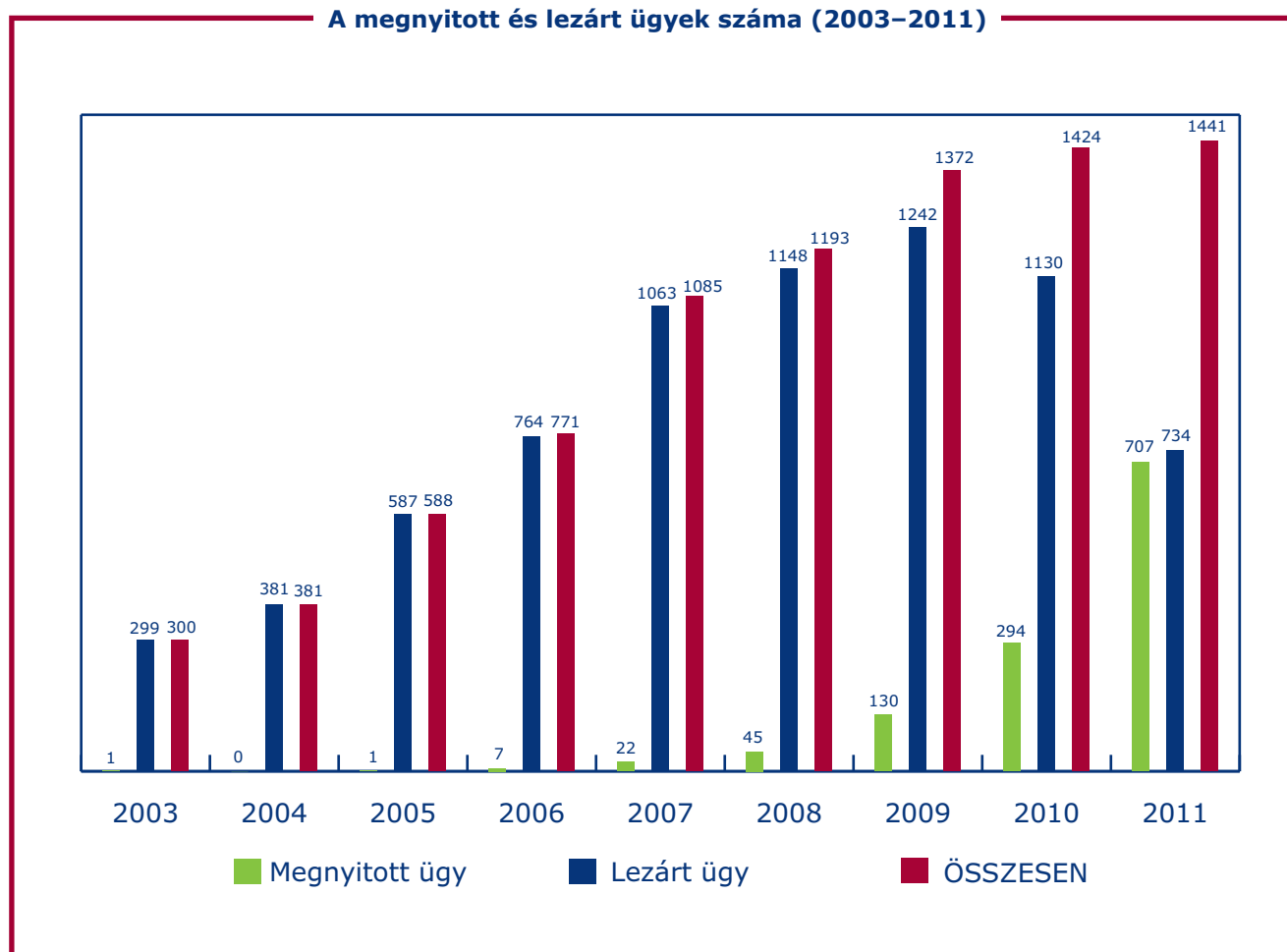
Egy kétoldalú ügy nem jelenti azt, hogy az ügy kevésbé súlyos bűncselekménnyel kapcsolatos vagy hogy csak az Eurojust korlátozott bevonása szükséges. Egy ügy, amelyik az Eurojustnál kétoldalúként regisztrált, a tagállamban többoldalú is lehet.

Kétoldalú/többoldalú ügyek

3. ábra

A nemzeti szekciók konkrét ügyeire nemcsak az adott évben regisztrált ügyek száma van kihatással, hanem az előző évek folyamatban levő ügyei is. Az Eurojustnak összesen 500 függő ügye van az előző évekből (2003–2010), amelyek továbbra is figyelmet és segítséget igényelnek.

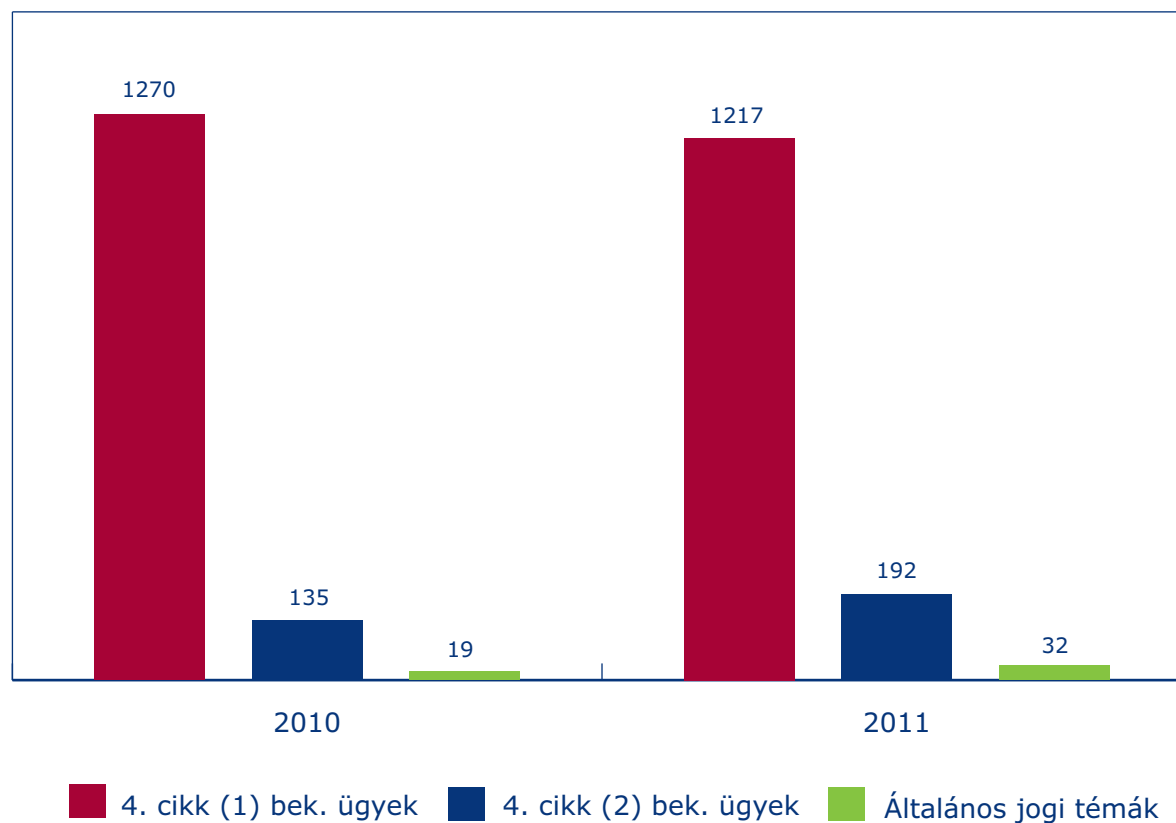
4. ábra

Az Eurojust Határozat 4. cikke (1) bekezdése szerint az Eurojust általános hatásköre minden olyan bűnözési formára és bűncselekményre kiterjed, amelyek vonatkozásában az Europol mindenkor jogosult eljárni, valamint ezekkel a bűnözési formákkal és bűncselekményekkel együtt elkövetett egyéb bűncselekményekre.

A 4. cikk (2) bekezdése értelmében a bűncselekmények fentebb nem említett egyéb formái esetében az Eurojust – céljaival összhangban – valamely tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának kérésére segítséget nyújthat.

Az Eurojust a tagállam kérésére segítséget nyújthat általánosabb jelleggel is, amikor a kérés nem feltétlenül kapcsolódik közvetlenül konkrét, folyamatban lévő ügghöz, többek közt például nemzeti jogalkotást vagy eljárásokat illetően (általános jogi témák).

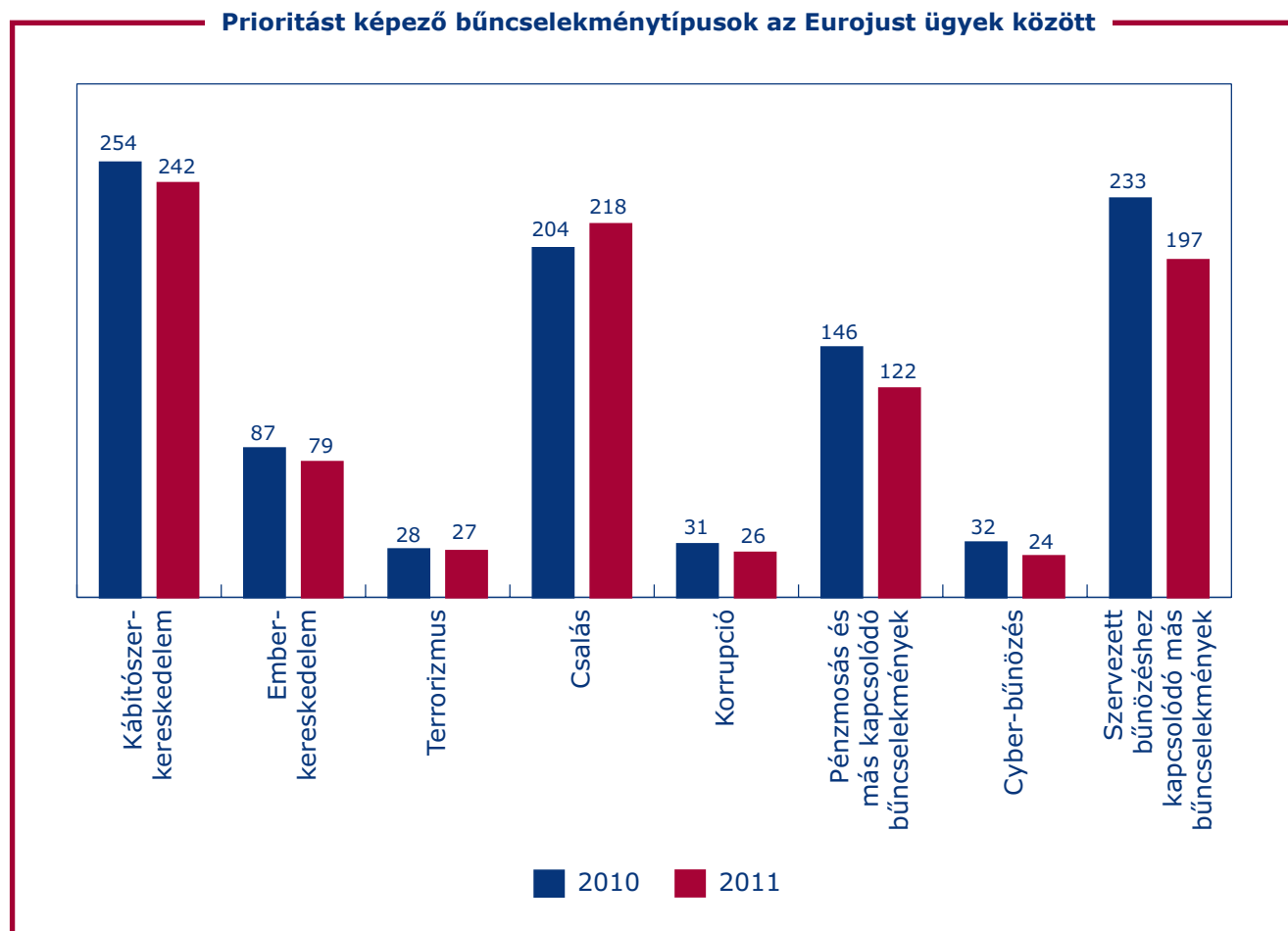
Az ügyek általános kategorizálása

5. ábra

Az Eurojust által 2010–2011-ben prioritásként meghatározott, kiemelt bűncselekménytípusok a kábítószer-kereskedelem, az emberkereskedelem, a terrorizmus, a csalás, a korrupció, a pénzmosás, a cyber-bűnözés, és a gazdaságban jelen lévő szervezett bűnözői csoportokhoz kötődő egyéb bűncselekmények.

Az ábra azt mutatja, milyen számban szerepeltek ezek a bűncselekménytípusok az Eurojustnál regisztrált összes ügy között 2010 és 2011 során. Egy ügyben természetesen több bűncselekménytípus is előfordulhat. További információk az 1. fejezet vonatkozó részében találhatók.

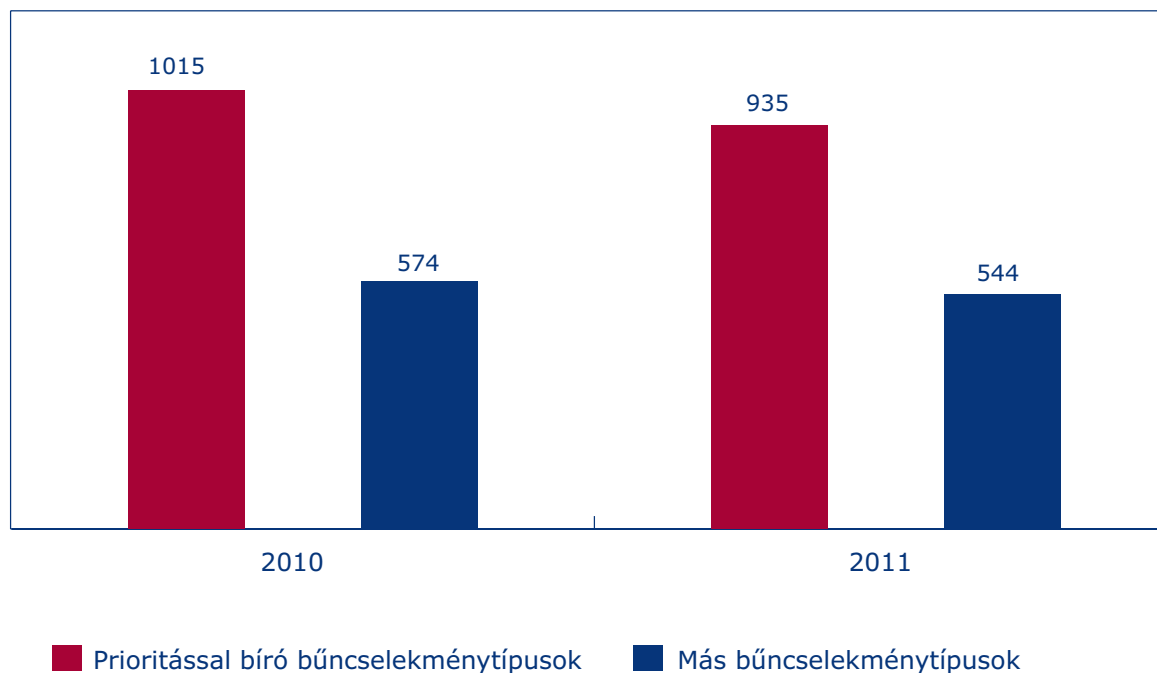

6. ábra

Az Eurojust által 2010–2011-ben prioritásként meghatározott, kiemelt bűncselekménytípusok a kábítószer-kereskedelem, az emberkereskedelem, a terrorizmus, a csalás, a korrupció, a cyber-bűnözés, a pénzmosás, és a gazdaságban jelen lévő szervezett bűnözői csoportokhoz kötődő egyéb bűncselekmények.

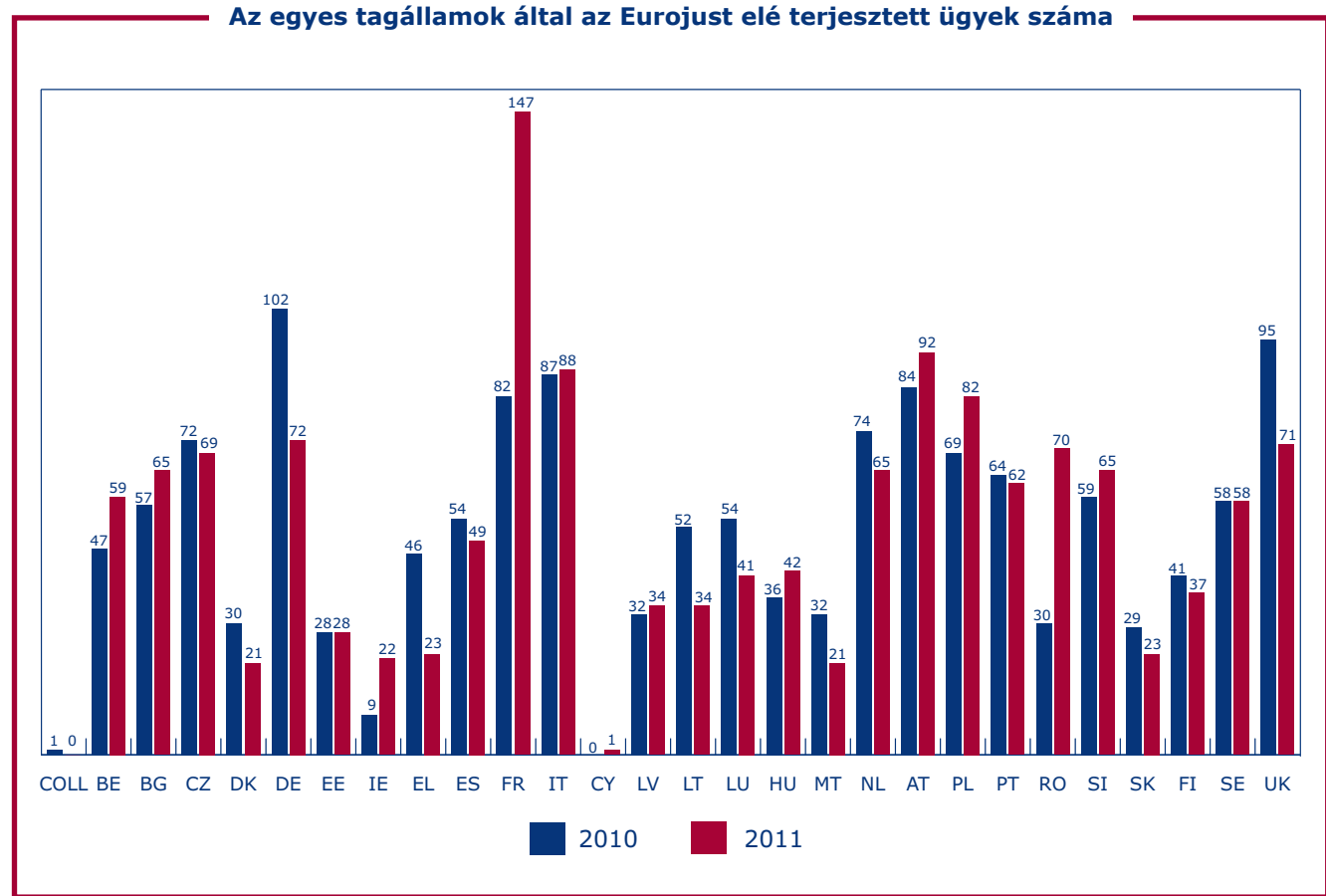
Az ábra azt mutatja, milyen számban szerepeltek a prioritással bíró, illetve azazal nem bíró bűncselekménytípusok az Eurojustnál regisztrált összes ügyön belül 2010-ben és 2011-ben. Egy ügyben természetesen több bűncselekménytípus is előfordulhat.

Prioritással bíró és egyéb bűncselekménytípusok az Eurojust ügyeiben

7. ábra

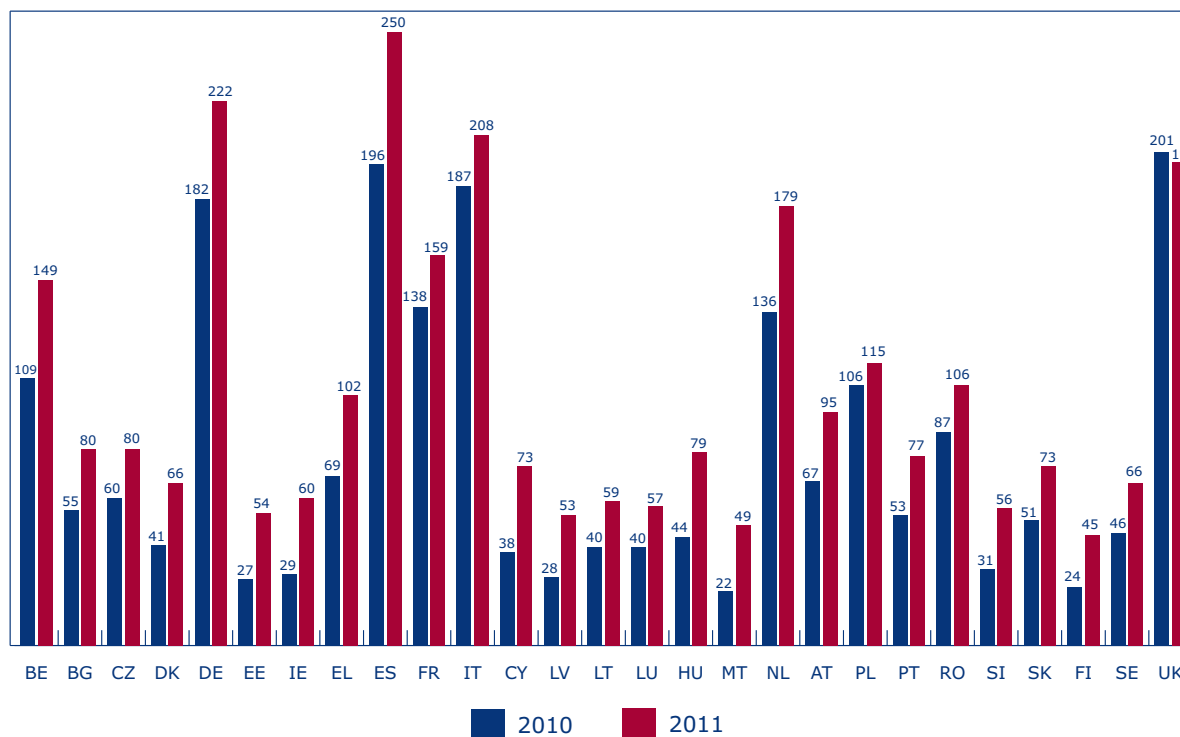
Az ábra azt mutatja, hogy 2010-ben és 2011-ben hány alkalommal kérték az egyes tagállamok az Eurojust segítségét.

8. ábra

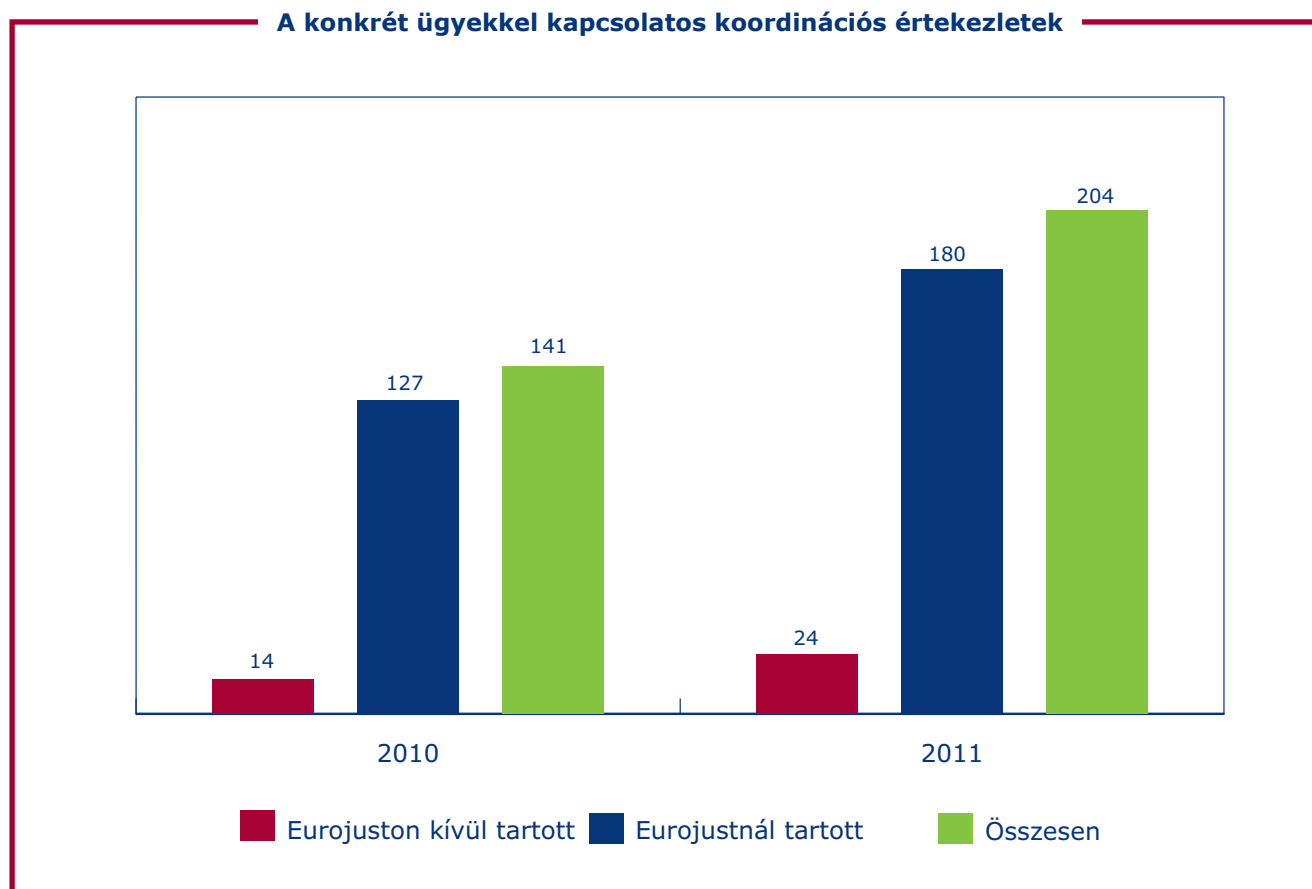
Az ábra azt mutatja, hogy az egyes tagállamokkal szemben hány ügyet terjesztettek be más tagállamok az Eurojusthoz 2010-ben és 2011-ben.

Az egyes tagállamokkal szemben az Eurojust elé terjesztett ügyek száma

9. ábra

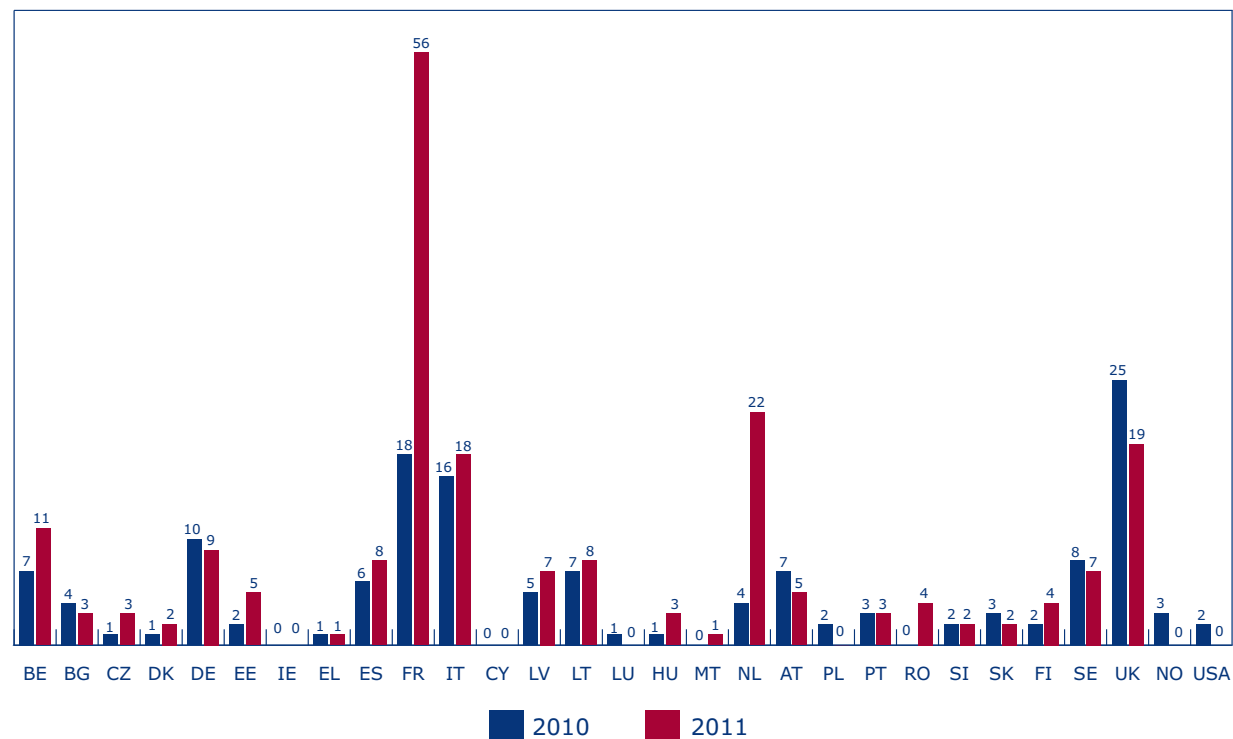
Az ábra a koordinációs értekezletet igénylő ügyek számát mutatja. A koordinációs értekezletek helyszíne általában Hága, az Eurojust székhelye. Logisztikai okokból előfordulhat, hogy arra Hágán kívül, valamelyik tagállamban vagy harmadik államban kerül sor.

10. ábra

Az ábra azt mutatja, hogy az egyes tag-államok vagy harmadik országok kezdeményezésére hány alkalommal került sor koordinációs értekezletre.

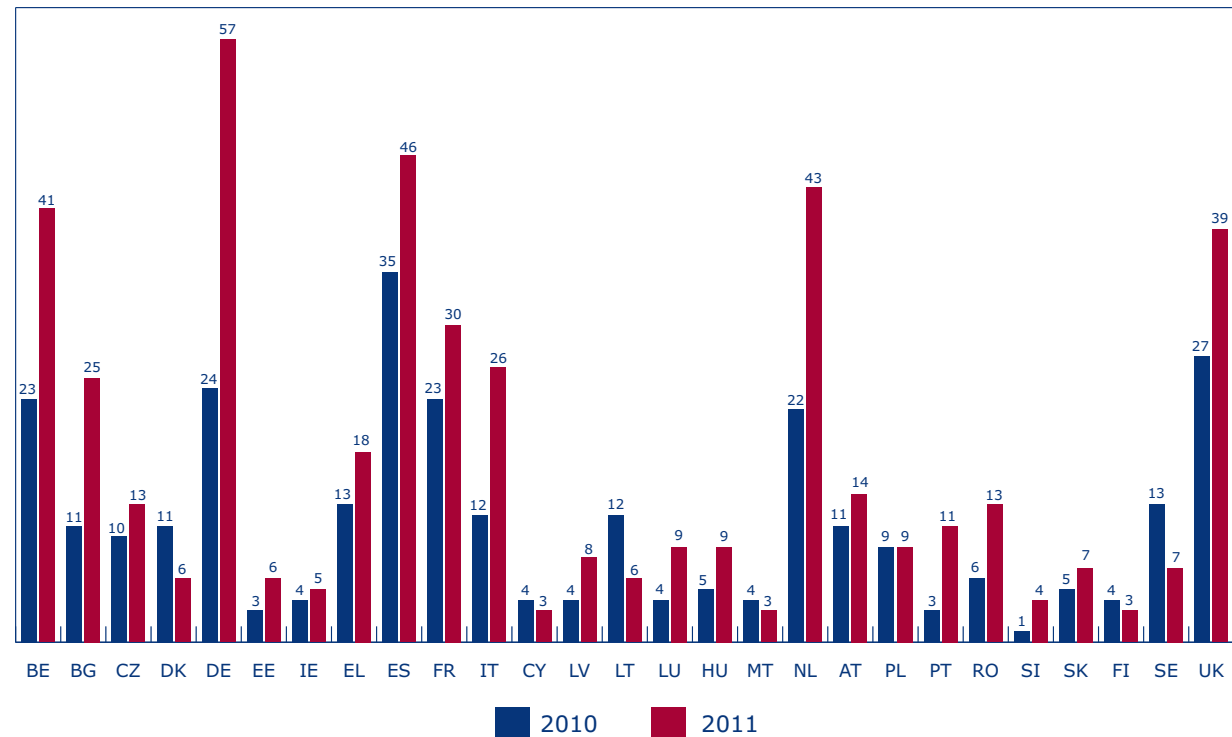
Koordinációs értekezletet kezdeményező tagállamok

11. ábra

Az ábra azt mutatja, hogy hány alkalommal vettek részt az egyes tagállamok képviselői más tagállam által kezdeményezett koordinációs értekezleten, miután a segítséget kérték.

A más tagállam által kezdeményezett koordinációs értekezleten résztvevő tagállamok

Eurojust, Haagse Veste 1. épület

Minden jog fenntartva. Az Eurojust engedélye nélkül a kiadvány egyetlen része sem reprodukálható és használható fel semmilyen formában, sem grafikus, sem elektronikus, sem mechanikus módon, beleértve a fénymásolást, a hangfelvételt, a szalagra, vagy adattároló és kereső rendszerekre történő rögzítést

Fénykép:

Joannes Thuy, Leen De Zutter és Jacalyn Birk, Eurojust
Michel Mees, Hága
Zollkriminalamt, Köln, Németország

© 2012 Eurojust